

تصویر ابو عبد الرحمن الکردی

خسالت و بہ و شہ کافر خوارا
نے نے

زانتہ شہ رعیمہ کان

نماہ گروہ

منتدی اقرا الشافی

www.iqra.ahlamontada.com

الکتاب

شہولیز - جانی بہ کم ۲۰۰۲

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

برای دانلود کتابهای مختلف مراجعه: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

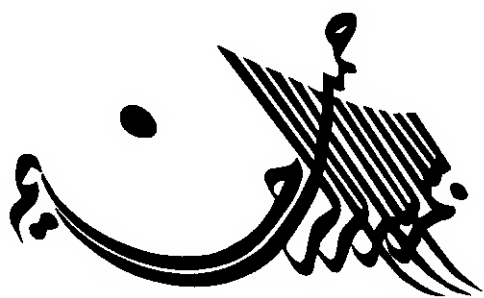
بۆدبەزانانی چۆرەها کتیب:سەردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

www.lqra.ahlamontada.com

www.lqra.ahlamontada.com

للکتاب (کوردی ، عربی ، فارسی)

خزانتہ ورہ و شہ کا فیر خوارا

زانستہ شہ رعیمہ کان

خسالت و رہ و شنہ کافیر خوازا نے نے

زانتہ شہ رعیمہ کان

نماؤ کرونی

نوسہ پرولا ووب ویاہ

المنہسیر

ہد ویز

۱۴۲۳ھ - ۲۰۰۳ز

**ماڻي له چاپدانه وهى پاڙيز راوه بو
نوسينگه ي ته فسير**

نـاوى كـتـيـب: خه سلهت و ره وشته كانى
فـيـر خـوا زانى زانسته شه رعيه كان
ئاماده كـردنى: يونس پيرداود باويانى
چاپ و بلاو كردنه وهى: نوسينگه ي ته فسير
خـهـت: نهوزاد كوڅي
نـوـر ه و سالى چاپ: يه كه م ١٤٢٣ ك ٢٠٠٣ ز
چاپكـردن: چاپخانه ي وزارتى پيروم ده - هوليير
تـيـراژ: ١٥٠٠ دانه
ژماره ي سپاردن: ٨٤ سالى ٢٠٠٣

التفسيير

هوليير - شمالى دادكا

ت: ٢٢٣٠٩٠٨ - ٢٢٢١٦٩٥

tafseerooffice@maktoob.com

AlTafseer@hotmail.com

بسم الله الرحمن الرحيم

پېشكەش بڼې:

۱- بهو قوتابى و فيرخوازو فعقن به پېژانهى، شهيدان زانست وزانيارين و شهو و پوژ ده خنه سهر يه ك بۇ پهيذا كردنى زانيارس و خزمهت به پهيامى شيرينى خواو پاشان به ميلله ته سته مديده و بهش مهينه تى به كهيان .

۲- بهو خويىندكاره نبىسلامخواز و دلسوز و بهمشوور و بويرو به ههلويست و مروف دوست و خونه ويست و خوئاس و خواناسانهى، كه بيجگه له ريبازى پيروزى نبىسلام به هيچ پيچكه و بيردور يكي مروف كرد پازى نابن و به نهشتهرى نيمان و زانست ده يانپو و كيئنه وه و وهك بلقى سهرناو ناسا تماشايان ده كمن!

۳- به ههموو موسلمان يكي دلسووتاو و به پهروش بۇ پروژهى بووژانده وهو گه شه پيدانى زانسته شهرعيه كان و وهرچه رخاندى بارى ناله بارى ناوه ند و سهرته ره كانى زانسته شهرعيه كان به ره و ناسويه كى كه شترو به هيتر و پيتر و حالتى ناسايى خوئى .

پیشہ کی :

الحمد لله الذي علم بالقلم ، علم الانسان ما لم يعلم ، القائل في محكم كتابه المبين ﴿فلولا نفر من كل فرقة طائفة ليتفقهوا في الدين﴾ والصلاة والسلام على سيدنا محمد ﷺ الرسول الأمين قائد غر الميامين القائل : ((من يرد الله به خيراً يفقه في الدين))^(۱) وعلى آله وأصحابه ومن دعا بدعوته إلى يوم الدين .
وبعد :

گھر چاویکی سادہ و بہ پہلہ بہ نیو لاپہرہ زینہ کانی میٹوو و فہرہ نگ و کولتووری نہتہ وہ کہ ماندا بگپین، دہ بینین بہ شیوہ کی زور زہق و بہرچاو؛ رول و ہول و تیکوشان و ماندوو بوون و کاریگہری نہرینہ یی خویندنگاو قوتابخانہ ٹائی یہ نہ ہلیہ کان - حوجرہ - کانمان بو بہرجہ ستہ و دیار و ناشکراو روون دہ بی، کہوا ٹاسیتیکی یہ کجار بہرزومہ زن و پرشنگداریان تومار کردووہ لہ میٹوو نہتہ وہ کہ ماندا پیشانداوہ، نہویش بہ بینینی دہوری رابہ رایہ تی و چاو ساغی و پیشہنگی زوریہ ی ہرہ زوری ہوار و لایہ نہ جیاجیاکانی نیو کومہ ٹی کوردہ واریمان، جابگرہ ہر لہ بہخشین و پیشکہ شکردنی: (ہوشیاری روشنبیری و زانستی و ٹایینی و پامیاری و کومہ لایہ تی)، تا سہر مہ شقیی و رابہ رایہ تی بزاف و جولانہ وہ نازادیخوازہ کانی نہتہ وہ کہ ماندا.

ہہ روہا دہ توانین بلٹین سہنتہ ریکی زانستی بہہیز و جوش و خروشبوون لہ ہہ مہر بوراندنہ وہی پروژہ (مشروع) ی روشنبیرکردن و ہوشیارکردنہ وہی

۱ - صحیح البخاری: ۷۳۱۲، مسلم: ۱۰۳۷

میللیمان و پیگه یاندنی دهیه هاو سه ده ها که سایه تی کارامه و به تواناو پسپۆر له سه رجهم بواره جیا جیا کاندایه کو : (زاناو پوونا کبیرو شه رزان و شاعیر و میژوونوس و نووسەر و نه دیب و پیاوانی پهمزی میلی و هتد. وه. به هه له دا نه چووین گهر بلّین زۆرینه ی میژوو و کولتورو فرههنگی گه له که مان له حوجره کاندایه سه ری هه لداوه و سه رچاوه ی گرتووه که به ته نها زهمه ن و سالانگی زۆر، تاکه مه لبه ندو سه نته ری زانستی و نه کادیمی بوون.

حوجره کان به لّی حوجره کان سه رچاوه و چاوه ی یه که می پیروزی یه ئایینی و نه ته وه ییه که مانن و گشت لایه ک قه رزاریانه !.

خوێنه ری به رتیز و سه نگین:

هه لبه ته فه زلی نه مه ش ده گه پتیه وه بۆ نه م په یامه شکۆداری، که ناوه نده کانی زانسته شه رعیه کان هه لیان گرتووه و کردوویانه به مه شخه لی پریان، که بریتی یه له ئایینی به رزو پیروزی ئیسلام، نه م ئیسلامی، که هیه لایه ن و بواریکی ژیا نی مرقایه تی پشت گوێ نه خستووه، به لکو یاساو سیسته م و پیگه چاره ی گونجاوی بۆ تیکرای بواره کان ده ست نیشان کردووه ..

چونکه ئایینیکی سه رتاسه ری و هه مه لایه ن و گشتگیر و واقع بینانه و زانستی یه له گه لّ هه موو چاخ و سه رده م و کات و شوێن و هه لومه رجیک دا ده گونجی و کۆکه !..

بۆیه به ته نها به که له پوور (تراث) ی هیه نه ته وه یه که له م جیهانه دا له قه له م نادریت، نه م په یامه خواپییه ی له وه ته ی ده ست له ملان و ئاوێزانی گه لانی دونیا بووه جۆ په نه که ی به مانگی چوارده نه چۆ له نیو تیکرای گه لانی دونیاو گه لی به ش مه ینه تی کوردمان به تاییه ت له پیشکه شکردنی خزمه تی

جۆراو جۆر و ھەمەچەشن و حاشا ھەلنەگر، دیسان ئەم توێژە قوتابیانی زانستە شەریعەکان پۆلێکی پۆزەتێف (ایجایی)یانە و بەرھەمدارو بەرچاویان گیراوە لە بونیاتنانی کۆمەلگای کوردەواریماندا، کە ھەردەم دەرچوانی ئەم ناوەندە - حوجرە - زاناو مامۆستانیان دەوری پیشەوایەتی و پێش سیپاتی نیو کۆمەل و کۆمەلگە کەمانیان بینیوە، لە پێی ئەوانەو بە ھۆی ئەوانەو تێکرای کێشەو گیروگرفتە کۆمەلایەتیەکان بنەبڕو چارەسەرکراون..

ھەروەھا تاکەکانی کۆمەلێان لە سەر خوو خەسلەتی بەرزو بێ وێنە (برایەتی و تەبایی و لێبوردەیی و ھاوکاری و دڵسۆزی و... ھتد) ھو، پەرەدە کردووە و پراھیناوە و دووریان خستونەتووە لە پەوشت و خەسلەتی قێزەون و زیانبەخش و نەگریس! واتە ھەم مامۆستاو ھەم چاو ساغ و پیشەوای دین بوون، ھەمیش ھی ژین.

ئینجا بەندە وەك قوتابی و فیڕخوایێکی ئەم ناوەندە زانستە شەریعیە، زەمەن و ماوەیە کە بیرۆکەی نووسینی نووسراویکی وای لا گەلە بوو، کە بتواندری لە پێی ئەو ھو فیڕخوایانی ناوەندەکانی - زانستە شەریعەکان - پێنمایی و ئاراستەیی پێویست و پێک و گونجاو بکری و تیایدا مەوقیعیەت و مەحەللی ئیعراب و کەسایەتی و خوو خەسلەت و پەوشتی فیڕخوای ئەو خشاو پەسەنیان بۆ شەرح و پێناس بکری بە مەرھەمی سەر لە نوێ بونیاتنانەو ھە کەسایەتی یان و پیشکەشکردنی خزمەتیکی بچووکیش بەم توێژە پەسەن و مەندە..

بەلام ئەو ھە پاستی بێ نەمان دەوێرا خۆمان لە قەرەی کاریکی وا سەخت و گەرە بەدەین، حەزمان دەکرد و بە ئاواتمان دەخواست پۆشنبیریکی دەست پۆشتو و بە توانا و قەلەم بە دەست و پسپۆر لەم بوارەدا، بەم کارە

ههستا بوايه، بهلام دياربوو پاش چاوه پوانی زه مه نيك هيچ كاميك،
خواسته كهی بهندهيان به جي نه هيناو به مه قسه نه گه یشتم! ..

بۆيه به ناچاری هه چهنده خۆم به شياوی ئه م مهيدانه له قه له م
نادهم - عه زمم جه زم کرد و پینووسه كه م گرته ده ست و دهستم کرد به
ناماده کردنی ئه م نووسراوه ی به رده ست، به و ئومیده ی توانیبیتم خزمه تیكم
به م بواره کردبیت و خواست و ئاره زووی دۆست و دلسۆزانیشم هینابیته دی
و كه میکیش له قورسای به پرسیاریه تی و ئه رکی سه رشانم سووک کردبیت و
به جي هینابی و شتیكم خستبیته تای ته رازووی کرده وه کانم ..
له کوتایی دا:

به و په پی راستگویی و نیاز پاکی و سینگ فراوانی به وه، داوا له سه رجه م
خوینهره دلسۆزو به ویزدانه کان ده کم، که وا هه ره له و ناته واوی و کم و
کوپی به کیان به رچاو که وت و هه ست پیت کرد له ده می خویندنه وه ی ئه م
نووسراوه دا بهنده ی لی ئاگادار بکه نه وه، چونکه ئه وه ی بیت که م و کوپی به
ته نها خودای بالاده ست و توانایه .

والله الهادي إلى سواء السبيل وأسأله أن يجعل العمل خالصاً لوجهه، وأن
يجعله طريقاً موصلاً إلى رضوانه ..

یونس پیرداود

سێ شه مه مه ۱۲ای (جماد الثانیة ای ۱۴۲۳ای کوچی

به رامبه ر ۲۰ای (ئابای ۲۰۰۲ی زایینی

کۆمه لکه ی باسرمه

پښتو خوشکردن:

خوینره نازیزه کان:

له سهره تادا بهنده به نیازو مه به سستی وه رگپړانی نامیلکه ی (حلیه طالب العلم) ی نوسه رو زانای به پښ (بکر بن عبد الله أبو زید) بوو، ده سستی پیکرد، به لام دوا یی به پتویست و په سندنم زانی که و له دوو توئی کتیبیکي سهره خوی ئا وادا بابته و مه سه له کان به شیوازیکی فراوانترو زیده تر بڅه مه پوو، بۆ نوسین سود له بهرهم وسه رچاوه کانی تریش وه برگرم به مه به سستی به هیژ و پیژتر کردنی بابته که .

ثینجا نیوه روکی ئه م نووسراوه ی به رده ست پیک هاتووه له م حوت به شعی خواره وه :

به شعی یه که م : چهند خه سلته و په وشتیکي پتویست و په یوه ند دار به خودی خویندکار خراونه ته پوو، که له یازده خالی جیا جیا پیک هاتووه . به و مه به سستی خویندکار خویان له سره پابه یئ و به رجه سته یان بکات له خودی خوی دا وکه سی شیایوی دوا پوژی لی ده رچئ .

به شعی دووهم : له م به شعی دوو مه شدا چهند په وشت و خه سلته تیکی په یوه ند دار به ژیا نه زانستی یه که ی قوتابی - زانسته شه رعیه کان - باسیان لیوه کراوه، که نو خالی تاییه ت به م بواره ی بۆ ده ست نیشانکراوه و تیدا باسکراوه .

به شعی سئیم : له ژیر ناویشانی : (به کار هیئان و خو رازاندنه وه به زانیاری (التحلی بالعلم)، که له پینج خال پیک هاتووه . هه لبه ته خالی

سۆيەمى چەند ھەلۋىستىكى بويىرانەي ھەندى زاناو پىشەۋاي بە جەرگ و
جوامىرى تىدا خراۋەتە پوو لە ژىر ناۋنىشانى : (عىززەت و سەربەرزى زانايان
(- عزة العلماء - .

بەشى چوارەم : لەم بەشەدا چەند ئەدەب و پەشتىكى پەسندو
پىۋىست باس كراپن بۆ چاودىرى و پاراستنى پىزى مامۇستا و فىركار و
چۆنىەتى ھەلسەۋكەوت لە گەلى دا ، دوايش چەند پىنمايىەكى گرینگ
خراۋنەتە پوو .

بەشى پىنچەم : ئەم بەشەش تايبەتە بە بوارى چۆنىەتى ھەلسەۋكەوتى
قوتابى - زانستە شەرىەكان - لە نىۋ قوتابخانەدا، كە لە ھەشت (۸) خالى
تىرۆتەسەل خۆى دەنوئىنى، كە زۆرىك لە ئاداب و پەشتەكانى ۋەك :
مىواندارى و خواردن و خواردنەۋە و خەوتن و ھەستان لەخەو و ئىزن و
مۆلەت ۋەرگرتن و پىژمىن و باۋىشك و قسەكردن و ... ھتد لە خۆ گرتوۋە .

بەشى شەشەم : ئەمەشيان تەرخان كراۋە بۆ بەراورد كردنىكى زانستى
لە نىۋان زانست و زانىيارى و سامان و دارايى ، كە لە سىزەدە (۱۳) خالى
بايەخدار پىك ھاتوۋە .

بەشى ھەوتەم : كەدوا ھەمىن بەشى ئەم نووسراۋەى بەردەستتە ھەندى
ئاگادارى و وريا كردنەۋەى پىۋىست و گرینگى تىدا خراۋەتە پوو بەمەبەستى
بەرچاۋ پوۋنى فىرخوازى - زانستە شەرىەكان - كە لە ھەوت خالى پىۋىست
پىك ھاتوۋە و باسى لىۋە كراۋە .

ئىنجا لە پاش خستەنە پوۋى ئەم پى خۆشكردنە، داواكارم لە خۋاي بە
بەزەبى و مېھرەبان، ئەم نووسراۋە بكا تە ھۆكارىكى ئىجابى بۆ پىشەچوۋنى
ئاستى زانىيارى - ناۋەندەكانى - زانستە شەرىەكان - و بەرچاۋ پوۋنى و
ھۆشيارى بەسودو بەرچاۋ بۆ فىرخوازانى ئەم نىۋەندە و چاكتەر و باشتەر

حالی بوون و له خۆدا کرده حال و هاتنه وه سه ر پاسته هیلی خودایی ئەم
تویژه په سه ن و به پیزه، که بیگومان ئەمەش به ههول و تهقه لالا و جوهدو
ماندو بوون و شه ونخونیەکی زیده و فره به ده ست ده هیندری و هک گوتویانه:
(من جد وجد).

ههروه ها دلسۆزی و ده ستبار بۆ یه کگرنته وه و برایه تی و هاوکاری و
تهواوی نیوان ئەهلی زانست چ و هک فیترکارو مامۆستا چ و هک فیترخواز و
قوتابی گه ره که.

بیگومان گه سه رنجی به سه رهات و قسه و گوفتاری زانیانی پیشینیش
ده دهین ده بینین له پێگا و پێناوی پهیدا کردنی زانیاری دا جوړه ها نازار و
زهحه ته و ده ردی سه ریان بینویه بۆ نمونه :

(ابن عبد البر) په حه مه تی خوای لیبتت - له پیشه وا (مالك) رحمه الله
ده گێرپێته وه، که فه رموویه تی: ((إِنَّ هَذَا الْأَمْرَ لَنْ يُنَالَ حَتَّى يَذَاقَ فِيهِ طَعْمُ
الْفَقْرِ ، وَذَكَرَ مَانِزِلَ بَرِّيْعَةِ مِنَ الْفَقْرِ فِي طَلَبِ الْعِلْمِ حَتَّى بَاعَ خَشَبَ سَقْفِ بَيْتِهِ فِي
طَلَبِ الْعِلْمِ ، وَحَتَّى كَانَ يَأْكُلُ مَا يُلْقَى عَلَى مَزَابِلِ الْمَدِينَةِ مِنَ الزَّبِيبِ وَعَصَارَةِ
الْتَمَرِ)).^(۱)

واته: ئەم کاره - پهیدا کردنی زانیاری - تاله پێناوی دا تامی هه ژاری
نه چیژی پێی ناگهی، پاشان باسی (ره بیعه) ی کرد، که له م پێناوه دا
دووچاری چ هه ژاریه ک هاتوه، به شیویه ک ناچاری فروشتنی داره کانی
سه ربانی خانوه که ی و خواردنی خوراکه فری دراوه کانی سه ر زیلدا نه کانی
شار بووه !

به (شه عی) یان گوت: من أين لك هذا العلم كله؟ ئەم هه موو زانیاریه ت
چۆن پهیدا کردوه؟ له وه لامدا گوتی: ((بنفي الإعتماد، والسئير في البلاد،

۱ - جامع في طلب العلم الشريف / ص ۱۵۸ (جامع بيان العلم) ج ۱ / ص ۹۷.

وصبر كصبر الحمار ، ويكور كبكور الغراب))^(١) واته : به هوى پالنه دانه وه و
 گه پان به ولاتان و نارامگرتن و خوراگرى يه كه وهك نارامگرتن و خوراگرى گوى
 دريژ و ، زووهستان و وهخوكه وتنى به يانيان وهك هى قه له پره شه ! .
 پيشينانيش نور پاستيان گوتووه ، كه ده لئين ((العلم لا يُعطيك بعضه ،
 حتى تعطيه كلك)) .

ربنا تقبل منا إنك أنت السميع العليم ، وتب علينا إنك أنت التواب الرحيم
 والله الموفق إنه على كل شيء قدير

١ - الرحلة في طلب الحديث/ص ١٩٦ و (الجامع في طلب العلم الشريف) ص/ ١٨٠ به لام له (الجامع) داله
 حياتى وشهى (الحمار) وشهى (الجماد) هاتووه .

به شی یه کهم

چه ند خه سلّه ت و رهوشتیکی په یوه ندی دار به خودی خویندکار

له سهره تا دا بهر له وهی ده ست بکه یڼ به هه ژمارکردنی نه و خه سلّه ت و
په وشته نه ی، که په یوندي دارن به خودی خویندکارانی زانسته شهریه کان ،
پښوېسته خویندکار - فه قی - نه م پاستی یه چاک بزانی، که واکیکي وه کو
نه و، که نامانجی به ده ست هیتانی زانسته شهریه کانی لا که لاله بووه، بۆ
نه وهی له دواړوژیکي نزيك دا کومه لگه و ده وروبه ری که لکی لی ببینن و
گورپانکاری بخولقيښی. هه لبه ته نه مه کاریکی واساده و سانانیه، به لکو
شه ونخونی و شه که تی نه وی، بۆیه کومه له په وشت و خه سلّه تیکي گرینگ
هه ن، که له واقعیدا وه ک بڼه ماکانی پښه یشتنی خویندکار ته ماشا ده کریڼ و
حسابیان بۆ ده کریڼ، زه روړه خو ی له سهریان پابه یتنی و جی به جی یان
بکات ، که له خواره وه ناماژ به هه ندیکیان ده که یڼ وه ک :-

۱- زانست به خوا په رستی دانان:

به لئ له تیگه یشتنی ئیسلامی دا، به پتی ده قه شهریه کان له قورشان و
سوننه تا ، زانست وزانستخوازی خوا په رستی یه و به مه ش له قه له م نه دري ،
تا ناستیکي وابه شیک له زانایان فره موویانه (العلم صلاة السر وعبادة القلب)^(۱)
واته: زانیاری نویژی نه یتنی یه و خوا په رستی دله، جابیگومان له سهر نه و
نه ساسه ی که و ده لئین - زانست خوا په رستی یه - پښوېسته بزانیڼ، که
خوا په رستی (العبادة) ش مه رچی تایبه تی خو ی هه ن، بۆنموونه :-

۱ - حیه طالب العلم . ص ۶

ا- بهس خودا مه بهست بوون (الاخلاص) :

یه که مین وینه په ترین مه رجی خوا په رستی (نیهت پاکي) یه که واته ده بی سهرتا بهرله وهی دهست به کاربی له به دهست هینانی زانست (العلم) پیویسته قوتابی - فه قی - دلای خوئی بو خوا یه کلا بکاته وه و تنها په زامه ندی خودای مه بهست بی، چونکه نه گهر - خوانه خواسته - به و شیوه یه نه بیټ، وه کو کورد گوته نی : (ده بیټ به سه پانی پووشی و له ماندووبوون به ولاره هیچی تری پی ناپی) زانسته که یش له بری سودگه یانندن زیان به خش ده بیټ - په نا به خوا - خوی زاناش له م باره یه وه فه رموویه تی : ﴿ فساعد الله مخلصا له الدین... ﴾^(۱) واته : خودا به رسته و به ندایه تی خوئی بو یه کلا بکه وه .. که وایی بهس خودا مه بهست بوون، له هر ئیش و کاریک دا، مه رجی بنه په تی و دروست بوون و وه رگریانی نه و کاره یه . پیغه مبه ری پیشه واش ﷺ فه رموویه تی : ((إنما الأعمال بالنیات وإنما لكل امرء ما نوى))^(۲) واته : بیگومان وه رگریان و وه رنه گریانی، مه موو کرده وه یه کی باش بهس به گویره ی نیازو مه بهسته ، بیگومان مه موو مؤفیکیش به پیی نیازو مه بهستی حسابی له گه ل ده کری .

ب - پیکان و به پیی شهرع بوون (الصواب) :

تا که خه سله تیك، که چاکه و خیری دنیا و دواپوژ به ره م بهیټی، بریته له (خوشیستنی خودا و پیغه مبه ر ﷺ)، نه مه شیان تنها به شوین پی مه لگرتنی و گرتنی خهت و ریبابی پیغه مبه ری خوشه ویست ﷺ به دهست ده هیندری، وه ک له م باره یه وه خوی کارزان نه فه رمووی : ﴿ قل إن کتم

۱ - الزمر ۲/

۲ - متفق علیه : البخاری : ۱، ۶۶۸۹، مسلم : ۱۹۰۷۰

تَجَوْنُ اللّٰهَ فَاتَّبِعُونِيْ يُحْبِبْكُمُ اللّٰهُ، وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ﴿١١﴾ واته: پييان بلي: نهى محمد ﷺ نه گهر نيوه راست ده کهن خواتان خوش ده ویت، شوین پیى من مه لگرن و شوینم بکهون، نینجا خوا ﷺ نيوهى خوش ده ویت و له گوناوه سر پیچیه کانتان ده بوورئ . به لي بویه پیویسته خویندکاری زانسته شهرعیه کان، سهره پای نیازپاکی و بهس خوا مه بهست بوون له کاره کهیدا، مه رجه شهرعیش بهم زانسته پازی بی و به پیى په زامه ندى شهرع و له ژیر چاودیری نه ودا بیت، له گهل شهرعدا ناکوکی و تیک گیران بوونه دا.

۲- ترسان له خوا ﷺ :

خوینهری به ریز :

یه کی دیکه له و خه سلته به رزانه ی فیرخوازی - زانسته شهرعیه کان - بریتیه له - له خوا ترسان - واته : ده بی بهو په پی دل سوژی یه وه ، مه ولدات بو ناوه دان کردنه وه ی دروده روون - الظاهر و الباطن - ی به ترسان له خوا ی بالا ده ست، چونکه بیگومان - ترسان - قامچی خوايه بهنده کانی به هو ی نه وه وه نه خاته سهر پیبازی و پاسته شه قامی زانیاری و کردار، تا کو بییت به هوکاریکی کاریگر بو له خوانزیک بوونه وه و وه رچه رخان به ره و خوا .. ده توانین بلیین: ترس - الخوف - بریتیه له: سوتان و ژانی دل به هو ی نه نجام دانی کاریکی ناپه سند و خراپ، به رامبه ر زاتی به رز و بالا ده سستی خوا ﷺ. هه روه ها هوکاریکی گرینگیشه بو راهینانی سهرجه م نه ندامه کانی . له ش له سهر دورکه وتننه وه له تاوان و په یوه ست بوون به خوا په رستی و گوپراه لی...

خوای مه زنیش ده فەرمووی : ﴿ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ ﴾^(۱)
 جابینگومان، هەر شتێک گه ورهیی زانیاری بگه یینی، به هه مان شیوه گه ورهیی
 - ترسان له خواش - ده گه یینی ، چونکه - ترسان - به ره می زانسته ...
 بۆیه پیشه وا (نه حمد) په حه می خوای لی بییت - ده فەرمووی: بنچینه و
 بنه په تی زانسته له خوا ترسانه، که واته په یوه ست به به له خواترسان له
 هه ردوو حاله تی نه یینی و ئاشکرا، چونکه باشترین مرۆف که سیکه له خوا
 بترسی، هه لبه ته له خواش ناترسی مه گه ر زانا نه بییت، که واته باشترین
 مرۆف مرۆفی زانایه، به لام له گه ل نه وه شدا زانا به زانا له قه له م نادریت، مه گه ر
 کار به زانستی بکات واته - عامل - بییت ، زاناش کار به زانستی ناکات مه گه ر له
 خوا بترسی.^(۲)

خویندکاری ئازیز :

به لام نه بی نه م راستیه ش بزانی، که ترسان له خوا (الخوف من الله) ش،
 پله و ئاستی خۆی هه ن، که هه رگیز نابی تیکه ل به یه کتر بکرین، بۆ نمونه :

۱- کورته ترس . الخوف القاصر .

که جوړیکه مرۆف دوچاری بی ئاگایی - الغفلة - ده کات ، ده روونی
 سه رکه شیش پی قه ده غه و پێشمه ناکرێ له تاوان کردن .

ب - زیده پۆیی له ترس - الإفراط في الخوف - :

زیده پۆیی کردن له - ترس - مرۆف نه خاته حاله تی بی هیوایی و بی
 ئومیدی .

۱ - ماضر ۲۸

۲ - حنیة طالب العلم ص ۹

ج - ترسانی مام ناوہندی:

بیگومان ئەم جۆره یان باشتین و گونجاو ترین پله و جۆری ترسه.

جابە پێزان:

تاکی له خوا ترسیش که سێکی وا ساده و سه رکێل نیه، که وا به شیوه یه ک له چه مکی - له خواترسان - حالێ بێ، که ته نها بریتیه له: گریان و فرمیسک سپین و بهس، به لکو چاک به له ده و ده زانی که ترسانی پاسته قینه بریتیه له ده ست هه لگرتن و پشت کردن له م کارو کردارانیه، که موقوف له سه رته نجامدانیا ن دوو چاری سزادان ده بیت .

هه ندێ له زانایانیش به م شیوه یه ده رباره ی - له خواترسان - دواون، که ده لێن ((نه گه ر که سێک له شتیک بترسێ له به ری پائه کاو هه لدیت، به لام به پێچه وانه وه که که سێک له خوا ده ترسێ بۆ لای خوا پائه کاو به ره و لای ده گه ریته وه))^(۱) !! .

۲- هه ست کردن به چاودیری خوا ﷻ :

خه سلته و په وشتیکی تری - قوتابی زانسته شه رعیه کان - بریتیه له وه ی، که هه رده م له هه موو کات و شوینیک دا هه ست به چاودیری - المراقبه - ناگاداربوونی خوا ده کات و دلناییه و ده زانی، که هیه چ شتیک لێی وون نابێ، شه وی تاریک و پۆژی پووناک، لای خوا یه کسانه هه ست به سیله ی چاوو خورپه ی دل ده کات، هیه چی لێ نادیار نیه، ته نانه ت ده نگی پێی میرووش، هه ره وک له م باره یه وه ده فه رمووی : ﴿وما یخفی علی الله من شیء فی الأرض ولا فی السماء﴾^(۲) واته: هیه چ شتیک له خوا ون نابێ، نه له زه وی و نه له ئاسماندا .

۱ - البحر الرائق فی الزهد والرقائق/ص ۲۲۰

۲ - مراهیه/ ۳۸

ههروه ها پیغه مبهری سهروه ریشمان ﷺ فهرموویه تی: ((اتقی الله حیثما کنت))^(۱) واته: له هه شوین و کات و حاله تیگدا، له خوا بترسه و پاریز له خوا بکه.

۴- دونیا به کهم سهیر کردن - الزهد - :

دونیا کردن به ئامانج و خوشویستنی ژیانی دونیا وه لێژاردنی به سهیر ژیانی دوا پۆژدا، سیما و خهسله تیگه له و خهسله ته به دو نه گریسانه ی، که کافر و خوانه ناس و سته م کاران پییه وه ده ناسرین، به درێژایی میژووی مرقایه تی خهسله تیگی زه قی ئه وان بووه، وهك خوای کار له جی ده فهرموویت: ﴿وَلِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ﴾^(۲) واته: هاوار بۆ بێ باوه پان له سزاو ئازاریکی توند، نه وانه ی، که ژیانی دونیا به سهیر دوا پۆژدا هه لده بژێرن.

به لام بیگومان، خویندکاری زانسته شه رعه کان، نهك ته نها ئه م خهسله ته له خۆی ناوه شینیتته وه، به لکو هه ولێ پیشه کیش کردن و له نیو بردنیشی ده دات، تاکو کۆمه لگه و که سانی گیرۆده بوو پێی پاک و خاوین بکاته وه له م جوړه خهسله ته فایرۆس ئاساو زیانبه خشانه تیده کۆشی و رهنج ده دات، بۆ ئه وه ی له شوینیا خهسله تی - دونیا به کهم گرتن - بپوینێ و به رقرار بکا، چونکه ژیان و گوزهرانی دونیا له هزرو تیگه یشتنی ئه و، شتیکی که مه و ته نها وه سیله وکیلگه یه که بۆ دوا پۆژ، چونکه خۆی به خویندکارو فیرخوازی ئه م قوتابخانه یه ده زانی، که مامۆستا که ی پیغه مبهری پیشه وای ﷺ ده رباره ی - ژیانی دونیا - به م شتیه یه ده دوێ و ده فهرمووی: ((ما الدنيا في الآخرة إلا

۱ - حسن انصاری: ۱۹۷۸

۲ - انصاری: ۲ - ۳

مَثَلُ مَا يَجْعَلُ أَحَدُكُمْ أَصْبَعَهُ فِي الْيَمِّ فَلْيَنْظُرْ بِمَ يَرْجِعُ!)).^(۱) واتە: وێنەى دونیا لەچاو دواپۆژتەنھا وەك ئەوە وایە، كە یەك كێكتان پەنجەى دەخاتە ناو دەریاو، جا سەرئەج بدات داخوا چ بە پەنجەیهو دەى .

ئینجا خوێندكار و فەقەى وریا: توخوا ژيانێك ئەمە ماھیهى بیت چۆن مەوشى ژیر ئەيكات بە ئامانج و پەنجى بى سنووبى بۆ ئەكێشێ و تەمەنى كورتى لە پێناوى داخەسار دەكات ؟! بێگومان - دونیا بەكەم گرتن - یش لە زۆر پوو لایەنەو بە دەردەكەوى بۆ نمونە :

أ- لایەنى خواردن و خواردنەو: واتە: لەم لایەنەو زێدەپۆیى نەكات و زۆر بەتەنگ وورگەو نەبیت و نەوسن و ئارەزوو پەرسە نەبیت .

ب - سەرقال ئەبوون و زیاتر لە پێویست خۆخەریك نەكردن بە كۆكردنەو و خستە سەریەكى پارەو سامان، واتە: قەناعەتى هەبى و بەرچاوتیڤى .

ج - لایەنى جل و بەرگ و پۆشاك : بەشیۆهیهك خەریكى مۆدیلات و پۆشاكى زۆر بە نرخ نەبیت بە جل و بەرگی سادە و كەم نرخیش رازى بیت .

د - لایەنى ناو و شورەت : واتە: گوى بەمەدح و بەشان و بال هەلگوتنى خەلكى یەو نەدات و دووربى لە خەسلەتى خۆ بەدەرخستن .

ه - شیۆهى خوڕەوشت و هەلس و كەوت لە گەل دەورو بەردا : بە جۆریك كەوا نمونەى مەوشى نەرم و نیا و بى فیزو خۆنەویست و گوشتار شیرین ئاكار بەرز بیت لە نێو كۆمەلدا .

خوێنەرى سەنگین و فەقەى لەدلا شیرین :

خەسلەتى - دونیا بە كەمگرتن - بە درێژایى میژوو دەورى كاریگەر و بى وێنەى بینپوه، لە پێگەیاندى دەیهاو سەدەها زانا و بلیمەتى خواناس و ناودار و بیدار، چونكە وەك هۆكارى كاریگەر بایە خداریان تەماشە كردوو،

بۆ بېرىنى سەرچەم قۇناغ و پلەكانى سالىخ بوون و بەرەو خوا چوون
 بۆ نمونە : يەحيای كوپى يەحيا، كە ئىمامى مالك، وەك پېزلى نانىك
 نازناوى (عاقلى اهل الأندلس) لىناو، كە يەكك بوو لەو خويندكارانەى لە
 تەمەنى مندالى يەو لە خزمەت ئىمامى خويندو، بە ھۆى زىرەكى و ژىرى
 وليھاتوويەو جىى سەرسورپمانى. بوو، دەگىرنەو پۇژىكيان قوتابى
 ناوبراو. ھوپى لە گەل چەند قوتابىەكى ترەو سەرقالى دەرس خويندن
 دەبن لە خزمەت ئىمام، يەكك لە ھاوەلانى دەلىت: ئا ئو ھەيان فيلە،
 ھاوەلانى بە پەلە خۇيان كرده دەرەو بۆ تەماشاكردنى فيلەكە، بە تەنھا
 يحيى لە گەل ئىمام ماہو ھەو خۆى تىك نەدا، بۆيە ئىمام پەرسىيارى لىدەكات
 لە ھۆى نەچوونە دەرەو ھى وەك باقى ھاوەلانى، بۆ تەماشاكردنى فيل -، كە
 لەو كات لە ولاتى ئەندەلوس نەبوو يان كەم بوو ناوبراو لە وەلامى ئىمام دا
 گوتى: مامۇستا من كە لە نىشتەمان و ولاتى خۆم ھاتووم بۆ ئىرە ژيانى
 غەربىم ھەلباردو ھەو نيازەى زانست و زانىاريت لىو ھەو فيزىم، نەك بۆ
 تەماشاكردنى فيل. بۆيە دواى ئەو ھى ئىمام ئەم جۆرە ھەلوستانەى لى
 بىستەن نازناوى عاقلى اهل الأندلس ى پى بەخشى!؟..

جا بەپىزان : بىگومان تەماشاكردن و سەيركردنى گيانلەبەرى سەيرو نامۇ
 كارىكى موباحە.. بەلام كاتى قوتابى ھەقى زۆر لەو كەمترە، كە خۆى
 سەرقال و خەرىك بىكات بە كارىكى وا، ئەگەر چى لە پىزى كارە
 موباحەكانىش بىت .

۵- خۆبە كەم گرتن و بى فیزی :

يەكى دىكە لەو خەسلەت و پەوشتانەى، پىويستە خويندكارى زانستە
 شەرىعەكان، خۆى لەگەلپا پرا بەينى و بىكات بە واقعك لە ژيانىدا، برىتيەلە:
 (خۆ بە كەمگرتن) و دوورەپەرىز بوون لە لووت بەرزى و فیز و شانازى

کردن به سەر خەلکی یەو، چونکە ئەم سیفەت و پەوشتانە سەرەپای ئەو دی تاوان و مەزۆف پێیان گوناھبار ئەبێ لە لایەن خواوە، ھاوکات کە سایەتی قوتابیش دەشیوێنێ و لە کەدار دەکات، ھەڵبەتە کارێکی شە لە گەڵ پەوشتی ھەلگرانی - زانستە شەرعیەکان - ھەڵ ناکا و تێک ناکاتەو، چونکە بێگومان ھەلگری ناسنامە ی - زانستە شەرعیەکان - دەبێ تابێتی مەزۆفیکێ پووخواش و بە پەروەش و کردارو گوشتار شیرین و ئارامگرو مل کەچ و حەق و راستی قبول کارو راستگو و بێ فیز بێت لە گەڵ ھەموو چین و توێژەکانی نیو کۆمەڵ بە تاییەنی ھاوێ و نزیکانی.

ئینجا خوێندکاری ئازیز :

سەرنج بدە و بزانی، پێشینانی ئەم ئومەتە ئیسلامیە چۆن چۆنی و بە چ شیوەیە ک خۆیان لە خەسلەتە بەدو خراپەکانی وەک : شانازی و فیز بە سەر خەلکەو کردن بە دوور گرتووە ..

بۆ نمونە : پێشەوا - الذھبی - لەباسی - عەمری کوری ئەسوەدی عەنسی - دا کە لە سەردەمی خیلافەتی - عبدالملکی کوپی مەروان - وەفاتی کردووە (پەحمەتی خۆی لیبیت) دەفەر موی : عەمر کە لە مژگەوت دەھاتە دەرەو، دەستی راستی دەخستە سەر دەستی چەپی، جا لە ھۆی ئەنجامدانی ئەم کارەیان لی پرسێ ؟ لە وەلامدا فەر موی : لە ترسی دوو پووێی کردنی دەستەکانم وا دەکەم !^(۱)

بەلێ خوێنەری بەرپێز :

خوێندکاری زانست و شەرع دۆست، دەبێ بەم شیوە پاکە خۆی رابەینێ، نابێ بە هیچ شیوەیە ک تەفرە بە بڕە زانستەکە ی - یاخود ھەر جۆرە بە ھەریەکی تری خوا پێداو - بخوات و غەری بێگرت و بەم ھۆیەو لووت

به رزی و خوبه گه وره گری (التکبر) بنوینی له گه ل ده وروویه ری و کهسانی
به رامبه ری دا.

پاستی یه ک:

بیگومان هه ر خویندکار - فه قی - یه ک په وشتی خو به گه وره زانی نی هه بوو
واته (متکبر) بیّت مه حاله بتوانیّت به پی نی پیویست زانیاری به ده ست بهی نی
و لی ی به هره مه ند بیّت، چونکه له ناخی خۆیدا که سایه تی خۆی له خه لکی تر
به زاناتر و ته و او کامل تر و لیوه شاوه و به تواناتر ته ماشا ده کات و
هه لده سه نگین نیّت، هه لبه ته نه مه ش کۆسپیکی ریگره له به رده م پیشفه چوونی
توانا زانستی یه که ی.

پیغه مبه ری خواش ۞ ده رباره ی خوبه گه وره زان و لوت به رزفه رمویه تی:
(لا یدخل الجنة من كان في قلبه مثقال ذرة من كبر...) که سیك ناچیتته
به هه شت، که به نه ندازه ی گه ر دیله یه ک خوبه گه وره زانی له دل دا بیّت.

٦ - به ئارامی و خۆپاگری:

په وشت و خه سه له تیکی تری قوتابی - زانسته شه رعیه کان - که پیویست
وایه خۆی له سه ری په روه رده بکات و له هه لّس و که وتی رۆژانه ی دا رهنگ
بداته وه، بریتی یه له (به ئارامی و خۆپاگری) دیاره بیگومان نه م ره وشته ش
کاریگه ریه کی بی وینه له سه ر ژیا نی قوتابی هه یه، بۆیه هه لگرتنی وه ک
خه سه له تیك و به نه نجام گه یان دنی پاداشی بی ژماره ی پیوه یه لای خوا ۞ هه
وه ک ده فه رمووی ﴿إِنَّمَا يَوْفَى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾^(١) له مه ش
زیاتر په روه ردگار هه والی موژده به خشی (له گه ل بوون) المعیه - مان به
گوئی دا نه چرپینی و ده فه رمووی: ﴿وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾^(٢) نینجا

١ - الرمر: ١٠

٢ - الأفعال ٤٦

نارامگرتن و به نارامی (الصبر) وهك (راغب الأصفهاني) دهلئ: بریتی به له
 دهرفهت نه دان و جله و گیر کردنی دهروون (النفس) له سه ره ره شتیک، که
 پیئی ناخوشه - حبس النفس عما تکره - یاخود به م شیوهیه پیناس کراوه،
 که دهلئ: قوت دانی تالی و سویرییه کانی ژیا نه به بیی ده برپینی پووگرژی و
 ناره زایی (تجرع المرارة من غیر تعبس)^(۱) ئینجا پیشه وا (عه لی کوپی ئه بی
 تالیب - ره زای خوای لی بیت -) نارامگرتن دابه ش ده کات بقو ئه م سئ
 به شانیه خواره وه :-

نارامگرتن له سه ره فرمانبه ری خوا (صبر علی الطاعة).

۲- نارامگرتن له سه ره به لاو گیر و گرفت و ناخوشی (صبر علی المصيبة).

۳- نارامگرتن به رامبه ره نه جامدانی خراپه و تاوان (صبر عن المعصية):
 به هژی به ره لستی کردنی دهروون و خو به دهسته وه نه دانی.^(۲)

که واته: برای فیرخواز و فقهی شیرین، هه لبه ته تو به ئومیدی هه لگرتن
 و به رز پاگرتنی به یدخی زانسته شه رعیه کان و پیشه نگ و سه رقافلایه تی
 کردنی خه لکی و چاکسازی و راستکردنه وه ی کومه ل و ناشناکردنیان به
 په یامی خساو پاشان به رقه رارکردنی له واقعی کومه لگه و سه رجه م
 بواره کانی ژیان دا بیت ناو ته گو په پانی کارو لاف و گه زانی ئه مانه و جاری
 وایه زیاد له مانه ش لی ده دهیت! بیگومان ده بیت، تا بلئی مرؤفیکی به نارام
 و خو پاگر و پشوو دریژ و سه لیه دار بیت، ئینجا ده توانیت به ئامانج بگهیت و
 سه رکه و توو بیت چونکه (من ثبت نبت).

پیشه وا (مالك) یش - خوا لی رازی بیت - به م شیوهیه ئاموژگاری
 قوتابیه کانی ده کرد و په روه رده ی ده کردن، که ده فره رمووئ: ((حقاً علی من

۱ - البحر الرائق في الرهد والرقائق ص ۱۹۸

۲ - الخطایا في طر الإسلام.

طلب العلم ان يكون فيه وقار وسكينة ، وأن يكون متبعاً لأثار من قضى و
ينبغي لأهل العلم ان يخلوا انفسهم من المذاح وبخاصة اذا ذكروا العلم)) واته
:پيويسته له سهر قوتابی زانستخواز وا به ويقار و به نارام و له خواترس بيّت،
هروه ها شويّن بهرهم و شويّنه وارو كه له پووری پيشينانی په سه ن بكه وي،
وه پيويسته زانايان خويان بپاريژن و دوور بگرن له قسه و گوفتاری گالته
ناميز، به تاييهت له کاتي باس کردنی زانياريدا .

۷- نهرم و نيانی (الفرق) :

خه سلّه تي (نهرم و نيانی) يه کيکه له و په وشته په سندانې، که
خويندکاری - زانسته شهرعيه کان - به زهروره تيکی ژيانی ده زانې و
به هندی هه لده گري، به هوکاريکی بنه پرتي ده زانې له به نه نجام گهيانندن و
به ره مداربوونی هر کاريکی دا، چونکه نهرم و نيانی و سينگ فراوانی
په وشته و سيمايه کی زه قی پيغه مبري پيشه و الله و هاوه له به پيژه کانی بووه،
بو نمونه: ده بينين له چه ندين فه رموده، پيغه مبري نازيز الله ناماژه ی
پيداوه و به شيوه ی ناموزگاری ناراسته ی موسلمانانی کردووه، وهک
ده فه رموي: ((ان هذا الدين متين فأوغلُو فيه برفق))^(۱) واته : به پاستی نه م
ثاينه توندو قايمه، جابه شيوه ی نهرم و نيانيه وه بچه نيوي، هروه ها له
شوينيکی تر دا ده فه رموي : ((ان الفرق لا يكون في شيء الا زانه، ولا يتزع من
شيء الا شلنه))^(۲) واته : نهرم و نيانی و ميهره بانی له هر شتيك دا بيت
ده يرازينيته وه، به لام له هر شيك نه هيشتراو داماليندرا، نه وه ناشيريني
ده کات.

بويه ده بينين په يامی پيروزی ئيسلام بايه خ زور به م خه سلّه ته په سنده

۱ - أخرجه أحمد (۱۹۹/۳) عن أس.

۲ - رواه مسلم (۲۵۹۴) ۲۱ - مسلم (۲۵۹۴).

دەدات، بە شێوەیەك ئەك بە تەنها داوا لە مەروۇفێك دەكات كە نەرم و نیاو و میهرەبان بێت بەرامبەر مەروۇفێكی تر، تەنانەت بەرامبەر گیانلەبەرانیشت فەرمانی پێكراوه؟! بۆ نموونه دەلیت جارێکیان عایشە-ی دایکی برپاوەداران-خوای لی پازی بێ- سواری و شترێك دەبێت دیارە هیواش و لەسەر خو بووه لە پۆشتن دا، بۆیه دایکی ئیماندارانیشت تەنگەتاوی دەكات، پیغمبەری بەسۆزیش ﷺ بەم کارە ی ئەو پازی نابێ، دەفەرموێ : ((عليك بالرفق)) واتە : لەگەڵیدا نەرم و نیاو و هیواش و میهرەبان بە. ^(۱)

بەلێ فەقێ نەرم و نیاو و بە سۆز :

پەيامە پڕ لە دادوەریەكە ی خوای مەزن ، ئاوا داكوکی لە مافەكانی مەروۇف تەنانەت گیانلەبەرانیشت دەكات، هانی شوێن كەوتوانی دەدات - بە تاییبەت زاناو بانگبەر و پێشەواکانی - ئەوەندە بەسۆزو میهرەبان و سینگ فراوان بن لەگەڵ دەورو بەریاندا، ئەگەر تەنها مێشووڵەیهك - بەلێ مێشووڵەیهك - كەوتە نیو ئاویك، پێویستە فریای بكەوێ و دەست و پەنجەت بخەیتە نیو ئاوهكە بۆ دوور خستنهوهی لە مەترسی و پزگار كردنی لە مەرگ.!!

۸- چاوپۆشی و لیببوردەیی :

پەوشت و خەسلەتێکی تر، كە پێویستە - قوتابی زانستە شەرعیهكان - بیکات بە سیمای خوێ بریتیە لە (چاوپۆشی و لیببوردەیی) هەلبەتە لیببوردەیی (السماحة) بە درێژی مێژووی مەروۇفایەتی بە گشتی و مێژووی ئیسلامی بە تاییبەتی پەوشتی بەرزی هەلگرانی پەيامی خوا بووه و لە ژیاو و هەلسوکهوتی پۆژانەیاندا بە زەقی بەرچاوهكەوێ.

۱ المصنف من صفة الدعاة / الكتاب الأول ص ۴۹

بىگومان ھەگبەي مېژوو، پراوپرە لە ھووداۋ و بەسەرھاتى ھەمەچەشن و ھەمەجۆر لەم بارەيەو، لاپەرە زېپىنەكانى پىئەخشانوۋو ھەپەنگىنى كردوۋ، ئىمە لىرەو تەنھا نەوونەيەك لەم بارەيەو تەخەينە ھو، كە لە يەككە لە نەو ھەنەمالە بەپىزەكەي پىغەمبەري خوا ﷺ ھوۋى داو ھەگىرەدراو تەو، كە ئەويش زاناۋ پىشەوا (على كوپى حوسەينى كوپى على كوپى ئەبى تاليب) ھە-خا لە ھەمويان پازى بىت - كە بە (زين العابدین) ناۋزەد كراو ھەشۆرەتى دەر كەردو ھە -

جاریكان كەنیزە (جاریە) يەك بە مەسینە ئاۋ بە دەستى ئەو بەپىزەدا دەكات بۆ دەست نوێژگرتن، بەبى دەستى كەنیزەكە مەسینەكەي لە دەستى دەرەكە و پىشەواي ھوۋى پىشەواي ناۋبراۋ برىندار دەكات، ئەويش ديارە بە گلەبىيەكە ھەسەرچىكى دەكاۋ سەري بۆ لا ھەلدەبىي، كەنیزەكەش يەكسەر دەلى: خاۋى مەزن دەفەر موۋى: ﴿وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظَ﴾ واتە: ئەوانەي توۋپەيى خۆيان قووت دەدەنەو ھەدان بە خۆيان دا دەگرن. پىشەوا (زين العابدین) یش دەلئيت: ئەوا رق و توۋپەيى خۆم قوت دايەو، كەنیزەكە دەلئيت: ﴿وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ﴾ ئەوانەي چاۋپۆشى لە خەلكى دەكەن و لىيان دەبوۋن، ئەويش دەفەر موۋى: خاۋا لئيت ببورى ئەوا منیش بوۋراۋم، ئەو جارەيان كەنیزەكە دەلى: ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ خاۋا چاكەكارانى خۆش دەۋىن، ئەويش دەلى: دەبىرە لەپىي خاۋا ئازاد بە، دەستبەجى ئازادى دەكات !!

پىشەوا (شافىيى) ش لە شىعەرىكى دا دەر بارەي بى دەنگ بوۋن لە بەرامبەر مەۋفى نەفام و ئەدەب نەزىدا فەر موۋى تە:

يُخَاطِبُنِي السَّفِيهُ بِكُلِّ قُبْحٍ فَأَكْرَهُ أَنْ أَكُونَ لَهُ مُجِيبًا

يَزِيدُ سَفَاهَةً فَأَزِيدُ حِلْمًا كَعُودٍ زَادَهُ الْإِحْرَاقُ طَيْبًا

واته: بابای نه قام و فام کال به و پهری شیوهی ناشیرینی ده مدوینتی، به لام من چه ز ناکه م و نامه وی و ه لامي بده مه وه، هر چند نه و نه فامییتی زیاد بکات منیش له به رامبه ریا هیمنی زیاد ده که م به شیوهی بخور که و اه تا بسوتیندری بونی خوشی زیاتر ده بی.

۹- زوو تووړه نه بوون و به حه وسه له یی:

خه سله تیکی تر له و خه سله ته به رزانه ی، قوتابی زانسته شهریه کان- پیوهی ناسراوه و ده ناسرئ بریتی به له زوو تووړه نه بوون و به حه وسه له یی و هیمن و نارام بوون له حاله تی بینین و به رچاو که وتنی کاریک یا هه لویست و گوفتاریکی ناناسایی و ناشیاو ونابه جی، چونکه وه کو خواناسه رووناکیرو پوښه نفکره موسلمانان کان گووتویانه: تووړه یی (الغضب) ره شه بایه که چرای عه قل ده کوژیننیه وه، هه لبه ته مروفیش به هوی عه قل وه چاکه و خراپه و رهش و سپی و راست و چهوت لیک جیا ده کاته وه، ئینجا هر کات مروف ژیری- عقل- ی له ده ست داو ده سلات و حوکمی ژیری به سه ره وه نه ماو له ژیر کوئتړولی عه قل وه چهو دهر، بیگومان نه و کات نه که هر له ریزی مروفه وه ده شوریت و نامینیت به لکو داده به زئ و نزم ده بیته وه بۆ ریزی مالات و گیانله به ران. !؟ بۆ نه م به به ستهش پیغه مبه ری چاو ساغی مروفایه تی ﷺ فه رمویه تی: ((ليس الشديد بالصرعة إنما الشديد الذي يملك نفسه عند الغضب))^(۱) واته: بابای پاله وان نه و که سه نیه، که زور خه لکی له زهوی بدات به لکو نه و که سه یه، که له حاله تی تووړه یی دا دان به خوی دابگری و به سه رخویدا زال ده بیته.

۱- متفق علیه - احادی ۶۱۱۴، مسلم: ۲۶۰۹

نیمامی شافیعی - خَوای لی رازی بیت - له م بارهیه وه فره موویه تی: ((مَنْ
 اسْتُغْضِبَ وَلَمْ يَغْضَبْ فَهُوَ حِمَارٌ، وَمَنْ اسْتُرْضِيَ وَلَمْ يَرْضَ فَهُوَ شَيْطَانٌ))
 واته: هر که سیک تووڤه بکری و تووڤه نه بی نه وه گوی دریزه، هر که س
 پازی بکری و عوزی بۆ بهینریتته وه پازی نه بی نه وه شهیتانه .
 که واته به پیئی نه م فره مووده یه موسلمان پیویسته تووڤه یی هه بی به لام
 بۆ کات و شوینی خوی و له چوارچیوهی شهرع دهرنه چیت .

۱۰- بۆ نیسلام به په رووش و خه مغورو دلسۆزیوون:

نیسلام که دواهمین دیاری و په یامی خواجه بۆ تیکرای مرقایه تی؛ هه موو
 فره دیک له م ئۆمه ته له ئاستیدا به پرپرسیاره، به لام نه وهی پاستی بی
 قورسایی نه م به پرپرسیاریه ته زیاتر ده که ویته نه ستوی خوازیارانی زانست چ
 وه ک زانا بی یان قوتابی و زیاتر پوو له وان ده کات، چونکه نه م تویرزه هه م
 لای خواو هه میش خه لکی - ته نانه ت خودی خوشیان - به چاوساغ و
 پیشه واو پابه ری نه م په یامه هه ژمار ده کریت و حسابی له گه ل دا ده کریت .
 جا مادام وابی پیویسته قوتابی له پال نه هه میه تدانی به باری هوشیاری
 زانستی بایه خیش به باری په رووشی و به مشووری و دلسۆزی و
 به پرپرسیاریه تی له ئاست نه م په یامه دا بدات، بۆ نه م مه به سته ش سه رجه م
 هوو وه سیله و توانا کان بخاته گه پ له هه مبه ر خزمت کردنی دا.

(شیخ عبدالقادر) ی گه یلانی - په حمه تی خَوای لی بیت - له چه ند
 قسه یه کی دا دلسووتان و په رووشی خوی دهرده بری و ده فره مووی: ((دینُ
 محمد ﷺ تَتَوَاقَعُ حَبِطَانُهُ وَيَتَنَائَرُ أَسَاسُهُ، هَلُمُّوا يَا أَهْلَ الْأَرْضِ تُشِيدَ مَا أَنْهَدَمَ
 وَنَقِيمُ مَا وَقَعَ، هَذَا شَيْءٌ مَا يَتُّم، يَا شَمْسُ وَيَا قَمَرُ وَيَا نَهَارُ تَعَالَوْا))^(۱) واته:

نایینی موحه مەد ﷺ دیواره کانی دەپوختن و بناغه کە ی پەرش و بلۆ دەبێ، ئە ی خەلکی سەر زەوی وەرن پاكەن بانه وە ی پوخاوە و پماوە چاکی بکەینه وە و ئە وە ی کە و توووە پاستی بکەینه وە، ئە مە کاریکە تەنها بە ئیمە تەواو نابێ، ئە ی خۆرو مانگ و ئە ی پۆزگار ئیوەش وەرن!

شیخ ئە مەجد زهاویش - پەحمەتی خۆای لی بیّت - لە و تە یەکی بە نرخی دا لە بارە ی دەعوە و بانگە وازو کاری ئیسلامی دا گوتویە تی: ((لَو أَنِي كُنْتُ قَاضِيًا وَأَتَانِي شَاهِدٌ، وَعُلِمْتُ أَنَّهُ يَقْطَعُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ بِالْعِبَادَةِ وَلَا يَعْمَلُ لِلْإِسْلَامِ أَعْدُهُ فَاسِقًا وَ أَرَدْتُ شَهَادَتَهُ))^(١) واتە: ئە گەر بیّت و من قازی بم و شایە دێک بیّتە لام بۆ شایە دی دان بشزانم بە شەو و پۆز بە خواپەرستی بە سەر دەبات، بە لام کار بۆ ئیسلام ناکات! ئە وە بە فاسقی دادەنیم و شایە دیە کەشی پەت دەکە مە وە!

١١- پابەند بوون بە کیتاب و سوننە تە وە:

ئە دەب و پە و شتیکی پە سەند و بە رچاوی تری فیخوازی ناویرا و بریتی یە لە پێداگیری کردن و لانه دان و پابەند بوونی بە (قورئان و سوننە) تە وە. پێغەمبەری پێشە و ﷺ لە م بارە یە وە فەرموویە تی: ((تَرَكْتُ فَيْكُمْ أَمْرَيْنِ لَنْ تَضِلُّوا مَا تَمَسَّكْتُم بِهِمَا، كِتَابَ اللَّهِ وَسُنَّةَ رَسُولِهِ))^(٢) واتە: دوو شتە م لە نیو ئیوە دا بە جێ هیشتوووە تا دەستیان پێو بە گرن گومراو سەرگەردان نابن، ئە ویش کتابی خواو سوننەت و پێبازی پێغەمبەرە کە یە تی ﷺ.

ئە مەش هەندی لە و تە و هە لۆیستی بە شێک لە زانایان لە م بارە یە وە:

١/ پێشە و شافعی - پەحمەتی خۆای لی بیّت - فەرموویە تی: ((كُلُّ مَسْأَلَةٍ

١ - إمام أحمد بن محمد سعيد الزهاوي / ص ٢١٩

٢ - صحيح، رواه إمامه في (المستدرک)

تکلمت فیہا بخلاف السنة، فأنا راجع عنہا، فی حیاتی وبعد معاتی))^(۱). واتہ: ہر بابہ و مہ سہ لہ یک بہ پیچہ وانہی سووننہ تہ وہ قسم لی کردیبت و لی دواہ من لی پی شیمانم چ لہ ژیان دایم چ دواہ مردنم.

۲/ ھروہا (الربیع بن سلیمان) گوتیہ تی: شافیعی پوژیک فہرمودہ کی گتپاہ وہ، پیاوٹیک پیی گوت: باوکی عہ بدوللا توش بہ مہ بریار دہ دہی؟ ئویش لہ وہ لام دا گوتی: ((متی ما رویت عن رسول اللہ ﷺ حدیثا صحیحا، فلم آخذ بہ فأشهدکم أن عقلي قد ذهب))^(۲).

۳- (عبداللہ بن عمر) - خوائ لی پازی بی - کہ توندترین ھاوہل (الصحابہ) بووہ لہ ھمبہر دزایہ تی وئینکاری کردنی بدعہ وشوین کہ وتنی سووننہ ت: جاریک گوئی لہ کابرایہ ک بوو پڑمیننی ھات و گوتی (الحمد لله، والصلاة والسلام على رسول الله)، (ابن عمر) پیی گوت: ما هكذا علمنا رسول الله - ﷺ - بل قال: (إذا عطس احدكم فليحمد الله) ولم يقل: ليصل على رسول الله.^(۳)

۴- ھروہا شیخ عبدالقادی گیلانیش - پرحمہ تی خوائ لی بیٹ - قسہی بہ ھیز و گرینگی لہ م بارہیہ وہ لیوہ نہ قل کراون بؤ وینہ: دہ فہرموی: (كل حقيقة لا تشهد لها الشريعة فهي زندقة، طر إلى الحق عزوجل بجناحي الكتاب والسنة، أدخل عليه ويدك في يد الرسول ﷺ)^(۴) واتہ: ھر حقیقہ تیک شہریعت شایہ دی بؤ نہ دات ئوہ زہندہ قہ (بی دینی)یہ، بہرہ و خوائ شکوہ مند و زال و پایہ بہر ز بہ دووبائی قورٹان و سووننہت بفرہ، برؤ لای خواو، دہستت لہ نیو دہستی پیغہمبہر ﷺ دابیٹ.

۱ - أخرجه الخطيب في (الغريب والمترجم) له (الوجيز في عقيدة السلف الصالح) ص/ ۲۰۱ و مرگراوہ.

۲ - ھممان سہرچاوہی پینشور.

۳ - أخرجه الترمذي في (سننه) بسند حسن.

۴ - (الفتح الرباني) المجلس الرابع والأربعون.

به‌شی دووهم

چه‌ند ره‌وشت و خه‌سه‌له‌تیکی په‌یوه‌ندی‌دار به‌ژیانی زانستی قوتابی -
زانسته شه‌رعیه‌کان - دا .

۱- هی‌مه‌ت به‌رزی:-

یه‌کێک له‌و په‌وشتانه‌ی ئاینی ئیسلام داوا له‌ مرۆف به‌ گشتی و توێژی قوتابی به‌تایبه‌ت ده‌کات، که‌ خۆیان پێی برا‌زێننه‌وه‌و ئارایشده‌ن، بریتیه‌ له‌ -هی‌مه‌ت به‌رزی- نه‌و هی‌مه‌ت به‌رزی‌یه‌ی، که‌ مه‌له‌به‌ندی چاکی و خراپی و سه‌لبیات و ئیجابیات مرۆفه‌، که‌ وه‌ک سانسۆر و چاودێرێک وایه‌ به‌سه‌ر نه‌ندامه‌کانیه‌وه‌ و سه‌رفرازی و خێرو خۆشی‌یه‌کی نه‌پراوه‌ش به‌ مرۆف نه‌به‌خشێ، مه‌روه‌ها هۆکارێکی به‌هێزیشه‌ بۆ گه‌یشتن و به‌رزبوونه‌وه‌ی به‌ پله‌کانی کامل بوون -درجات الکمال- دیسان بوێری و چاونه‌ترس و جوامێری و خۆراگری و ماندوونه‌ناسی له‌ گۆره‌پانی زانست، کردار نه‌خاته‌ نیو ده‌ماره‌کانی و خوێن ئاسایانه‌ هامووشۆ ده‌که‌ن، وه‌ک چۆن بێ جورته‌تی و پوکاری و پیاکاری و بێ هه‌لۆیستی و ژێر ده‌سته‌یی پڕشه‌کیش ده‌کات .

بێگومان بابای هی‌مه‌ت به‌رز هه‌رده‌م ووره‌به‌رز و خۆپاگره‌، هه‌لۆیسته‌کان نایترستین! که‌ چی مرۆفی بێ هی‌مه‌ت تا بلێتی مرۆفێکی ترستۆک و پووخواوه‌، ده‌میشی وه‌ک چۆن بلێی گاله‌درا بێ ئاوايه‌، ته‌نانه‌ت تاکه‌ وته‌یه‌کی په‌واو به‌جێ و له‌جێی لی نابیس‌ترێ، چونکه‌ خۆپه‌رست و خۆپه‌سه‌نده‌، بۆیه‌ شیخ عبدالقادی گه‌یلانی‌ش -په‌حه‌متی خوای لی بی‌ت- ده‌لێ: ((کونوا مع الهمم العالیة)) واته‌: له‌گه‌ڵ هی‌مه‌ت به‌رزانا بن، به‌لام فی‌رخوانی به‌پێ‌ز و ریا با به‌هه‌له‌دا نه‌چی، هی‌مه‌ت به‌رزی -کبر الهمه‌- و لوت به‌رزی -الکبر-ت لی

تیکه ل نه بیت، چونکه نه دوانه به قه د ناسمان و پړسمان له یه که وه دوون،
 هیممه ت به رزی خه سلته تی به رزی میراتگرانی پیغه مبه رانه علیهم السلام -
 به لام خو به گوره گرتن و لوت به رزی دهردی نه مانیه، به دریزایی میژوو
 له وه ته ی ژیان له سر نه م ه ساره یه به رقراره گیروده ی فایرؤسی زورداری و
 ستم کاری و به درپه فتاری بوون^(۱)؟!

که وایی فقه قی دلسوزو به هیممه ت:

دروونت له سر نه م خه سلته به رز و به فه پره پا بهینه، نه که ی پشگوئی
 بخیت و به هندی ه لنه گری ..

ئینجا بو زیاتر زانیاری و چاکتر ناسینی نه م خه سلته تش ده توانیت
 سهرنجیکی سهرچاوه فیهیه کان بدهین، بو نه وه ی له م لایه نه شه وه گرینگی
 و بایه خی خه سلته تی ناوبراومان بو پوون بیت وه، که له چه ندین شوینه وه
 نامارهی راسته وخو ناراسته وخوی پی کراوه به مه به سستی پاهینان و
 په روه رده کردنی خویندکارانی - زانسته شهرعیه کان - له سهری و به
 واقعی کردنی له ژیاندا بو نمونه:

شهرع پینگه به که سیکي نه رکبار (مکلف) ده دات، که له کاتی به ده ست
 نه که وتنی ناوی ده ستنویر ته یه موم بکات. ناچار - ملزم - ی نه کردووه نه گهر
 که سیک پاره ی ناوی ده ستنویر پی بیه خشی قبولی بکات و په تی
 نه کاته وه .. چونکه نه مه مننه تیکی تیدایه و له هیممه ت به رزیش که م
 ده کاته وه، عه ره بیش گوتوویانه: ((منه الجبال أثقل من الجبال)) .

هه روه ها پیشه وا شافیعی جوامیرو خواوه ن عززه ت و هیممه تیش
 فرموویه تی: ((لو علمت شرب الماء البارد ينقص من مروتي لما شربته))

واته: گهر بزانم خواردنه وهی ناوی سارد له پایه و که سایه تیم که م ده کاته وه
نا یخو مه وه!

۲- نه مانه تی زانستی:

پتویسته له سهر خویندکاری - زانسته شهرعیه کان - به و پهری توانا و
لیبرانیه وه خوی له سهر خه سله تی (نه مانه تی زانستی) پا بهیئن له سهرجه م
نه م بوارانه ی خواره وه پهنک بداته وه، وه کو زانستخوازی و بانگه واز و
پاگه یاندن و کردار و گوشتار و جی به جی کردن و... تاد.

چونکه بیگومان به خته وه ری و سهرفرازی گهل له چاکبوونی
کرده وه کانیه تی، چاکبوونی کرده وه کانیشی له ساغ بوون و بی خلتنه بوونی
زانسته که یه تی، هه لبت ساغبوون و راست بوون و بی خلتنه بوونی زانستیش
له وه دایه، که وا هه لگرانی پیاوانیکی نه مین و ده ست و ده م پاک بن له وه ی
ده یگیرنه وه، یاخود باسی لیوه ده که ن، چونکه هه ر که سیک ده رباره ی
زانست- العلم- به بی پره چاوکردنی مه رجی - نه مانه تی زانستی- بدوئ، له
راستیدا زانسته که ی گیرۆده ی حاله تیکی ناله بار کردووه، چونکه نه م جوړه
کاره نه که ته نها خزمه ت به بواری زانست و زانستخوازی وه ناکات ته نانه ت
سهرچاوه که شی لیل کردووه و کۆسپ و ته گهره یه کیشی خستۆته به رده م
به خته وه ری و سهرفرازی و راسته پئ بوونی نه ته وه ی ئیسلام.^(۱)

هه لبه ته هیچیک له و کۆپو کۆمه لانه ی، که له زانستیک له زانسته کان
ده ناسرین خالی و به ده رنن له که سانیکی وا، که پئگای زانست و گه پان
به دوای زانیاری، یان به ئامانجیکی پاک و دلسۆزیه کی خاوین وه که پره زامه ندی
خوا و خزمه ت به گهل و پره وشت و ئاکار به رزی و هتد. وه نه گرتووه،

به لكو بازرگانی پټوه دهكهن و به وه سيله ی ژيانيانی ده زانن، ئینجا نمونه ی
 نه وانه هه رگیز نه مانه تی زانستی یان له ده رووندا به رقه رار نابئ و جئ ی خوی
 ناگرئ، بویه ده بینیین گوی به مه ناده ن شتیک بگپنه وه، که نه یان بیستوه،
 یان باس له بابته و مه سه له یه که وه بکه ن، که نه یان زانیوه و فیژی نه بوونه،
 یاخود وه لایمی پرسیاریک بده نه وه، که نایزان و شاره زاییان ده رباره ی نه ! ؟
 خویننه ری به پیز:

ده ردی له هه موان گرانتتر نه و دیارده کوشنده و زیانبه خشه یه، که ئیمړ
 زوریک له قوتابی فه قئ- و ماموستایانی ئایینی دووچاری بوون که بریتی یه
 له :

جوړه کتیب و په پتووکي وا دهكهن به سه رچاوه ی وه رگرتن(مصدر
 التلقي) یان بۆ وتاردان و موحازه ره و کۆپ و مه جلیس پئ گهرم کردن، به بی
 نه وه ی ره چاوی نه مه بکه ن، که ئایا نه م کتیب و په پتووکانه ئاماژه یان به
 پله ی راستیه تی(درجة الصحة)ی فه رموده و راوی و سه رچاوه متمانه
 پئ کراوه کان(المصادر الموثوقة) کردووه یاخود نا ! ؟

بویه زانا پیشووه کان شاره زاییه کی چاکیان هه بووه ده رباره ی زانستی-
 ره خنه گرتن له پیاوان (نقد الرجال) که مه به ست پیاوانی راوی یه، هه روه ها
 جیا کردنه وه ی که سیک که وا له گپانه وه دا موباله غه و زیده پویی هه بیته له گه ل
 که سیک تر که به م شیوه یه نه بیته، تا نه و ئاسته ی وه کو زانستیکی
 سه ریه خو یان ته ماشا کردووه، تا کو قوتابی زانسته شه رعه کان له سه ر
 به رچا ورونی(البصيرة) بن و بپۆن، به شیوه یه که به ها و قیمه تی نه وه ی
 ده یخویننه وه بزائن، راست و ناراست و به هیژو بی هیژیان لی تیکه ل نه بیته.

۳- راستگویی (الصدق):

راستگویی ئەم خەسلەتە بەرزو پەسندە یە ھێمایە کە بۆ ژیری و یقار و بەرپرسی و دەروونپاکی خودی تاک (فردی راستگۆ، ھەروەھا ھەلگری خۆشەویستی و تەبایی نێوان خەلکە و بەختەو ھەری کۆمەڵ و پارێزەری ئایینە!

بۆیە پابەند بوون بەم خەسلەتە بە پێی دەقە شەرعیەکان، بە (فرض العین) لە قەڵەم ئەدرێ، جا پێویستە یە کە یە کە ی ئەندامانی کۆمەڵگای ئیسلامی پێیەو پابەند ببن، چونکە خەسلەتێکە خێری دۇنیاو دواڕۆژی پێو ھەو و پێچەوانە کەشی دواڕۆژیکی رەش بۆ مەووف ئەخولقی ئێ

پێشەوا ئەوزاعیش رەحمەتی خۆای لی بیئت لەم بارە یەو ھەرفەر موویت: ((تعلم الصدق قبل أن تتعلم العلم)) واتە: بەر لەو ھەرفەری زانیاری بیت، فێری راستگویی بە.

ھەروە ک پێشەوا و ھەکیعیش دەر مووی: ((هذه الصنعة لا يرتفع فيها إلا الصادق))^(۱) واتە: ئەم پێشە یە ھیچ کەس تیایدا بەرز نابێتەو، مەگەر بابای راستگۆ نەبێ!

خوێندکاری سەنگین: ھەوڵدە پێش ئەو ھەرفەری خۆت لە قەرە ی کاروانی زانست خوازان و کۆکردنەو ھە زانیاری بەدە ی فێری راستگویی ببیت و سیمایەکی زەق و بەرچاو بیت لە پێکھاتە ی کە سایەتی خۆت لە سەر جەم ھەلس و کەوتە کانت رەنگ بداتەو، تا کو لە تیکرایی قوناغەکانی فێرخوازی تا سەرفرازانە ھەنگاو بنییت و بگەیت بە دوا مەنزل و نەگلیت.

۱ - ئەو دوو وتە یە حەتیی بە عەدادی لە پەرتووکی (الجامع) دا ھیناویەتی

هه لښته راستگويش که بریتي به له : دهربرپنی وتو گوftar به شیوه یه ک
که و له گه ل بیرو باوه پ و واقعدا یه ک بگریته وه و ناکوکی و دژایه تی نه بیټ،
تهنها یه ک جوړی هه یه، به لام پیچه وانه که ی واته دروکاری (الكذب) چندها
شیوه و جوړ و مه سه له کی جوړ او جوړ و هه مه چه شنی هه ن وه کو :

۱- (كذب المطلق) که بریتي به له گوftar ی پیچه وانه و دژ له گه ل واقع و
بیرو باوه پدا، وه ک که سیکی دهر وون نزم و دونیا ویست و ه سفی که سیکی
دوور له نایین و خراپه کار، یا نه فام و بیدعه کار که خودی خو شی چاک چاک
دهیناسی بکات به مرفیکی نایین په روه و چاکه کارو زانا و راست و ساغ
و ته و او بؤ مه رام و مه به سستی تاییه ت به خو ی که له م سه رده مه ی
نیستادا نه م جوړه که سه به بابای ماستا وچی ناوزه د ده کری.

۲- (كذب المنافق): نه وه شیان بریتي به له گوftar یکی و ا که ته و او له گه ل
بیرو باوه پدا پیچه وانه و دژ بیټ، به لام له گه ل واقعدا نا کوک نی یه و یه ک
ده گریته وه، وه ک نه و جوړه که سه دوو پوو (المنافق) هی له ژیر ناو و
شوره تی جوړ به جوړ خو ی حه شار ددهات وه کو نه هلی سوننه و جه ماعه و
ته زکییه و ته سه و ف و په روه رده و بانگه واز و هتد... بؤ خو مه لاسدان و
نه ناسرانی شیوه ی دوان و ه لاس و که و تیان نیشان ددهات و دهمامکی
ساخته کاری ناو ته سه ر رووی نه گریسی به مه به سستیک کورد گوته نی
(گورگه به لام خو ی له پیستی مه پ نیشان ددهات !؟)

۳- (كذب الغبی): نه مه یان وتو گوftar یکه له گه ل واقعدا تیک ناکاته وه و
پیکرا هه لئا که ن، به لام له گه ل بیرو باوه پدا هیچ جوړه دژایه تی و
ناکوکی یه کیان نی یه و یه ک ده گرنه وه، وه ک نه و موسلمان ه ساویلکه و
ناحالی یه ی، که نه گه ر که سیکی وای که و ته به ر چاو که و ا که میک به
عه قلی یه وه بنووسیت - له بواریک له بواره کانه وه - ده ست به چی شایه تی:

(وهلییتی و زانایه تی و لیها تووی و ... هتد) ی بۆ ده دات نه گهر چی له واقعیشدا، واقع راستییه تی نه م شایه تییه ی بۆ ناسه لمینی و مرۆفیکی شایسته به م پله و پایه و مه قامه یش نه !! .

ئینجا خوینهر و فه قی راستی ویست:

په یوه ست به به راسته شه قامی راستگویی و ده مت مه جووئینه و مه یکه ره وه بۆ ده برپینی هیچ قسه یه ک، مه گهر له سه رچاوه یه کی بیگهر د و هه ست و نه ستیکی خاوین و راستگویانه وه نه بیته ..

واته: ده م و ده روونت و گوفتار و هه ست یه کسان بیته له ئان و ساتی ده برپینی هه ر وته و گوفتاریکدا، وه کو خوشه ویستی و دوستایه تی و رق لی بونه وه و درایه تی و ... هتد، چونکه بیگومان مرۆفی راستگۆ به که سیك نالیت من تۆم خوش ده ویت که چی واقعی حالیش شایه تی بۆ نه دات و تاکه نیشانه یه کی خوشه ویستیشی لی به دی نه کریت، هه ره ها ده برپاره ی شتیك یان مه سه له یه ک، که نه بیستوه و زانیاری ده برپاره ی نه، نالیت بیستومه یانه ... هتد.

پیشه و شافیعی خوا لی رازی بیته فه رموویه تی: ((ماکذبت قط، ولا حلفت بالله لا صادقاً ولا کاذباً)) واته: هه رگیز درۆم نه کردوه، نه به راست و نه به درۆش سویندم به خوا نه خواردوه ! .

که واته ده بی زۆر وریا بیت، نه بادا ناوت بخړیته فۆرم و لیستی درۆزان، نه گهر ده روونی سه رکه شیش وازی نه هینا و هانی ده دای بۆ گوفتاریکی نادرست و درۆ، ده توانیت به م هۆیانه ی خواره وه خۆت قورتار بکه ییت و به سه ریا زال بیت: -

أ- بیرکردنه وه و سه رنج دان له ریز و پایه ی خه سه له تی راستگویی و راستی په ره و ران.

ب- بیرکردنه وهو تیفکرین له سووکی و بئ نرخی درؤکردن و شهرمه زاری و ریسوایی درؤزنان.

ج- ههروه ها تیفکرین و ده رککردنی ئەم حه قیقهت و راستییه، که په تی درؤ کورته و به زوویی ده مامکی سه ر روی نه گریسی والا ده بیئت^(۱). کورد گۆته نی (مهیدانی درؤیی کورته!).

د- داواکردنی کۆمهك و هاوکاری له خوای به به زهیی و میهره بان و دهسته و سان نه نواندن.

تییینی یهك:

هه لیه ته هه ر قوتابی فه قی یهك راسته شه قامی راستگویی به جی هیشت و خوی دوو چاری که ند و کۆسپ و ته گه ره کانی ریچکه ی درؤو درؤکاری کرد، به هوی ده ردی کئ به پکئ (منافسه) ی هاو هل و هاوکارانی به مه به سستی دهسته به رکردنی ناو و شوهرت و نازناوی زیره کی زانیه تی و لیها توویی و تاد، پیویسته ئەم راستییه ش بزانی و چاک ده رکی بکات، که وا هه ر که سیك خوی بگه یینی و بگات به هه ر جۆره پله و پایه یهك له سه رووی ئاست و توانای خویه وه، ده بی بزانی که وا که سانیک هه ن له بۆسه و که میندان بۆی، خاوه نی زانست و زانیاریه کی بی وینه و قه لاهم و پینووسیکی به برشت و ویزدان په روه رو ره خنه گرن، ئەم پله و پایه و ناو و شوهرته ی به پیی په ریز و شوینه وار هه لده سه نگینن و وه زن ده که ن، ئیتر دواپی حه تمه ن گیرۆده ی ئەم سی سه رگه ردانیه ده بیئت:

۱- له ده ست دانی متمانه (الثقة) و باوه پپی کراوی له نیو دل و ده روونی خه لکی و کۆمه ل.

۲- له دهست چوون و به فیږدانی زانسته کهت و باوه پ پی نه کردن و
وهرنه گرتنی له لایه نه ده وروبو به ره وه.

۳- سه ره نجام خه لکی باوه پت پی ناکه نه گهر چی راستگو بیت و
راستیش بلئی.

به کورتی هر که سیک دروکاری و جوانکاری له گوftar بکات به پیشه ی
روژانه ی نه که سه هاوکارو برای جادوگر (الساحر) ه بیگومانیشین که و
﴿ولا یفلح الساحر حیث اتی﴾^(۱).

۴- په نا بردن بولای خوا له زانسته خوازیدا:

برای فیږخوان: بیگومان مرقه کان ه موویان په کسان نین له ناست و
توانای وهرگرتن و تیگه یشتن و فیږبوونی زانسته کان، به لکو ناستی جیاوازو
خواست و ناره زوی جیا جیا یان هیه، بویه هر کاتیک زانستیک له
زانسته کانت به لوه بوو فیږبوون و وهرگرتنی نه ستم و زه حمهت بوو دل
ته نگ و ناپه حمهت مه به و دهسته وسانی و بی توانایی مه نوینه و سارد
نه بیته وه، چونکه نه مه شتیکی سروشتی به و به ته نه اش له توه روی
نه داوه، به لکو چه ندین زانای به ناوبانگ دووچاری نه م حاله ته هاتوون،
ته نانه می وایان هیه زور به راشکاوییه وه ناماژهی به م حاله ته کردووه،
هر وه ک چوون له ژیان نامه که یاندا به رچاو ده که وی له وانه:

۱- (الأصمعي) له زانستی (العروض) دا.

۲- (السیوطي) له بیرکاری (ریاضیات) دا.

۳- (الزهاوي) زانای فهرمووده ناس له (خط) دا.

۴- (ابن الصلاح) له (منطق) دا.

۵- (أبو مسلمی النحوي) له (صرف)دا.

۶- ههروهه (أبو عبیده، محمد بن عبدالباقي الأنصاري، أبو الحسن القطيعي، أبوزكريا يحيى بن زياد الفداء، أبو حامد الغزالي) نهم پینج زانیانهش له زانستی نهودا.^(۱)

کهواته خوینکاری دلسۆز:

تۆش ویست و ئاره زووت ده رباره ی خویندن و زانست خوازی به که ته وه به میز بکه و زیاترو زیاتر بایه خی پی بده، ههنگاو بنی بۆ به ره و پیشه وه و برینی قوناغه کانی خویندن ته پشتیوانی خوی میهره بان، نه گهر له هه ر ناست و قوناغیکیشدا زه حمه تی و ته گهره یه کت هاته به رده م ده ست به جی په نا بۆلای خواببه و لی بیارپۆوه داوای کۆمه کی لی بکه و دهستی پارانه وه و سکالات به رز بکه ره وه بۆلای و له به ر ده میا بکرووزپۆه، تاکو به فریاته وه بیته و سه رکه وتوو بیت، وه کو زانی پایه به رز (إبن تیمیة) - ره حمه تی خوی لی بیت زۆر جار نه گهر رافه و لی کدانه وه ی ئایه تیکی قورئانی پیروزی بۆ نه ده هات و لی ده وه ستا، له خوا ده پاراپیه وه له پارانه وه کهیدا ده یفه رموو: ((اللهم یا معلم آدم و ابراهیم علّمني، ویا مفهم سلیمان فهِمّني))، ده گێرپنه وه ده لّین پاش نهم دوعایه ده ست به جی ماناکه ی بۆ ده هات و رافه ی ئایه ته که ی ده کرد.^(۲)

۵- گه شتی زانستی:

گه شت و گه پان به دوای زانست و زانیاری سیمایه کی زه قی خویندکارانی زانسته شه رعیه کان بووه به درێژایی میژوو، بیگومان ده توانین بلّین

۱ - حیه طالب العلم/ص - ۴۲

۲ - هه مان سه رچاوه ی پیشوو، وه (فتاوی اس تیمیة) ۴/ ۳۸

گه شته که ش سنووردارو بهر ته سکه نه بووه، به لکو به رفراوان بووه و نۆږبه ی
 شارو دپها ته کانی گرتوته وه، ته نانه ت جاری واش هه بووه سنووری
 ولاته که شیان برپوه، بۆ خویندن و فه قی یاتی چوونه ته ولاته دراوسیگانیان..
 هه لبه ته نه مهش به کاریکی گرینگ و بایه خدار له زیان و میژووی
 خویندکارانی زانستی په شه رعیه کان ده ژمیږدری و به خالیکی نیجایی و
 بهر همداریش له قه له م نه دری، چونکه گوتراوه: (من لم یکن رُحله لن یكون
 رحلة) ..

به لی بیگومان که سیك گهر به دوا ی زانیاری نه گه پئی و گه شت نه کات و
 نه چپته خزمهت ماموستایانی پسپوړو به هر ه دار تاكو زانستیان لیوه فیږ بی،
 دووره بی بی به که سیکی شیاو تاكو خه لکی هاموشوی بکه ن و بیته لای و
 زانست و زانیاری لی یه وه فیږین، چونکه نه م زانا به پیژانه به شیکی نۆری
 ته مه نیان له خویندن و دهرس وتنه وه سه رف کردووه و شه ونخونی و
 ته جاروبی نۆریان بینپوه و نوکته و به هره ی زانستی و پاو سه رنجی ناوازه یان
 لا ده ست ده که وئ .

نیمامی شافیعیش خوالی ی پازی بی دهریاره ی گه پانی به دوا ی زانیاریدا
 له شیعیکی دا ناوا ده فه رموویت:

سَأُضْرِبُ فِي طُولِ الْبِلَادِ وَعَرْضِهَا أَنْأَلَ مُرَادِي أَوْ أَمُوتُ غَرِيبًا
 فَإِنْ تَلَفْتُ نَفْسِي فَلِلَّهِ دُرُّهَا وَإِنْ سَلِمْتُ كَانَ الرُّجُوعُ قَرِيبًا

واته: به دریزی وپانایی ولاتاندا ده پووم و ده گه پیم، یان به ناوات و نامانج
 ده گم یاخود له غه رییدا سه ر ده نیمه وه و ده مرم، نیجا نه گه رفه وتام و
 مه رگ میوانم بوو نه وه کاریکی په سندنم نه نجام داوه، نه گه سه لامه تیش
 ده رچووم گه پانه وه نزیکه .

تییینی یه کی گرینگ:

مه‌لٚبه ته گه‌شت و گه‌پان به مه‌به‌ستی په‌یدا کردنی عیلم و زانست کاریکی تابلئی پیروزو پیویست و له‌باره، به‌لام برای فی‌رخواز و فقهئی وریا ناگادار به بیگومان نه‌م گه‌شت و گه‌پانه نه‌گه‌ر له حاله‌تی ئاسایی خویدا ده‌رچوو کاریگه‌ریه‌کی خرابی نه‌بی و ناکامیکی سه‌لبی لی نه‌که‌وٚتته‌وه، وه‌ک نه‌وه‌ی له‌هیچ شوینان مه‌دار نه‌که‌ی و قه‌رار نه‌گری، له وه‌رزیکدا یه‌ک دوو شوینان بگوپی و بگه‌پئی به‌بی بیان و مه‌ده‌ف و ئامانجیکی به‌ره‌مدار و به‌جی، چونکه نه‌م کاره نه‌ک خزمه‌ت به پرۆسه‌ی خویندن ناکات، به‌لکوله زیان به‌م لاوه که‌لکی تری لی چاوه‌پوان ناکری.

۶- پاراستن و پاریزگاری کردنی زانیاری:

نه‌مه‌شیان به سهرف کردنی نه‌و په‌پی جوهد و تی‌کۆشان و مه‌ول و ته‌قه‌للا به مه‌به‌ستی پاراستن و چاودیری و پاریزکردنی زانیاری به شوین که‌وتن و کارپی‌کردنی ده‌سته‌به‌ر نه‌بی.

خه‌تی‌بی به‌غدادیش ره‌حه‌مه‌تی خوای لی‌بی‌ت ده‌فه‌رمووی: ((یجب علی طالب الحدیث آن یخلص نیته فی طلبه، ویکون قصده وجه الله سبحانه))^(۱) واته: پیویسته له‌سه‌ر قوتابی فه‌رمووده (الحدیث) نیته‌ی خوئی یه‌کلا بکاته‌وه له داواکردنی‌دا، مه‌به‌ست و نیازی ته‌نها خوای به‌رز بی‌ت.

که‌واته نابی و ناگونجی خویندکاری - زانسته شه‌ریه‌کان گۆره‌پانی زانست خوازیه‌که‌ی بکات به بازارپکی بازگانی وه‌ک وه‌سیله و ئامرازی گه‌یشتن به خۆزگه و ئاواته‌کانی دونیایی و پښگایه‌ک بۆ به‌ده‌ست هیئانی

پارووی چورو سامان و دهست خوشانه و ئافهرینی زۆردارو دونیا په رستانه به کاری بهیښی، چونکه چه نډین دهقی شهرعی له قورئان سوننه ت دا هه په شهی جوراو جور له م جوره دونیا په رست و دونیا ویستانه ده کهن و دواپوژیکي په ش و پر له دماوی و سزاو نازار و نه شکه نجه و مهینه تیان بۆ وه سف ده کهن .

بۆیه پتویسته قوتابی زانسته شهرعیه کان خوی دوور بگری له که شخه لیدان و فیز و خو به گه وره گرتن به سهر خه لگی و تیکۆشان بۆ پله و پایهی دونیایی و که سب کردن و پاکیشانی جه ماوهر گردکردنه وه له دهوری خوی له بری بانگ کردن و گردکردنه وهی له دهوری په یامی ئیسلام و خزمهت به ئیسلام چونکه زۆربه ی نه و دهر د و به لا و مهینه تیانهی گیرۆده ی زانایان بوون له م لایه نانهی سهره وه سهریان هه لداوه و سهرچاوه یان گرتووه !

ئینجا فیرخوازی نازیز و هیوای دواپوژی گه لی ئیسلام:

قۆلی مه ردایه تی لی هه لماله و به شیوه یه کی جیددی و دلسۆزانه تی بکۆشه و په نچ بده بۆ پاراستن و پاریزگاری کردن له - زانسته شهرعیه کان مشوور له پرۆسه که بخۆ و په ره ی پی بده و خزمه تی بکه، به تیکه یشتن ولی حالی بوون و له خۆدا کردن به حال و په نگدانه وهی له ژیانی پۆزانه تدا، نه ک به ته نها به دهرخ و نه زبه رکردن و گوته وه وازیښی و واش بزانی به وه نده نه رکي سهر شانت نه نجام داوه و ئیتیر پالی لی بده یته وه . هه لبه ته نه وانه ی بانگیشه ی زانینی زانسته شهرعیه کان ده کهن و باسی جیا جیا دهرباره یان تهرح ده کهن که سانیکي زۆرن و له ژمار نایه ن، به لام پاریزه ری پاسته قینه و مشوور خۆری دلسۆز یان که مه، چونکه با ده یه هاو سه ده ها زانای شهرع زان و هه لکه وتوو و بلیمهت هه بن، که لگی چی هه یه نه گه ر نه م زانیاری یه یان

به کاريان نه هيٺاو له خوياندا پرنگ نه داته وه و نه يان کرد به واقعي کومه لگايان
 له پاستي دا حسابي نه بوونيان بؤ ده کړي نه گه رچي له ژيانيش دابن
 چونکه به شيوه يه کي کرده يي بووني خويان نه سه لماندوه!
 وه ک پيشينان ده لټن : (رب حاضر کالغائب) ياخود (رب عالم
 کالجاهل)^(۱).

که واته خوښه ري به پيژ:

فيرخواز فقه ي پړه سمن ته و فيرخوازه يه که و تابلتي پابه ند بووني به
 سوننه ت و پړه وشته به رزه کاني پيغه مبه ري پيشه وای ﷺ پيوه ديار بيت له
 سرجه م بواره کاني ژياندا، هه روه ها تاکه ماموستاو پيشه ننگ و رابه ري بؤ
 هه لس و کهوت و جمو جؤل و چالاکيه کاني ژياني ته نها و به ته نيا پيغه مبه ري
 رابه ري مرقفايه تي ﷺ و شويکه وتوو بليمه ت و هه لکه وتوو کاني خه ت و
 ريباري نه ون، وه ک خواي زانا و کاريه جي له م بواره يه وه ده فهرمووي ﴿لَسَقْد
 كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ...﴾^(۲) زاناي پايه به رز (عبدالرحمن
 السعدي) له ته فسير و رافهي نه م ثايه ته پيروزه دا نه فهرمووي: ((الأسوة
 نوعان: أسوة حسنة، أسوة سيئة، فأسوة حسنة في الرسول ﷺ وأما الأسوة
 لغيره إذا خالفه فهو الأسوة السيئة، كقول المشركين حين دعته الرسل
 للتأسي بهم: ﴿إنا وجدنا آباءنا على أمة وإنا على آثارهم مهتدون.﴾^(۳) واته:
 سه رمه شقي (الأسوة) دوو جوړي هه يه که بريتين له أ- سه رمه شقي چاك.
 ب- سه رمه شقي خراپ. نينجا بيگومان سه رمه شقي و پيشه ننگي چاك و ره و
 له پيغه مبه ري خودا ﷺ هه يه، به لام سه رمه شقي به پيشه ننگ گرتني غه يري

۱ - حلية طالب العلم، ص - ۳۸

۲ - الأحزاب / ۲۱

۳ - المصطفى من صفات الدعاة، الكتاب الأول / ۱۸

پیغمبر ﷺ له کاتیک دا پیچه وانه ی نهو بی، نه م جوړه یان سه رمه شقی خراب و ناږه وایه، وه کو گوتی هاوبه ش بږیاردهر (مشرک) هکان کاتیک پیغمبران -عليهم الصلاة والسلام- بانگه وازیان ده کردن، تا کو شوینیان بکهون و ده سبه رداری ریازی نه فامی بوماوه یان بن، ده یان گوت : باب و باپیرانمان به م شیوه گوزه راندویانه و نیمه ش به هه مان شیوه و به هه مان ریگه ده گوزه رینن.

برای فیرخواز و خوینه ری به پیز:

نه وه ی پیناسمان کرد خویندکاری ره سه ن و دلسوز، نه ک نه م جوړه خویندکاره ی، که له نیستاره خه ریکه له سه ر حیسابی نایینه کی له هه ولی خوگونجاندایه له گه ل واقع.

کورد گوتنی: ((له گه ل عامی ده چیته شامی! ؟)) .

۷- زانیاری پاراستن به نووسینه وه:

له راستیدا نووسینه وه و په یوه ست بوون به سیستمی نووسینه وه ی دهرس و وانه زانسته کان و دهره یان و نه قلکردنی هندی بابته و مه سائیلی ده گمن و پتویست، کاریکی نیجگار گرینگ و به ره مداره، چونکه زانیاریه کان له فوتان و به زایه چوون رزگار ده کات و ناسانکاریه کی چاکیشه بو کاتی پتویست، شه کتی و به دوا گه پان کم ده کاته وه، به تاییه ت بو کاتی به سالچوون و بی هیزی و پرکاری که رهسته (ماده) هیه کی تابلی به که لک و ماندوو بوون و پیوه خه ریک بوون و سه رقالبوونی زوری گه ره ک نیه ..

بۆيە تۆش فەقىى بەرپىز:

كۆنۈسىكى تايىبەت و گونجاو دەست نیشان بىكە بۇ تيا نووسىنە وە
تۆمار كىردى سەر جەم ئە و بابەت و مەسەلە وردو بە كەك و زەرورانهى، كە
لە ئەنجامى خويندن و موتالا كىردن و گوى بىست بوون و . هتدە وە
بەدەستيان دىنى، ھاوكلات لە گەل رەچا و كىردى ئەم چەند خالانەى
خوارە وە:

۱- نووسىنى سەرەباسەكە.

۲- ناوى ئە و پەرتووك و سەرچاوانەى كە لىتە وە وەرگرتو وە.

۳- نووسىنى ژمارەى لاپەرەى سەرچا وەكە.

۴- ژمارەى بەرگ (المجلد) ەكەى- ئەگەر لە بەرگىك زياتر بىت.

۵- ئەگەر نەقل كىردى تىدا بىت نامازەى بۇ بىكە، نەبادا لە گەل نەقل نەكرا و
تىكەل بىت.

۶- ھەر وەك چۆن ئەگەر پەرتووكىك موتالا بىكەيت و بىخوينىتە وە
پىۋىستە ژمارەى ئە و لاپەرەى بىنووسىت كە پۇژانە لە سەرى دە وەستى تاكو
بازدانى تىنەكە وى^(۱).

چونكە بىگومان مەۋف سىروشتى وايە دوچارى بى ھىزى زاكىرە و لە
بىرچوون دىت، بۆيە (شەبى) دەفەر موۋىت: ((اذا سمعت شيئاً فاكته ولو في
الحائط)) واتە: ئەگەر گوى بىستى شتىك بوويت بىنووسە وە، ئەگەر چى
لەسەر دىوارىش بىت.

بەلئى بەپاستى ئەم كۆنۈسە لە تەنگانە ترين و ناخۇشترين كاتەكان بە
ھاناتە وە دىت، دەگات بە فرىات لەم ئان و ساتانەى تاكى خۇپراگر و بە توانا
دەستەوسان دەمىنىت چ جاي مەۋفى بىر كۆل و بى ھىز.

۸- پید اچوونه وهو به سه رکړنه وهی دهر خکراو (المحفوظات) هکان :

خه سله ټیکی تری - قوتابی زانسته شه رعیه کان - بریتی یه له گرینگی و نه همیه ت دان به دهر خکړدن و نه زیه رکړدن، به لام گرینگ تر نه وه یه، که نه و مه تن و بابه ت و باسه گرینگانه ی دهرخ و نه زیه ری کردون، پشتگوئیان نه خات ماوه ماوه پییان دابچته وهو به سه ریان کاته وه، به گوته وهو دووباره سه رنجدانه وه یان، تاوه کو له هزو بیریا بین به مه له که یه ک هه رگیز له یادی نه چنه وه. چونکه ناگادار نه بوونیان و نه پاراستنیان به به سه رکړنه وهو دووباره گوته وه، هیمای له بیرچوون و له دهست دان و به زیه دانیانه، جا مړوف له هر ناستیک بیټ.

نبین و عومریش خوی لی رازی بیټ - ده گپړته وه له پیغه مبه ری خوا ﴿فهرموویه تی: ((انما مثل صاحب القرآن كمثل الإبل المعلقة، ان عاهد علیها أمسكها وإن أطلقها ذهبت))﴾.^(۱)

(الحافظ ابن عبد البر) - ره حمه تی خوی لی بیټ - ده لی: نه م فهرمووده یه به لگه یه له سه ر نه و جوړه که سه ی، که زانسته که ی به سه ر نه کاته وه و پشت گوئی بخت، تا له دهستی ده چیت و زه ره رمند ده بیټ..

چونکه بیگومان زانستی هاوه له به ریزه کانی پیغه مبه ر ﴿له و سه رده مه دا ته نها بریتی بوو له قورئان و به س، نینجا نه گه ر قورئانیک که وا خویندنه وه و نه زیه رکړدن له و په پی ناسانی دابیت، به به سه ر نه کړنه وه وریا نه بوونی له کیس بچیت، نه دی چ ده لی دهر باره ی نه و زانسته جوړاو جوړو نه سته مانه ی نیستا که له نارادان که بیگومان وه کو قورئانیش نین له سانایی دا..

۱ - رواه الشيخان ومالك في الموطأ. البخاري: ۵۰۳۱، مسلم: ۷۸۹

ثایه تی: ﴿وَلَقَدْ يَسْرْنَا الْقُرْآنَ لِلذَّكَرِ فَهَلْ...﴾^(۱) ناماژه به م راستی به ده کات، هه لیه ته باشتین و به ره مدارترین زانستیش نه و زانسته یه، که مه تن و نه سل و بنچینه کانی دهرخ بکریت و بیر له لق و پۆپه کانی بکریته وه و سهرنجیان بدرئ، هه روه ها مرووف په لکیش بکات بۆ لای خواو ره زامه ندی خوا ی تیدا به دی بکری و دهسته بهر بیی.^(۲)

۹- به فیرونه دانی کات و پاریزگاری کردنی ساته کانی ته مه ن:

کات (الوقت) گرینگیه کی بئ وینه ی هه یه له ژیا نی تیکرپای مرووفه کان، به تاییه تی مرووفی فیرخواز و قوتابی.. بۆیه زه روور وایه قوتابی-زانسته شه رعیه کان- زۆر به بایه خه وه بپوانیته ساته وه خته کانی ته مه نی (ساعات عمره) به باشتین و به سوودترین سه رمایه وه دهستکه وتی ژیا نی بزانی و هه رگیز تاکه ساتیکی بئ سوود لۆ وه رگرتن به پئ نه کاو به زایه نه دات..

ببگومان په یامی پیروزی ئیسلامیش زۆر به پیز و بایه خه وه نه پوانیته کات و باسی لۆ وه ده کات، تا ئاستیکی وا په روه ردیگار ﷺ سویندی پئ نه خوا وه ک دهفه رمووئ: ﴿وَالْعَصْرُ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خَسْرٍ...﴾.^(۳) هه روه ها پێشه وا (علی کوپی ئه بی تالیب) خوا لۆی رازی بیته- به م شیوه یه پیناسه ی کات (الوقت) ده کات، که دهفه رمووئ: ((الوقت كالسيف إن لم تقطعه يقطعك)) واته: (کات وه کو شمشیر وایه گه ر نه ییری ده تیری).

جاریکیان پیاویک به زانایه کی گوت: (قف أکلمک) واته: راوهسته هه ندیک قسه ت له گه لدا بکه م، زاناکه ش له وه لامدا فه رمووئ: (أَوْقَفَ الشَّمْسُ) واته:

۱ - القمر ۱۷/

۲ - حبه طالب العلم ص ۳۹/

۳ - العصر ۲-۱

ئايا خۆر وەستاۋە - تامن بۈەستىم - بەلى كات لەسەر مەرۋف ناۋەستى و
ھەردەم لەۋەرزى بەسەرچوون دايە و سات لەدۋاى سات تەمەنى مەرۋف لە
كورتى دەدات و بەپىر تەۋاۋ بوۋنەۋە دەچىت!

كەۋاتە خويندكارى دلسۆز و بە مشور:

ھەردەم دۆست و ھاۋەل و ھۆگرى كات الوقت بە وريابە گىرۋدەى
دەردى كات بە فيرۋدان و ويىكارى نەبىت، بەلكو ھەۋلەدە بەپىى نەخشە و
سىستەمى دابەش كردنى كاتەكان (توزيع الأوقات) ۋە دابەش كردنى
كارەكان (توزيع الاعمال) ھەلس و كەۋت بکە و كارو پيشەى شياۋ و گونجاۋ و
بەكەلك دەست نیشان بکە بۆ پىكرىنەۋەى ساتەۋەختەكانى تەمەنت،
ھەروەھا تۆ ۋەكو فيرخۋاز و خويندكارىكى لوى زانستە شەرىعەكان
زەرورە تىبىكۆشى و پەنج بەدى و بەرنامەيەكى تۆكمە و رىك و پىك دابىرۋى
بۆ خۆپۆشنىبىر كىردن و دەستخستنى زانىارى (العلم) بەھەموو پىگە و شىۋە و
جۆرەكانى ۋەك خويندەن و خويندەنەۋەى پەرتووك و سەرچاۋەى جۆراۋجۆر و
نايەب و بابەت (موضوع) گرینگ و بەسود و ئەزىرەكرىدن و سەرنج دان و
تاد.

پىشەۋا (على كوپى ئەبى تاليب) ش لەبارەى ھىز و بىر دەۋلەمەند كىردن و
ھاندان و پىشە چوون بەرە و ئاستىكى بەرزى زانستى دەفەرمۇئ : (ھەموو
دەفرىك بە تىكرىدن تەسك دەبىتەۋە تەنھا عەقل نەبىت؛ پىى فراۋان
دەبىت).

تېيپينه کی گرینگ:

قوتابی به پېژ:

مه رج نيه كړدو كؤش و پره نجدان و زه حمه تكيشان بؤ ده ستخستنی زانیاری (العلم) ته نهاو ته نیا په یوه نندارې به پړوگرام (منهج) ی قوتابخانه کانی - زانسته شهریه کان (مدارس العلوم الشرعیه) و له چوارچپوهی نه وانه وه دهر نه چي و نه ترازئ، به لکو زه ورده و پتویسته که و چؤن خویندکار له بواره کانی (تفسیر و فهموده و بیرو باوه پ (العقیده) و فیه نحو و صرف و زمانه وانی به لاغه و باقی زانست و وانه شهریه کانی تر شاره زاو به ناگایه، به هه مان شیوه له بواره کانی (میژو و پره ورده و فله سفه و پامیاری و کومه لئاسی و تهنروستی و دهر وون ناسی که ردوون ناسی و تاد، نابي بی ناگا بی و که م تا زؤر لییان نه زانی و سهره دهریان لی دهر نه کات، چونکه زانایانی پيشوو له م بوارانه ش هاوکات له گه ل بواره کانی تر نه سپی خویان تاو داوه و جی په نجه یان دیاره و میژووش شایه تیان بؤ نه دا. بؤ نمونه:

یه ک: پزشکیه تی - الطبابة -:

نه و زانایانه ی دهستی بالایان هه بووه له م بواره وه نه مانه ی خواره وه هه ندیکیانن:

۱- پازی: که ناوی پاسته قینه ی مخوی (نه بو به کر کوپی محمد زه که ریا) یه له نیوه ی دووه می سده ی هه شتمی زایینیدا له دهر ورو به ری شاری ته هرهانه وه چاوی به دنیا هه لئناوه... ته نها له (طب) دا ((۲۲) په رتووی نووسیوه، که بؤ چه نده ها زمان و وه رگتپردراون.

۲- ئین سینا: که ناوی (نه بوعلی حوسه یین کوپی عبداللای کوپی سینا) یه، ناوبانگی به (پره ئیس) دهر کړدبوو، نه م که له زانایه ش زیاتر له ((۱۰۰)

سه د پهرتووکي له پزیشکي دا داناهه .

دوو: زانستی سروشت ناسی:

له م بواره شدا زانا موسلماننه کان پشکي شیریان بهرکه وتووه و دهوړی
بالایان بینویه وهک:

۱- (ثینول هه یسه م): که له (۳۵۴) کوچی دا له دایک بووه و (۲۰۰) کتیبی
داناهه، نینجا له م دووسه د کتیبه (۴۷) دهر باره ی بیرکاری (ریاضیات) و
(سروشت ناسی) و (طبیعة) بوون و (۵۸) شیان نه اندازیاری.

۲- (که ماله ددینی فارسی) که له م باره وه رولی بهرچاوی گتپاوه .

سی: جوگرافیا:

۱- (شهریفی ئیدریسی): نه م زانا بلیمه ته له سه ده ی یازده هه می زاینی دا
له دایک بووه .. (جوتیه) له وه سفی نه م بهر پزه دا نه لیت (ماموستای هه موو
نه وروپا بوو له جوگرافیا دا ..) هه روه ها (ئیدریسی) کتیبیکی نووسی له بابه ت
جوگرافیا وه له بهر گرینگیه که ی وه رگتپدرا سه ر نه م زمانانه ی خواره وه:

۱- ئیسپان له سالی (۱۷۹۳) ز دا.

۲- نه لمانی سالی (۱۸۲۲) ز دا.

۳- فه پهنسی سالی (۱۸۳۹) ز دا.

۴- ئیتالی سالی (۱۸۸۵) ز دا.

۲- نه بو ره یحانی بیرونی: نه م زانایه ش له سالی (۳۶۲) ک هاتوته دونیا (۷۵)
سال ته مهنی بووه، دهستی بالای هه بووه له (بیرکاری و گهر دونناسی و دهروون
ناسی و زمانی بیگانه) هه ر وه ک چون له بواری: (میژوو و جوگرافیا) شدا نوابانگی
دهر کردبوو له جیهاندا^(۱).

۱ - که میک به دهستکاری یه وه له (سه رنه ستی له ئیسلامدا) وه ر گراوه لاپه ره/ ۴۰، ۴۲

به تاييه ت نه و ته رزه ئايدۆلۆژيا و بيرو پړا و پييازه ده ستركرد و خواستراوه
 به ناو پاميارى و هاوچه رخ و پيشكه وتن خوازانه ي، كه دژايه تى ناكوكى
 (تناقض) يكيان هه يه له گه ل ئيسلامدا، چونكه گه ر ماهيه تى شتيك يان
 فكره يه ك نه زانيت و نه ناسيت، چۆن و به چ كلوجيك به ر په چى بده يته وه و به
 خه لكى بناسيتيت؟ بيگومان ناتوانيت.

وهك شاعيريش ده لئيت

عرفت الشرُّ لا للشر لكن لأتقيه فمَن لم يعرف الشر من الناس يقع فيه
 چونكه ناكړئ و ناگونجئ مړؤف له واقع و روژگارى خوئ بئ ناگاو
 نه شاره زابيت و دؤست و دوژمنى نه ناسيت! ؟.

بهشی سنیهم

به کار هیئان و به کرداری کردنی زانست

ئه وهشیان به په چا و کردنی ئه م خالانه ی خواره وه دهسته به ده بی...

۱- دهرک کردنی نیشانه کانی زانستی به سود:

فیرخواز و فهقی ئازیز: سه رنج بده و پرسیار له ده روونتدا بکه ده رباره ی ئه وه ی ئاخۆ تو تا چهند نیشانه کانی زانستی به سودت به ده ست هیئان و هه تا چ ئاستیک توانیوته زانسته که ت به خه یته قالبی عه مه لی و له گۆره پانی کاردا پۆلی کاریگه ری خۆت ببینی گۆرانکاری به ر چاو و بی وینه له نیو جه رگه ی کۆمه لگادا بخولقینی، که ئه مانه ی خواره وه به شیکن له نیشانه کانی، بۆ وینه:

یه ک: کاری پێ کردن و جی به جی کرنی زانیاری به شیوه یه کی عه مه لی (العمل به).

دوو: پقبوونه وه و هه ز نه کردن له خه سه له ته کانی: خۆپه سندی و مه دح و به شان و بال هه لا گۆتن و خۆبه گه وره گرتن (التکبر علی الخلق): سنی: تا ئاستی هۆشیاری و زانستیت زیاتر و به رزتر بجی، زیاتر و چاکتر بی فیزی و ملکه چی بنوینی و خۆ هه لگیشانت نه بی.

چوار: دووره په ریژی و دوور که و تنه وه له خۆشه ویستی خۆده رخستن (حب الظهور) و زه عامه ت و مه سئولیه ت و شوره ت و ناوده نگی دونیا.

پېنځ: بانگېشه (ادعاء) نه كړدنی زانایی خوت و خو به زاناو لیهاتوو نه ژماردن.

شه ش: به د گومانی و گومانی خراپ (سؤ الظن) به خوږدن، هاوکات له گه ل گومانی چاک (حسن الظن) به خه لکی بردن، تاكو پارېزراو بیټ له به خراپ باسکړدنیان و گومانی خراپ پې بردنیان.^(۱)

۲- زه کاتی زانسته که ت بد:

زانست نه و نیعمه ته پیوړزه و به فیه پیه، که خوی گه وره به فزل و به خششی خوی نه بیه خشې به و مرقفه ی ویستی له سهر بیټ، بویه پیویسته قوتابی موسلمان له هه مېر نه و نیعمه ته به رزو گران به هایه دا وه کو دهر برینی سوپاس و نواندنی شوکرانه بږیری بو خوا زه کاتی زانسته که ی دهر بکات..

به شیوه کانی راگه یاندنی حق و پهوا و بانگه وازی بو په یامی خواو فرمان کردن به چاکه و پېگرتن و په رچ خستنه به ردهم خراپه و گه شه پیدان و بلاو کړدنه وه و خزمهت به زانیاری و سوود گه یاندن به خه لکی و پشتیوانی و بهرگری کردن له نیسلام و موسلمانان و بهر په چدانه وه ی ناحه زان له کاتی پیویستی دا.

نه بو (هریره) خوا لی پازی بی له پیغه مېر ﷺ ده گپړیته وه که فرمویه تی: ((إذا مات الإنسان انقطع عمله الا من ثلاث، صدقة جاریة، أو علم ینتفع به، أو ولد صالح یدعوا له))^(۲)..

۱ عبدالله ی کوږی مبارک، گهر که سیک باسی رانایه کی پیشینی (سلف) ی له لا کړدوا یه نه بیه رموو: (لا تعرض ندکرم مع دکرنا لیس الصحیح إذا مشی کالمقعد) حلیه طالب العلم. ص/ ۵۱

۲ صحیح مسلم ۱۶۳۱

به شېك له زانايان فەرموويانە: ئەم سى يانە - بە دەستە جەمعی له
 هېچ كەس كۆ نابنەوه، مەگەر بۆ زانايەكى وا كه زانيار يەكەى دەبەخشى
 چروكى پى ناكات هەلبەتە بەخشىنى زانستيش چاكه (صدقة) يەكه
 سوودى لى ئەبيندرى، مەروەها ئەو قوتابى و فيرخوازهش كه زانستهكەى
 لىوهرده گریت و فيرده بېت، بە پۆلهى (ولدى) زاناکه له قەلەم دەدرى -
 مەبەست رۆلهى زانستى يە -.

جا كه وایه فيرخوازی فەقئى ژيرو مەند:

سوور بە لەسەر ئەم خەسلەتە بەرزەو پێیەوه پابەند بە، كه پاراستن و
 بەرەمدار بوونی زانستى لىوہ بە بەرەمدیت، چونكه زانيارى تا بېبەخشى
 زیاتر گەشە دەكات و زیاتر دەبیت، بەلام بە پێچەوانەوه بلالونەکردنەوه و
 كېکردنى زیانبەخشترین دەردو کاریگەرترین میکروب و فایرۆسیکە، كه
 دووچارى زانست دەبیت و بەرەو كه مەکردنەوه و بە فەتارەتچوونی دەبات
 خویندکاری زانست پەرەور:

وریا بە ئەم جۆره قسە و قسەلۆکانەى خەلکى دۆپا و ورە داتەپێو و دنیا
 ویست کارت تى نهكەن، كه دەلێن: ئاخیر زەمانە و سەردەمیكە خراپە
 دەستى سەندووه و بى دین و خراپەکار و نۆرداران زال و دەست پۆشتوون و
 ئامۆژگارى كه لکى نهماوه، بە تەنها راگە یاندنێكى سەرپێیى ئەوئ و
 هتد.

تۆش نه یانکهیت بە پاساو و بیانوو بۆ پالڤانهوه و مشوور نه خواردن و خو
 بە بەرپرسيار نه زانین، چونكه ئەگەر وا بکهیت خوا نه خواسته - ئەوا
 دوژمن و پیلانگێڕ و قین له دلانى بەرامبەر ئەم نایینه مەزنە له پینا و ئەو
 کارەى تۆ زێرى سوور ئەبەخشن و بازارى پى ئەدەن، تاكو تەواو تەواو

خەلکی موسلمان دەسبەرداری ئەم پەيامە خواپپە دەبن و پیلان و نەخشە گلاو و شەپانگیزەکە ی ئەوانیش سەردە گری و بەردە گری، سەرەنجام بەیداخی زانست ئایین پەرورەری ئەخریتە زەوی و ئالای بەدپەرە وشتی و خراپە و ریسواکاری بەناوی پیشکەوتن و دوانەکەوتن لە پیشقەچوونی رەوپەرەوی میژوو و دەپەها دروشمی تری فریودەر بێ ناوەرۆک و فابریقەداری لەم شیوەیە - بشەکیتهوه^(۱) !!

۳- عیززەت و سەرپەرزی زانایان:

خۆپازاندنەوه و خۆچەکدارکردن بە خەسلەت و چەکی عیززەت و سەرپەرزی گونجاوترین و لەبارترین کاریکە بۆ پاراستن و بەگەرە و بەپێز راگرتنی زانیاری و باشتترین پارێزەریشە بۆ قەدرو ریز و شکویی زانست و زانایان، بە ئەندازەی نواندن و بەجێهێنانی ئەم رەوشتە، عیززەت و شکۆمەندیش دەستەبەر ئەبن و بەدەست دەهێندرێ.

بۆیە دەبێ فێرخوازی قەقی زانستە شەریعیەکان - زۆر بە ئاگا و وشیار بێ لە ئاقار زۆردار و خۆبەگەرەگر و خۆبەخوازانان، نەبادا بیکەن بە ئامراز و دەسیلەی دەستخستنی ئاوات و ئامانج و بەرژەوهەندییە شەخسی و مەرام و ئارەزووە ناشەریەکانیان، تاکو شەریعیەت بە کارە دزیوەکانیان بدەن و دەورو بەریش فریو بدەن!

یاخود نەفام و دونیا پەرستان بیخەنە داوی تەفرە و پێلادان، دواپیش بکەوێتە ژێر کاریگەری ئەوان و نەرمی بنوێنی لە: (فتاوی پریاردان و یان هەلوێست دەربەرین ووتاردان و . . . هتد.

قوتابی به پریز: ره زامه ندی و رازی کردنی خه لکی و ده ورو به رو دنیا
 ویستانت مه به ست نه بی و هه ولی بۆ مه ده، چونکه مرقفی موسلمان به ته نیا
 حساب بۆ به ده ست هیتانی ره زامه ندی خوای بالاده ست ده کات و نه مه به
 نامانجیکی بنه پرتی ده زانی، گوئی نادات به گله یی و گازانده یی ئه م و نه و،
 چونکه چاک له م نایه ته پیروژه گه یشتوووه و پیی گویش کراوه، که
 ده فهرمووی: ﴿... والله ورسوله أحق أن يرضوه إن كانوا مؤمنين﴾.^(۱) به
 پیی ئه م نایه ته پیروژه هه لئس و کهوت ده کات و له گۆره پانی ژیاندا ده ست
 به کار ده بیئت بیگومان رازی کردنی هه موو خه لکیش کاریکی تا بلئی
 نه سته م و مه حاله، چونکه هه ریه که ی به شیوه یه ک بیر ده کاته وه و هه لئوست
 ده رده بریت، چونکه سروشتیان له یه کتر جیا به، بۆیه نه بینین میژووی
 مرقفایه تی به گشتی و میژووی ئیسلامی به تاییه تی سه رگوزوشته و
 به سه رهاتی که له پیاوانیکی له خوا ترس و بویر و به هه لئوستی تۆمار کردوو
 و رووه ره نگینه کانی خۆی پی نه خشاندوو، که وا دله گه وره که یان پرپوو له
 ئیمان، هه رگیز گوئیان به پله و پایه و خوشگوزهرانی نه داوه و سه ری
 به رزیان بۆ هه چ زۆردارو تاغوتیک دانه نواندوو، له گه ل ئه وه ی زۆردارانیش
 له و په ری هیزو ده سه لات بوون، به رده و امیش هه لئوستی مه ردانه و
 جوامیرانه یان هه بووه، دژ به سته م و زۆرییان وه ستاون و به ره نگاریان
 بوونه ته وه .. که چی بیجگه له چه کی بیرویاوه پ- زۆریه ی جارن- چیتریان شک
 نه بردوو، بیگومان مرقفی باوه رداریش هه ر به م چه که ناوازه یه، بالاده ست و
 ده ست پۆیشتوو زال ده بیئت به سه ر تیکرای چه ک و هیزه هه مه چه شن و
 جۆراو جۆره کانی تر.. هه لبه ته ئه م پێشه و فیداکار و به جه رگانه ش - وه ک

خەلکانى تر- دەياتتوانى بە جۆرىك لە گەل ڤەرمانرەوا و کاربەدەستە زۆردار
 و لاسارەکانى سەردەمى خۆيان هەلکەن و مەدار بکەن و خۆ بگونجینن،
 بەلام چاویان نەبڕیوەتە خۆشگوزەرانی و مال و سامانى زۆرو ئافەرىن و
 دەستخۆشى ئەم و ئەو هتد.

لە خولیاى ئەمەدا نەبوون و تەنانت دەتوانین بڵێین- بیریشیان لەمە
 نەکردۆتەو- چونکە بە کاریکی رەواو شەرعیان نەزانیو- وەك بە ئاوانا
 پێشەوا خراپەکار و دونیا ویست و ئارەزوو پەرستەکان- لەسەر حیسابی دین
 بۆ پەیداکردنى پارووی چەوری ئافەرىنى ژین خۆيان بکەن بە مەقاشى
 دەستى زۆردار و خۆ بە زال زانانى بێدین!! هەرودەها لەبەرئەوێ ئەمانە
 تەواو تەواو خۆيان بۆ خواو خزمەت بە ئایینی خوا یەکلا کردبوو،
 تەنانت کاریان بە بنەمای روخسەت- یش نەکردوو بەلکۆ بە پێى
 بنەمای عەزیمەت- هەلس وکەوتیان کردوو، چونکە بە خۆيان رەوا
 نەبینیو مادام لە پلەى پێشەواو پێشەنگیەتى دابن کار بە روخسەت بکەن.
 بۆیە کاریکی ئەستەمە کەوا دونیا و فاک و فیکى زۆرداران فریویان بدات و
 بیانخەلەتینی پاشانیش بە فیتی ئەوانەو بەجولێن..

جا بەرێزەکانم:

هەلۆیستی زانا بە جەرگ و جوامیر و دڵسۆز و بە پەرۆش و خوا ویست و
 مەیدان ویستەکان، هێندە زۆر رەنگە نەتواندری لە دەرڤەتییكى ئاوا کەمدا
 بخڕینە روو و باسیان لێو بەکری، بۆیە تەنها بە چەند نمونەیهك وەك
 گولبژێریك- واز دێنین و ئیکتیفا دەکەین کورد گوتهنى: (مشتیک نمونەى
 خەرواریکە) جا ڤەرموون ئێو- هەندى لەم هەلۆیستە بویرو بەرز و
 شکۆدارانە:

یه که م: تاکه هه لۆیستیکی جوامیرانه ی پیشه‌وا (ئه‌بو حه‌نیفه) خوا لی رازی بێ: -

له سه‌رده‌می -ئه‌بو حه‌غه‌ری مه‌نسور- به‌ بریارێکی -ئه‌بو حه‌غه‌ر- جاریکیان ئه‌بو حه‌نیفه ده‌سگیرکراو زیندانی کرا پاش بینین و چه‌شتنی جووره‌ها نازار و ئه‌شکه‌نجه‌ی بێ ره‌حمانه، که به‌ بریاری خودی فه‌رمانپه‌وای ناوبراو بینى بووی، دایکی هاته‌ سه‌ردانی له‌ زیندان به‌م شیوه‌یه‌ هاته‌ ئاخاوتن له‌ گه‌لیا: ((یا نعمان ان علماً ما أفادک غیر الضرب و الحبس لحقیق بک لتنفرعنه)) واته‌: ئه‌ی نوعمان عیلم و زانستی، که بیجگه‌ له‌ لیدان و تیه‌لدان و زیندانی کردن به‌م لاوه‌ بۆتۆ که‌لکی تری نه‌بووی مافی خۆیه‌تی به‌م لاوه‌ی بنی و وازی لی‌بێتی.. پیشه‌وا ئه‌بو حه‌نیفه‌ش له‌ وه‌لامدا به‌ دایکی گوت: (یا أماه لو أردت الدنيا لوصلت إليها، ولكن أردت أن يعلم الله إنني صنت العلم ولم أعرض نفسي فيه للهلكة) واته‌: دایه‌ گیان ئه‌گه‌ر من مه‌به‌ستم دونیا بوايه‌ ئه‌وا بیگومان ده‌گه‌یشتم به‌ مه‌به‌سته‌که‌م، به‌لام تاکه‌ مه‌به‌ست و ئاوام ئه‌وه‌ بووه .. که خوای زانا پێ ناگادار بێ که‌وا عیلم و زانیاریم پاراستوو، به‌بێ گۆی‌دانه‌ نه‌فسی خۆم، که ئایا دووچارى زیان و هه‌لاکه‌ت ده‌بێ یاخود نا.؟!.

دووه‌م: پیشه‌وا (ئه‌حمه‌دی کوپی حه‌نبه‌ل) خوای لی‌پازی بێت :-
ئه‌م پیشه‌وا به‌رزو به‌ جه‌رگه‌و به‌ هه‌لۆیسته‌ کاتی که‌وا مه‌ئمون ی فه‌رمانپه‌واو پشتگیری تاقمی موعته‌زیله‌ کانی ده‌کرد دژی ئه‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت ده‌ریاره‌ی داننان به‌ بیروکه‌ی خه‌لقی قورئان له‌و کاته‌ ناسکه‌دا ئیمامی دڵسۆزو خه‌مخۆری سوننه‌ت و دوژمنی سه‌رسه‌ختی بیدعه‌ هه‌روه‌ک شاخیکی به‌هێز و سه‌رکه‌ش، بێ گۆی‌دانه‌ جوړیک له‌ ترس و

توقاندى فرمانپروا و زهبر به دهستان، له شیوهی مروفیکى خوپاگرو
 هه لویست بهرز له بهرامبهرياندا وهستاو بهرهنگاریان بوویه وه، به شیوهیهك
 به شیک له قوتابی و دوست و هؤگرو نزیكانی خه میان بۆ دهخوارد و
 هه لویسته کهیان به مهترسی دار بۆ خودی پیشهوا له قهله م دهدا، نه وه بوو
 جیاریکیان ئیسحاقى مامى هاته سهردانى و پى گوت: (يا ابا عبدالله
 قد اجاب أصحابك، وقد أعذرت فيما بينك وبين الله، وبقيت أنت في الحبس
 والضيق) واته: باوکی عبدالله: نهوا هه موهاوه له کانت له م شته بیدهنگ
 بوون و هه لویستیان نیه، تۆش عوزرت بۆ نیوان خۆت و خودا ههیه، به لام تۆ
 به ته نها له تهسكى و نارچه ته زینداندا ماویته وه!

— ئیمامى جوامیریش له وهلامى مامى دا فره مووی: (يا عم إذا اجاب العالم
 تقية، والجاهل يجهل فمتى يتبين الحق) واته: مامه گیان: جا نه گه زانا به
 شیوهی (تقیه)^(۱) وهلامى دایه وه نه زانیش نه زانی، چۆن و کهى حق و پهوا
 ده ره کهوی و پوون ده بیته وه؟! .

سئیم: (نه بو عباسی به غدادی) که پئیان ده گوت شافیعی گچکه —
 الشافعی الصغیر):

له زیاننامه کهیدا هاتوه کهوا فرمانپروا و کاربه دهستانی سهردهمی نهو،
 زۆر گرینگیان پى ده دا.. چونکه تا بلای بابایه کی زاناو مهردو مه ند بوو، تا
 نه وه بوو ده ستنیشانیان کرد بۆ وهرگرتنی پلهی (قاضی) یه تی
 به لام نهویشیان وهك هه داعی و بانگبه ریکی خواویست و خۆنه ویست
 بهرهنگاری نه م بریاره بوویه وه و ناماده نه بوو نه م نهرك و پلهیه لهو سولته
 و دهسه لاته ناشه رعیه وهر بگری..

۱ - وشهی (تقیه) شیوه ده برپییکی ناراشکاوی و به پینچ و پهناپه وشاردنهوی مه بهستی تیاپه.

بۆيە زەبر بە دەست و کار بە دەستىكى ئەۋكات پىي گوت: گوپراپەلىمان
 دەكەيت و بەر پرسىيارىيە تەكە وەردەگىرى بىن زۆرى لى کردن، ئەگىنا ناچار
 دەكەين بە زۆرى بە سەرتا ئەسەپىتىن.. لە وەلامى دا زانای پایە بە زو فیداكار
 ئەبو عەبباس) - فەرمووی: (افعل ما بدا لك) واتە: چیت لە لە دەست دیت
 بیکە! ھەر ئەو ھى دووبارە دە کردە وە تا دەرگای لەسەر گالە دا.. ئىنجا
 لەسەر ئەم ھەلوپستە خەلگى گلەیی و گازاندىان لى کرد و پەخنىان لى
 گرت، زانای ناو براویش لە وەلامى يان دا ئەى فەرموو: تەنھا وىستم خەلگى
 بزانن وگوئى بىست بن، کە پياويك لە ھاوئلانى (شافعى) ئاواو ئاواى لە گەل
 کرا لەسەر ئەو ھى پلەى قازىپتى (القضاء) وەر بگرئى کەچى ئەو ھەر مکور
 بوو لە سەر وەر نەگرتنى پلە کە بە ھۆى دونيا بە کە مگرتنى (زەھدى) يە وە^(۱).

چوارەم: خەتیبى بەغدادى (الخطيب البغدادي):

لە ژياننامەى ئەو پيشەوا بەرپزەش ھا توو، کەوا جاريکیان چەند
 عەلەوى يەك دینە خزمەتى و يەکیکیان کە ھەندیک پارەى لە دەست گرتبوو بە
 خەتیبى گوت: فلان کەس سلاوو ریزی ھەبوو بۆ جەنابت و گوئیشى با ئەم
 برە پارە يە لە پئويستى يەکانى خەرج بکا؟!.

خەتیبىش فەرمووی بەسەر بلەندى يە کە وە (پئويستىم پىي نى يە)
 عەلەوى يە کەش وازى نە ھىناو گوتى: چۆن پئويستىت پىي نى، دەست
 بە جیش پارە کە ناو دەستى کردە سەر بەرماڵە کەى بەردەمى و دینارەکان
 کە وتنە سەرى و گوتى: فەرموو ئەو (۳۰۰) دینارە بۆ خۆتى خەرج بکە، ئەم
 جارە يان بەم کارە ھەندەى تر خەتیب قەلئس و تووپە بوو و سوور ھەلگەرا،
 ھەلسا بەرماڵە کەى گرت و ھەلئى تەنکاندە سەر زەوى و - بە تووپە يیە وە

۱ - المصنف من صفات الدعاة، الكتاب الأول، ص/ ۴۲

له مزگهوت چووه دهر

بئگومان ئەم کاره‌ی خه‌تیب هه‌لته‌نکاندنی به‌رماله‌که که ته‌نها
خوله‌کێکی نه‌خایاند، که‌چی شوێنکه‌وته‌و قوتابییانی خه‌تیب، که‌ئه‌وسات له
مزگه‌وت ناماده‌بوون به‌چاوی خۆیان هه‌لۆیسته‌به‌رز و بێ وینه‌که‌ی
خه‌تیبیان بینی، ده‌ست به‌جێ کاری کرده‌سه‌ریان و رای هێنان و
په‌روه‌رده‌ی کردن له‌سه‌ر مانا پی‌ڕۆزه‌کانی ره‌وشتی عیززه‌ت و به‌پوچ و بێ
نرخ ته‌ماشاکردنی به‌ندایه‌تی بۆ غه‌یری خوا، ئەمه‌ش له‌وته‌ی یه‌کێکیاندا
ده‌رده‌که‌وئ، که‌ ده‌لێ: (ماأنسی عز خروج الخطيب وذل ذلك العلوی وهو
قاعد على الأرض يلتقط الدنانير من شقوق الحصير ويجمعها)^(١) واته‌: هه‌رگیز
سه‌ربه‌رزی و عیززه‌تی خه‌تیب کاتێ له‌ مزگه‌وت به‌سه‌ربلندیه‌وه‌ چووه
ده‌ره‌وه‌، له‌یاد ناکه‌م و بیرم ناچێته‌وه‌، هه‌روه‌ها ریسوایی و زه‌لیلێ ئەو
عه‌له‌وی یه‌ کاتێک دانیشتبوو له‌سه‌ر زه‌وی یه‌که‌یه‌که‌ دیناره‌کانی له‌نیۆ کون و
که‌له‌به‌ره‌کانی رایه‌خ و حه‌سیره‌که‌ هه‌ل ده‌گرته‌وه‌.

پێنجه‌م: عیززی کوپی عه‌بدولسه‌لام:

ئەم زانابه‌رزه‌ پاش ئەوه‌ی شا ئەیوبی سالح داوه‌تی کرد و شیخ
بووه‌ میوانی له‌ وه‌لاتی (میسر) پاش ئەوه‌ی له‌ (شام) ده‌رکرا‌بوو له‌به‌ر به
هه‌لۆیستی و حه‌ق ویستی و بو‌ی‌ری یه‌وه‌

رۆژتیکیان (ئەیوب شا) له‌ کۆر مجلس یێک دابوو که‌وا چوار ده‌وری
چنرابوو به‌ فه‌رمان‌په‌وا و ئەمیر و کاربه‌ده‌سته‌کان، خه‌لکیش کۆمه‌ل کۆمه‌ل
ده‌هاتنه‌ لای ده‌ستیان ماچ ده‌کردوو سه‌ریان بۆ داده‌نواند، جا له‌م کاته‌وه‌ له
نیۆ ئەم هه‌موو حه‌شامه‌ته‌ و که‌ین و به‌ینه‌دا پێشه‌وا‌ی فیداکار و دلێر (عیززی

١ - المصنفی من صفاء الدعاة ، الکتاب الأول ، ص/٤٠

کۆپی عبدالسلام) ریزه‌کانی بپی و هاته پیش و به‌و پەپی هێزی باوه‌په‌وه به
 رووی پادشای ناوبراو هاواری کردوو فه‌رمووی: بۆچی مه‌ی (خمر) له
 سه‌رده‌می تۆدا به‌ ئازادی ده‌فرۆشری و تۆش له‌ نیو ئه‌وه‌وه‌موو نازو
 نیعمه‌ته‌دا خافلاوی؟! ..

(شا ئه‌ییوب) یش له‌وه زیاتری به‌ده‌ست نه‌ما، که به‌و پەپی نه‌رم
 و نیانی‌یه‌وه داوای لی‌بورده‌نی لی بکات! پیی گوت: من به‌مه‌م نه‌زانیه‌وه ..
 ره‌نگه له سه‌رده‌می باوکم دابووپی، به‌لام پیشه‌وای ناوبراو به‌وه‌نده وازی
 نه‌هێناو ته‌نانه‌ت ئه‌م جاره‌یان به‌ شیوه‌یه‌کی توندتریش دووباره‌ی کرده‌وه و
 فه‌رمووی: له‌وانه که‌متر نه‌گوتوه که ده‌لێن: ﴿إنا وجدنا آباءنا علی أمة
 وانا علی آثارهم مقتدون﴾،^(۱) جا پاش ئه‌مه پاشا بریاری داخستنی
 مه‌یخانه‌که‌ی ده‌رکرد، له‌ دواییدا یه‌کیک له‌ نزیک و ده‌ست و په‌یوه‌نده‌کانی
 پاشا لی ئه‌پرسی: ئه‌ری تۆ لی نه‌ترسای؟ شیخ له‌ وه‌لامیدا فه‌رمووی: رۆله
 سویند به‌ خوا کاتی که بیرم له‌ هه‌یه‌یه‌تی خوای بالا ده‌ست کرده‌وه، پاشام
 له‌ پیش چاو به‌ شیوه‌ی پشیل‌یه‌که‌ بچوک بوویه‌وه! .

شه‌شه‌م: مامۆستا و قاره‌مانی کورد (سه‌عیدی نرسی) که ناسراوه به
 (بدیع الزمان):

مامۆستا (سعید نرسی) له‌ سالی (۱۲۹۳) ک به‌رامبه‌ر (۱۸۷۳) ز له
 دێیه‌کی سه‌ر به‌ قه‌زای (هیرات) له‌ ناوچه‌ی (بتلیس) ی کوردستانی تورکیا
 له‌ دایک بووه، هه‌لبه‌ته‌ دایک و باوکیشی کوردن و گه‌وره‌بووی ناوچه‌ی
 ناوبراون ..

مامۆستا هه‌ر له‌ زۆه‌وه‌ ئاشنایه‌تی په‌یدا کردوه له‌ گه‌ل رێبازی زانست و

زانست په‌روه‌ريدا، له‌ ته‌مه‌نی (۹) سالی‌دا، پووی کردوټه‌ خویندن، له‌ ژیر چاودیری و سه‌رپه‌رشتیاری (مه‌ لا عبدالله)ی برای ماموستا تا بلئی زیره‌ک و لیټاتوو و هوشیار بوو، بویه‌ له‌ ماوه‌یه‌کی زورکه‌م له‌ ته‌مه‌نی (۱۸) هه‌ژده‌ سالی‌ دا له‌ سه‌رانسه‌ری تورکیادا ناوبانگ و شوهرتی ده‌رکرد، له‌ پیزی زانا وشیار و به‌ توانا و بلیمه‌ته‌کان له‌ قه‌له‌م درا، هه‌روه‌ها تا نه‌ و قوناغه‌ی ته‌مه‌نی هه‌موو زانسته‌کاتی (نحو، صرف، بلاغه‌، فلسفه‌، زانیاری، (أصول الفقه)، زانست (علوم) ه‌کانی قورشان (فقه)یشی هه‌موو خویندبوو، به‌ شیوه‌یه‌کی وا که هه‌موو بابه‌ته‌ گرینگه‌کانی نه‌زیر کردبوو، بۆ نمونه‌ (قاموس المحيط) ی تاپیتی (س) له‌ به‌ر کردبوو، په‌رتوکی به‌ناوبانگی (جمع الجوامع)ی له‌ زانستی (أصول الفقه) دا ته‌نها به‌لئ ته‌نها به‌یه‌ک تاکه‌مانگ له‌ به‌ر کرد.

ئینجا فه‌قی‌ی نازیز: پاش پیشکه‌ش کردنی نه‌و پیشه‌کی‌یه‌ که‌مه‌ی سه‌روه‌، که‌ به‌ مه‌بستی پیناساندنیک‌ی که‌می ماموستا (نورسی) خستمانه‌روو، فه‌رموون ئیوه‌و هه‌لویتستیک‌ی نه‌و پیشه‌وايه‌، که‌ بریتیه‌ له‌ هه‌لویتستیک‌ی جوامیرانه‌ی له‌گه‌ل (نه‌تاتورك)دا:

له‌ سالی (۱۹۲۰)ز ماموستا نورسی بانگ کړا بۆ نه‌نقه‌ره‌ بۆ به‌شداریکردن له‌ ئاهه‌نگیک‌ی گه‌وره‌، که‌ دام و ده‌زگانی نه‌تاتورك سازیان کردبوو، ئیجا له‌ میانه‌ی ئاهه‌نگه‌که‌ ماموستا بۆی ده‌رکه‌ت، سازده‌رانی نه‌م ئاهه‌نگه‌ گشتیان نه‌یاری ئیسلامن و خه‌ریکی نه‌خشه‌ و پیلانی گلاون دژی گهلانی موسلمان، بویه‌ شیر ئاسایانه‌ له‌نیو گه‌رمه‌ی ئاهه‌نگه‌که‌دا هه‌ستا و چووه‌ ده‌ره‌وه‌، پاش نه‌مه‌ به‌یاننامه‌یه‌کی چړو پړی هه‌ره‌شه‌ ئامیزی بۆ نه‌ندامانی نه‌نجومه‌نی نیشته‌جیی (أعضاء المجلس النيابي) په‌وانه‌ کرد، که‌ له‌ لایه‌ن خودی (کمال

نه تاتورك) ه وه سهر كړدايه تيان ده كړا، شاينه نى باسه به به يان نامه كېش چهنه
 ناموژگاريه كى له نيوان خو گرتېوو، كه بريتى بوو له (۱۰) برېگه،
 سهر د پره كېشى به م رسته يه ده ست پى كړدېوو: - (اعلموا ايها المبعوثون
 انكم مبعوثون ليوم عظيم). ^(۱) نينجا به يان نامه كه بو نه د امان خو يند رايه وه
 له لايه ن (كاظم قره بكره) دياره بيگومان كاريگه ريه كى سهر سوور هينى رى
 هه بوو، نه وه بوو سهره نجام شه ست ۶۰ كه س له نه د امانى نه نجو مېنى
 ناوېراو پاشه كشه يان كړد و بوونه موسلمانن كى پاست و ريك و ته واو و
 شاگرد يتى قوتا بخانه كى ماموستايان قبول كړد ^(۲)؟! .

۴- له هه ولې پارستنې زانستدا بوون نهك پاريز له پله و پايه:

فيرخوازي نازيز: نه گهر له ژيانندا ده ستت گير بوو له هر جوړه پله و
 پايه (المنصب) يك غروى نه تگرى و دلنيا به تاكه ه و نامرازيك كه توى به م
 ناسته گه يان د بيت به فه زلى خوا پاشان به هوى زانست و
 زانستخوازيه كه ته وه يه، له شان و بالى خو ت مه زانه جا چ پله ي فيركارى
 (التعليم) يان فه توادان و يان هتد ، نينجا قه درو ريزى زانسته كه ت بزانه و
 بېپاريزه به كار پى كړدى. هه روه ها بيكه به نامرازيك بو ده ستخستنې
 ره زامه ندى خودا، له هه ولې پاراستن و پاريزلې كړدى زانياريه كه ت به، نهك
 پاريز له پله و پايه بكه ي به ناوات و نامانجيكى بنه پرتى و نه مه به كارى
 سهره كى خو ت بزاني و نه وله ويه تى پى بده ي وه كه نه و جوړه به ناو
 زانايانه ي كه هه موو نامانج و خه ون و خه يالتيكيان پاراستنى مه نسه ب و پله و
 پايه يانه به شيوه يه كه هه ميشه زمانيان گاله داوه و تاكه و ته يه كى په وا (حق)

۱ - و شى (مبعوث) به عه ره بى له تور كيدا له جياتى و شى (نائب) به كاره ده هينريت.

۲ - سهر چاوه په رتو و كى (ماموستا سه عيد نورسى) له نوو سيني هينمن عه زيزى.

و هه‌لۆیستیکی مه‌ردانه‌یان لۆ ئابییستری و چاوه‌پوان ناکری، چونکه
خۆشه‌ویستی دنیا به‌ شیوه‌یه‌ک به‌رچاوی لێڵ و تاریک کردوون و زāl بووه
به‌سه‌ر دڵ و ده‌روون و نه‌ندیشه‌یان، ته‌نانه‌ت ئاماده‌ن له‌ پێناویدا هه‌موو
شتیکی پێرۆز بکه‌ن به‌ قوریانی، خوا په‌نامان بدا ئه‌گه‌ر ئاین و باوه‌پیشیان
بیّت..

خوێندکاری به‌ریز و فی‌رخوازی شیرین:

که‌واته‌ به‌په‌رۆش به‌ و مشوور له‌پاراستنی ریز و قیমে‌تی خۆت بخۆ چاک
چاک بپیارێزه، واته‌ ئاین و بیر و باوه‌پ و زانیاری و شه‌په‌ف و ریز و به‌های
خۆت له‌ده‌ست مه‌ده‌ و به‌نرخێکی هه‌رزان و که‌م مه‌زاتی مه‌که‌ و سه‌وداو
مامه‌له‌ی پێ مه‌که‌، به‌ وریایی و لێزان و ژیرانه، به‌م مه‌به‌ده‌ پێرۆزه هه‌لس و
که‌وت بکه‌، که‌ رابه‌ری مرقایه‌تی محمد ﷺ دایرپشتوووه‌ نه‌خشه‌ی کیشاوه
که‌ ده‌فه‌رموی: ((أحفظ الله يحفظك، أحفظ الله في الرخاء يحفظك في
الشدة...)).

ئینجا ئه‌گه‌ر به‌هۆی ئه‌م هه‌لۆیسته‌شته‌وه‌ دوچاری گرفتی دابه‌زاندن و
دوورخستنه‌وه‌ بووی له‌ پایه‌که‌ت چونکه‌ حه‌تمه‌ن ئه‌مه‌ سه‌ره‌نجامی
خۆبه‌ده‌سته‌وه‌نه‌دان به‌ هه‌لۆیستی به‌ دلتنه‌نگ مه‌به‌ و گوئی پێ مه‌ده‌،
چونکه‌ ئه‌مه‌ سه‌ره‌به‌رز و شکۆمه‌ندی به‌ بۆ تو نه‌ک زه‌بوونی و ناته‌واوی و
شه‌مه‌زاری!

٥- په‌رتووکخانه‌که‌ت:

خه‌سه‌له‌تیکی تری قوتابی زانسته‌ شه‌ره‌یه‌کان ده‌ستنیشان کردنی
په‌رتووکخانه‌یه‌، په‌رتووکخانه‌یه‌کی وا، که‌ سه‌رجه‌م بابه‌ت و باسه‌
زانسته‌یه‌کان بگریته‌ خۆ، واته‌ هه‌مه‌لایه‌ن بیّت..

چونکه بئگومان مرؤف چەند پئويستی بە هەناسەدان هەيە هێندەش بە زانست، هەلبەتە ریز و بەهای زانستیش بە هۆی هەبوونی سوود و کەلکی بێ سنووریەتی بۆ کۆمەڵ، کاتیکیش سوود و کەلکی دەستەبەر ئەبێ، کە مرؤف پێگاکانی پەیداکردنی بگرتەبەر و گرینگی پێ بدات، ئینجا بئگومان پێگەپەک لە پێگاکانی دەستخستنی زانیاری هەبوونی پەرتووخانەپەکی هەمەلایەن و دەولەمەندی وایە، کەوا لەکاتی تێنۆتەتی و ئاتاجی مرؤف بۆ هەر بابەتێک فریای مرؤف بکەوێ و تێنۆتەتیپەکە بشکێنێ و ئاتاجیپەکی جێ بەجێ بکات

بۆیە ئەگەر سەزنجیکی مێژووی فێرخوازانێ رەسەن لە کۆن و نوێ وە بدەین دەبینین لەگەڵ گەورەبوون و هەست و ئاستی زانستیان، رۆژ بەرۆژ بێرۆکەیی پەیداکردن و دامەزراندنی پەرتووکخانەیان لا گەڵاڵە بوو و لە پێناویدا هەول و ماندوبوونی زۆریان داو، بە کۆکردنەوەی پەرتووک و دەولەمەند کردنی مەکتەبەکیان بە سەرچاوەی جۆراوجۆر و هەمەپەرەنگ ئینجا چونکە زەرورە سەرچاوەی زانستی سەرچاوەپەکی پاک و بێگەرد و متمانە پێکراو بێ، بۆیە پئويستە پەرتووکێ متمانە پێکراو (موثوق) و بەکەلک و پئويست نەبێ مەکتەبەکەتی پێ مەگرەو قەرەبالقی مەکە و هزرو بیرت بە جۆرە پەرتووکێ ئاخراو بە ووتە و بابەتی پووچ و بێ مانا و بێ بەلگە و دوور لە واقع سەرقال مەکە و کاتە پێرۆزەکانی تەمەنیش بەم شیوە کتێبانە مەفەوتێنە.

جا هەقی بەرێز:

تاكو بتوانیت سەرچاوەی خاوی و لەبارو گونجاو بە دەست بهێنیت ئەم چەند رێنمایانەت دەخەینە روو بە ئومیدی کەلک لی وەرگرتنیان:-

یهك: په رتووكه كان به نووسه ره كانیان هه^۱ل بښه نگیښه:

واته: پټوسته بهر له وهی بیر له په یدا کړدنې په رتووكيک بکه یته وه بته وئ
هه^۱لې بزږی و بیکه یت به نه د امنيکی خیزانی مه کته به کت، شاره زاییه کی
ته واوت ده ربارهی نووسه ره که هه بیټ و چاک هه لیسې نگیښت ټینجا مافی
خوټه سوود له بهر هه مه کانی یه وه وه رگریټ و له لیستی رینمویکاران و
ماموستانیانې خوټ هه ژماری بکه یت، بو نموننه وهك نه و زانا به پړز و
روناک بیرو پایه به رزانه ی خواره وه:-

پیشه وا (نوي)، ابن قدامه، ابن کثیر، ابن حجر، الشوکاني، ابن تیمیه، ابن
القیم الجوزي، سید قطب، محمد قطب، صلاح عبدالفتاح الخالدي.. هتد خوا
له هه موویان رازی بی پله یان لای خوا به رزتر بیټ.

دوو: هیچ په رتووكيک مه خه ره نیو مه کته به کت تاوه کو چاویکی پیدا
نه خشیښت و سه رنجیکی نه ده یت، نه وه شیان به م شیوه یه ی خواره وه
ده کړئ:

أ- خویندنه وهی پیشه کی یه که ی (مقدمه).

ب- خویندنه وهی تاوه روک (فهرست) ه که ی.

ج- هه روه ها هه ندی بابته و شوینی جیا جیای په رتووكه که.^(۱)

پاشکو:

خویندکاری سه نگیښ:

زه روره قوتابی زیاتر له هه موو خه لکی تر له مه یدان و گوره پانی کاردا
نه سپی خوی تاوداو زانسته که ی به شیوه یه کی عه مه لی و نه ریښی وینه بکا و
نیشانی بدات، چونکه زانست و زانیاری گهر کاری پئ نه کړئ و نه خریته

قابلیکی عه مه لی خیری پیوه نیه و که لکیشی نیه، چونکه کرده وه (العمل)
به ره میکه له به ره مه دیار و به رچاوه کانی زانیاری...

بویه پیویسته خوینکاری زانسته شهرعیه کان که سایه تییکی جیای
هه بی له گه ل خه لکی تر له دوورو نزیکه وه له شیوه ی خال (الشامة) ی سهر
پوو به رچاو بکه وی و ههستی پی بکری، جا جیاوازی که سایه تی یه که ی
ده خوازی نه م بوارانه بگریته خو و له خو بگری...

یتک: بیرو باوه پ (العقیده):

هه لبه ته بوارو لایه نی عه قیده و بیرو باوه پ گرینگترینی نه و لایه تانه یه که
مافی خویتی زیاد له هه ر بواریکی تر قوتابی نه هه میه تی پی بدات و به
شیوه یه کی دروست و له سه رچاوه یه کی ساغ و ساف به دهستی بهیئی و
به رجه سته ی بکات له هزو بیریا، چونکه مروفی موسلمان یان موسلمانیکی
پاست و پاستگویه یانه ناپاست و سه خته کاره، جا هه ندی موسلمان ی پاستگو
به عه قیده و بیرو باوه پی له سه رچاوه ی بیگهردی قورئان و سوننه ت
وه رده گری و هه لده هیئنجی، بیجگه له مه هیچی تر به سه رچاوه ی عه قیده ی
خوی نازانی و هه روه ها ته واو ته واو پابه نده به برکه و بابته کانی عه قیده و
سه رتاپای ژیان و گوزه رانی له ژیر سایه و سیهر و کونترولی عه قیده یه...

دوو: بواری خواپه رستی (العبادة) و به ندایه تی خوا:

نه م بواره شیان له دوو لایه نه وه تیبینی ده کری...

۱- لایه نی زانستی شیوه یی.

۲- لایه نی کرداری پراکتیزه یی (التطبیقی).

بابای زانستخواز (طالب العلم) پیویسه زانیاریه کی ته واو و توکمه ی هه بی
ده رباره ی بواری خواپه رستی و به ندایه تی، به شیوه یه کی وا تیکرای نه و

خوابه رستیانهی، که پۆژانه موماره سه و جی به جییان ده کات گشت پایه (الرکن) و فره زو سوننه ت و ئادابه کانیان چاک چاک بزانی و بناسی و لیکیان بکاته وه و چه ندیه تی و چۆنیه تی یان ده رک بکات..

فیرخوازی ئازیز:

بیگومان ئامانج و مه به ست له به ده سته یانی زانسته شه ریه کان بریتی یه له به ندایه تی کردن بۆ خوا و لی نزیك بوونه وهی، جا پتویسته مه لگرانی ناسنامه ی قوتابیه تی - زانسته شه ریه کان به خوابه رستی و به ندایه تی چاک و ساغ بئ خلته کردنیان بۆ خوا بناسرین و له خه لکی تریش جیا بکړینه وه، مه روه ها سه ره پای نه جامدان و به جی هینانی خوا په رستی یه واجبه کان مافی خۆیه تی سوننه ته کانی ره واتب و غهیره ره واتب سیواک و ته وای نه و سوننه ت و زیکر ویردانه ی، که له سه رچاوه متمانه پیکراو (موثوقه) کان ئاماژه یان پئ کراوه گرنگیان پئ بدری و له خۆدا به دی بهی دندری.

سئ: بوازی خووپه وشت (الاخلاق):

بوازی خووپه وشت (الاخلاق) یش یه کیکێ تره له م بوارانه ی، که زه رووره و خویندکاری ناوه ندانه کانی - زانسته شه ریه کان بیکات به گۆره پانی کاری و نه سپی خۆی تیا تاودا وپشکی شیرێ تیا به ده ست بهیئ، به شیوه یه ک بهر له وهی به زمانی زانیاری و گوftar خه لکی و ده رو بهر بانگه واز بکات و بدوین، خووپه وشتی به رزی بکا به هۆ و ئامرازی بانگه وازی، چونکه خووپه وشتی به رز کاریگه ری زیاتره له سه ر خه لکی و ده روونیان له زانیاری و گوftar بۆ ده رخستنی پووی حه قیقه ت و پاستیه تی، نه مه ش گه ر سه رنجیکی زێرینی میژووی ئیسلامی به دین ده بینین زۆریه ی هه ره زۆری گه لانی جیهان

هۆی موسلمان بوونیان ده‌گه‌پێته‌وه بۆ کاریگه‌ری پاسته‌وخۆی خوو په‌وشت و ئه‌خلاقى په‌سه‌نى موسلمانان ، چونکه موسلمانان کاتێک که ده‌چوون بۆ فه‌تح و پزگاری و لاتانی جیهان هه‌رچی په‌وشت خوو ئه‌خلاقى به‌رزو په‌سه‌نى ئیسلامی بوو تیااندا هه‌بوو به‌ریدی گه‌لانی دنیا ده‌که‌وت، بۆیه ده‌ست به‌جێ باوه‌ریان ده‌هێناو ده‌ست له‌ ملانی ئیسلام ده‌بوون به‌ر له‌وه‌ی هه‌یج شتێک له‌ پرانسیپ و مه‌بادیه‌ مۆف دۆسته‌کانی بزانی و شاره‌زایی، چونکه بته‌ماکانی وه‌ک سیمایه‌کی گه‌ش له‌ یه‌که‌ یه‌که‌ی تاکه‌کانی ده‌دره‌وشانه‌وه...

جا که‌وایی فی‌رخوازی په‌وشت به‌رز:

تۆش هه‌ولده بۆ به‌ده‌ست هه‌نان و به‌رجه‌سته‌کردنی تێکرای ئه‌و په‌وشت و خوانه‌ی که‌ زه‌روور و گرینگن بۆ که‌سایه‌تی خۆت وه‌کو: هه‌منی و به‌ و یقاری و پیاوه‌تی (المروءة) و شه‌هامه‌ت و ده‌ست ده‌م و داوین پاک‌ی و خۆبه‌که‌م گری و نه‌رم و نیانی و به‌ ئارامی و پاستگویی و بویری و تاد. دور به‌ له‌ هه‌ر چی خووپه‌وشتێکی سووک و به‌د و نه‌گونجابه‌، که‌وا چ به‌ شێوه‌یه‌کی پاسته‌وخۆ بێ یان نا‌پاسته‌وخۆ کار له‌ که‌سایه‌تیت ده‌که‌ن، جا وریابه‌ هه‌رزه‌کارانه‌ په‌فتار نه‌که‌ی و بیر نه‌که‌یته‌وه، نه‌بادا به‌ هۆی چوون به‌پیر داخوازیه‌کانی ده‌روون دووچاری له‌که‌دار بوونی که‌سایه‌تیت ببی و گرفتی دابه‌زین و بێ متمانه‌یی رووت تێ بکات..

وه‌ک چۆن پێشینه‌مان که‌ له‌ لوتکه‌ی خووپه‌وشتی به‌رزدا بوون، ته‌نانه‌ت هه‌رگیز پازی نه‌بوون به‌ کۆرپ و مه‌جلیسێک، که‌ قسه‌ی سووک و پووج و بێ مه‌نا (اللفو)ی تێدا هه‌بێ و په‌رده‌ی ئه‌ده‌ب و حه‌یا و حه‌شمه‌تی تێدا هه‌تک بکری بۆ وێنه: (الاحنف بن قیس) گوتویه‌تی: (جنبوا مجالسنا ذکر النساء والطعام، فأنى أبغض الرجل یكون وصافا لفرجه و بطنه) واته‌: کۆرپو

مه جلیسه کانمان دور بگرن و بپاریزن له باس و خواسی ئافره تان و خواردن و خوراک، من زور رقم له و کهسه یه که باسی داوین و زگی دهکات.

چونکه ته واپابه ند بوون به دهقه شرعیه کان (النصوص الشرعية) وه که خوی کار له جی له باره ی هه ئس و کهوت کردن له گه ل ئه م ته رزه کۆپو مه جلیسه نه، دهقه رمووی: ﴿إِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ، قَالُوا لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ﴾^(۱).

چوار: لایه نی شیوه و دیمه ن پوآله ت:

هه روه ها ئیسلام گرنگی و بایه خی زوری به بواری دیمه ن و پوآله ت (المظهر) یش داوه، تا ئه و ده ره جه ی له هه ر تاکیکی موسلمان ده خوازی که پیچه وانه و جیاوازی له گه ل (أهل الكتاب) له هه ر دیمه نی کدا به کار بهیئنی.

بۆیه زانستخوازان ئه م بواره شیان پشتگوئی نه خستوو و به لاوه یان نه ناوه به شیوه یه که می وایان هه بووه به بی خو بۆن خوشکردن (التطیب) بۆ ده ره سه که ی نه چوو و بۆیه: له م باره یه وه گو تراوه: (الطیة فی الظاهر تدل علی میل فی الباطل).

ئینجا هه ندی له م دیمه نانه و پوآله تانه ی، که ئیسلام پیی له سه ر پیوه پابه ند بوونیان داگرتوو جه ختی له سه ر کردوو، بریتین له مانه ی خواره وه:

۱- پێشدار ی و هیشتنه وه ی پێش (أعفاء اللحية).

۲- پاک و خاوینی سه ر و سیماو دیمه ن و پوآله ت.

۳- خو نه چواندن به خاوه ن نامه کان (أهل الكتاب) له شکل و شیوه و جل

و به رگ.

۴- خو نه چواندن به ئافره تان.

۵- پۆشینی بهرگ و پۆشاکی شهرعی^(۱).

که واته: قوتابیانی خوشه ویست:

ئیمه مانان چاوه پوانی ههنگاوه به فهره کانتانین، ئازیزان! ههنگاو بنین
ئیسلام و موسلمانان به ئیوه سه ریهرز و شکومه ند ده بن، جا ئومیده وارین
ئاوات و ئومیده کانمان له بار نه بن و نه یان خه نه گۆپو بی هیوامان نه که ن،
هه ولده ن هیچ تاویک ماندوو بوون و خه م ساردیتان پتوه دیار نه بی و بویر و
ماندونه ناسانه ههنگاو بنین، هه م بۆ به دهسته ئینانی زانیاری به سود، هه میش
بۆ به کرداری کردنی و خزمه ت پیکردنی ئه م زانیاریه، سه یرکه ن چۆن
پیشینانمان باس و خواسی سه یرو سه رسوپه ئنه ریان لی ده گتیردیته وه، به
وینه: وه ک ده لئین هی وایان هه بووه له پێگای گه پان به دوا ی زانست ئاوی لی
بپاوه ناچاری میز خواردنه وه هاتوو، یانه یه کێکیان دووری و سه ختی پێگا
ئه وه نده کاری تیکردوو و ئه زیه تی داوه تا وه کو میزی بۆ خوین گۆپاوه !!
له مه یدانی کارو خزمه ت به پرۆسه ی زانست و زانستخوازیشدا سه ده ها
به لگه و نمونه ی هه مه چه شن هه ن و له بهر ده ستدان، که له م ده رفه ته وه
ناتوانین زۆر له م باره یه وه بدوین و باسه که قولتر بکه ینه وه، ته نها بۆ
نمونه:

أ- پیشتهوا: (النوی) که به ته نیا (۴۵) سال ته مه نی بووه سه ره پای
ئه وه ی پۆژانه دوانزه (۱۲) ده رسی گوتوو نه ته وه، که چی خاوه نی (المجموع):
(شرح المذهب) و (شرح صحیح مسلم) ه، که هه ریه کیان (۱۰-۱۵) به رگن.
هه روه ها خاوه نی په رتوگه لیکێ گه وره و گچکه یه وه کو: (ته ذیب الأسماء

۱ - توجیهات ضروریة لطالب العلم / ص- ۵۶

واللغات) و (روضة الطالبين) و (رياض الصالحين) و (الأربعين) و (التبيان في آداب حملة القرآن) و...تاد.

ب- نه دی یه کیکی وه کو: (ابو وفاو ابن عقيل الحنبلي) که کتیبی (الفنون) که هشت سهد (۸۰۰) به رگه، نووسیوه، کتابیکی بچووکیشی به قه باره ی (۲۰) به رگی نووسیوه.

که واته پښک وهک زانایان گوتوویانه: (العلم لا يُعطيك بعضه حتى تعطيهُ کلک) یان وهک نیمامی علی خوای لی پازی بی فهرموویه تی: (یهتف العلم بالعمل فإن أجابه ولا أرتحل).

بهشی چوارهم

چاودیری کردن و راگرتنی ریزو حورمه‌تی ماموستا له‌گهل چه‌ند رینمایه‌کی پیویست

بیگومان زانست و زانیاری له سه‌ره‌تاوه به‌ته‌نها له سه‌رچاوه و په‌رتووک و نه‌رناگیرئ، به‌لکو پیویسته له‌لایه‌ن ماموستایه‌که‌وه بخویندرئ و شیوه و چۆنیه‌تی خویندن و فیربوون، هه‌روه‌ها برینی قوناغه‌کانی خویندن به‌پئی رینماییه‌کانی ماموستا و له‌ژیر چاودیری و به‌ناگاداری نه‌وه‌وه بیت..

بۆ نه‌وه‌ی نه‌بادا فیرخواز دووچاری خلیسکان و ترازان بیت کورد گوته‌نی: (شه‌لم کویرم ئاپاریزم) نه‌که‌ویته‌ نیو دونیای سه‌رچاوه و په‌رتووک زانستیه‌کانه‌وه به‌هۆی نه‌زانین و ناشاره‌زایه‌وه نه‌یانشتیویئ. شاعیریش له‌م باره‌یه‌وه گوته‌ویه‌تی:

ألا لا تنال العلم إلا بسطة: سأنبئك عن مجموعها ببيان:
ذكاء وحرص و إصطبار و بلفه وإرشاد أستاذ و طول زمان^(۱)

فیرخوازی پێژدار:

مادام ماموستا نه‌وه‌نده نه‌همیه‌ت و کاریگه‌ری راسته‌وخۆی له‌سه‌ر ژیان و فیربوونی قوتابی هه‌بئ و بئ نه‌و قوتابی چی بۆ نه‌کری و کاری له‌سه‌ربوونی نه‌و بوه‌ستی، زه‌روره‌ خویندکاری زانسته‌شه‌ریه‌کان- هه‌رچی په‌وشت و نه‌ده‌ب و ریزو حورمه‌تیکه‌ له‌به‌رامبه‌ر ماموستا که‌یدا په‌چاوی بکات و به‌چاوی پێزه‌وه سه‌یری بکات، چونکه‌ نه‌م جوړه‌ خه‌سله‌ت و هه‌لس و که‌وته

۱ - احامع في طب العلم الشريف / ص- ۱۸۱

به هيمای سهرکه وتن و فيربوون و په وشت به رزی خویندکاریش ده ژمیردری،
که واته ده با ماموستاکه جیگای پیز و ته قدیر و به رز راگرتن بی له هر
شوین و کاتیکدا بیت به پیتی نه م رینمایانه ی خواره وه:

۱- به نه ده به وه له گه لیدا دانیشه و چاودیری په وشته کانی دانیشن بکه.
۲- به وپه پی پیزو نه ده به وه قسه ی له گه ل بکه و په فتارو گوftar جوان به.
۳- به شیوه یه کی پښک و گونجاو پرسپاری لی بکه و وریا به پرسپاره که
به جی و له جی بیت.

۴- له کاتی قسه کردنی دا جوان گوئی بگره و سپری نه م لاو نه و لا مه که.
۵- له کاتی دهرس خویندن دا به پیزه وه کیتابی له به رده م بکه وه.
۶- له هر دوو حاله تی قسه کردن و پویشننی دا پیشی مه که وه و قسه پیشی
مه به وه له به رده میدا زور مه لی و زور بللی مه به.

۷- له کاتی پرسپارلیکردن، بق وه لامدانه وه ی پرسپاره کانت زوری لی مه که.
۸- زور پرسپاری لی مه که، به تایبته له و کاتانه ی ماموستایانی تر و
هاورپییانی ناماده ن، چونکه نه مه بؤتو غروریه و نه زیه تدانی ماموستاشی
تیدایه.

۹- به ناوی تایبته تی خوی بانگی مه که و ناوی مه هیته، به لکو به وشه ی:
(ماموستاگیان، یان ماموستای به پیز یاخود ماموستا) بانگی بکه و بیدوینه،
هر وه ها له دووره وه نه گه روا پتویست بی نه گینا بانگی مه که.

۱۰- له ثان و ساتی دهرس خویندن دا، هه ولده که یف و تامه زرویی و به
ته نگه وه بوونی دهرسه که ت نیشان بده، به شیوه یه ک مانای که لک لی و هرگرتنی
لی بغامریتته وه.

۱۱- نه گه ره له یه که له لایه ن ماموستاوه هه ست پی کردو به ر دید

كهوت، با له دهم و چاوتدا پرهنگ نه داته وه و لای خه لك باسی مه كه، چونكه
كهسی بئ مه له ته نها خوايه، كهس له مه له بئ بهش نيه.^(۱)

۱۲- خۆت بپاريزه له هه ر كاريك، كه ده بئته هۆي تووپه كردنى
مامۆستا كهت، به تاييهت به موماره سه كردنى تاقى كردنه وهى له سه ر ئاست و
توانا و به هرهى زانستى، چونكه فاكته ريكي به هيزه بۆ ههست و نهست
بريندار كردنى، كه هه ندۆ له زانا يان به (حرب الأعصاب)ى ناو ده بن.

۱۳- هه ر كاتي ك نيازي گۆرپنى مامۆستا و پۆيشتن له خويندنگا (مدرسه)ت
لا كه لاله بوو، بۆ پۆيشتن مۆلتهى لى بخوازه، چونكه هه م بۆ پيز و حورمهت
گرتنى مامۆستا چاكتره، هه ميش هۆ كاريكه بۆ بهرده وام بوونى سۆزو
خۆشه ويستى مامۆستا و له دهست نه دانى ئەم خۆشه ويستى و په يوه ندييهى
كه له نياوانتاندا هه بووه.

۱۴- ههروهه پيويست و ايه كاتي ك قوتابى ده چي ته خزمهت مامۆستا به و
په پى پى و پيكي و خۆ ئاماده كردنه وه بچيت .. واته پاك و خاوين بئ له
به رگ و پۆشاكي، دلئ له هه رچى كاريكي سه رقال كار ه خالى و به تال بئت،
هه روهك چۆن مامۆستا نه گه ر له شوينى كى وابوو، كه مۆلته وه رگرتنى
كه رهك بوو، به به بئ مۆلته وه رگرتن وه ژوور نه كه وئ، هه ر كه چووه
ژووره وهش سلاو له ئاماده بوان بكات به گشتى و به تاييهت مامۆستا و چاك
و چۆنيشى بكات و له هه واليشى بپرسى، به سه ر خه لكه وه پاز نه دات و له
كۆتايى مه جليسه كه دابنيشى، مه گه ر مامۆستا داواى لى بكات بچي ته
سه ره وه، يا خود ئاماده بوان و دانيش توان پيزى بگرن و جهخت له سه ر چوونه
سه ره وهى بگن، ههروهه هه چ كهس له شوينى خۆى هه ل نه ستينى، تاكو

۱ - وهك شاعيريش دهلى: (من الذي ما ساء قط ومن له الحسن فقط)

له شوینیا دابنیشی، له ناوه پاستی مه جلیس و له نیوان دوو برادر و هاوه لآن به بی نیزن دا نه نیشی، مه گهر به ثاره زوی خویان شوینیان بۆ کرده وه نه و کات قهیناکات، به لام به پیکی دانیشی و شوینیان لی تهنگ و ناخوش ناکات و په چای ههست و شعوری ناماده بوان ده کات، له کاتی قسه کردنی دا دهنگی به بی پیویست به رزو بلند ناکات و پی ناکه نی و یاری به دهسته کانیه وه ناکات.

۱۵- پیشه وا: (علی کوپی نه بی تالیب) یش خوای لی پازی بی له م چند پرستانه ی خواره وه نامازه به کومه له مافیکی ماموستا و فیرکار به سهر قوتابییه وه ده کات، که ده قه رمووی: ((من حق المعلم عليك أن تسلم علی الناس عامة وتخصه بتحیه، وأن تجلس أمامه، ولا تشیرن عنده بیدیک، ولا تغمرن بعینیک ولا تقولن قال فلان خلاف ماتقول، ولا تغتابن عنده أحدا، ولا تشاور جلیسک فی مجلسه، ولا تأخذ بثوبه إذا قام، ولا تلح علیه إذا کل، ولا تعرض- آی لاتشبع- من طول صحبتہ)). که بریتین له مانه:

مافیکی فیرکار (المعلم) به سهر خویندکار نه وه یه که سه لام کردنی له خه لکی به شیوه ی گشتی بی، به لام هی ماموستا تاییه ت بیّت و زیاتر پیز و حورمه تی تیدا په چاو بکات، هه روه ها پیویسته فیرخواز فه قی به و په پی پیزه وه له به رامبه ریدا دابنیشی وگه مه به دهست و چاویه وه نه کات، هه روه ها نابی بلیت فلانه ماموستا ده رباره ی نه م مه سه له یه پیچه وانه ی تو ده لی، له لای ماموستا نابی غه ییه ت و به خراپ باسی هیچ که س بکات و گفت وگو و قسه و پسته پست له گه ل هاوه ل و هاوپیکانی له مه جلیسی ماموستا دا ناکات، هه روه ها له کاتی هه ستانی دهست به جله کانیه وه ناگریت و له کاتی بیتاقه تی و ماندوویی دا زوری و ئیلحاحی لی ناکات و هه رگیز له مه جلیس و هاوپییاتی تیر نابی و وه پسی و بیتاقه تی ده ر نابری).

هه‌ئس و كهوتى پيشينا نمان له ئاقار ماموستايان دا:

پيشينا نمان ئه‌م راستى به‌يان چاك ده‌رك كرده‌بوو، كه پاراستن و پابه‌ندبوون به‌ خه‌سله‌تى به‌رز راگرتنى ماموستاو پيژ و حورمه‌ت نواندن به‌رامبه‌رى فاكته‌ريكي تابلئى كاريگه‌ره له‌ژيانى فيرخواز و مايه‌ى زياتر كه‌لك لى‌وه‌رگرتنه، بۆيه ده‌بينين ئه‌هميه‌تى زۆريان به‌م خه‌سله‌ته داوه، بۆ نمونه:

أ- هه‌نديكيان نه‌ريتيان وا بووه به‌ر له‌وه‌ى بچن بۆ خزمه‌ت ماموستاكه‌يان سه‌ره‌تا خير (صدقة) يكيان ده‌كرد ئينجا ده‌چوون بۆ خزمه‌تى..

ب- هه‌روه‌ها به‌م شتيره‌يه‌ش له‌خوا ده‌پا‌پارانه‌وه: (اللهم أستر عيب معلّمى عني، ولا تذهب برّكه علمه مني).

ج. (په‌بيع) كه قوتابى و هاوه‌لئى پيشه‌وا شافيعى بوو په‌حمه‌تى خوا له‌هه‌ردووكيان بي‌ت ده‌فه‌رموئى: ((ما إجترأت أن أشرب الماء والشافعي ينظر إلي، هيبة له)) واته: قه‌ت جوړنه‌تم نه‌كردووه، له‌به‌رده‌م شافيعى دا ئاو بخۆمه‌وه له‌به‌ر ريژو هه‌يبه‌تيك بۆى.

د- پيشه‌وا شافيعى - ره‌حمه‌تى خواى لى‌بي‌ت - ده‌فه‌رموئى: (كنت اصفح الورقة بين يدي مالك صفحاً رقيقاً هيبة له لئلا يسمع وقعها) واته: لاپه‌ره‌ى كتيبه‌كه‌م له‌خزمه‌ت ئيمام - مالك زۆر به‌هيواشى و نه‌رمى و له‌سه‌ر خۆيه‌وه هه‌لده‌دايه‌وه نه‌بادا گوئى لى‌بي‌ت.

چهند رينمايه‌كى پيويست:

يه‌كه‌م: هه‌لبژاردن و ده‌ست نيشان كردنى كه‌سيكى شي‌او بۆ خۆى به‌سيفه‌تى ماموستايه‌تى:

به‌لئى به‌ راستى كاريكى تابلئى پيويسته كه قوتابى زانسته شه‌رعيه‌كان - كه‌سيكى وا هه‌لبژيړئ و بيكات به‌ ماموستاو چاو ساغى خۆى و

زانباری لیوه فیږ بیت، که زاناو به تواناو له خوا ترس و پاریزگار (متقي) و په ریږ پاک بیت، چونکه وهك موچه ممدی ئین سیرین و مالکی کورې نه نه س و نوریکیش له پیشینان (السلف) فرموویانه: ((إن هذا العلم دین، فانظروا عمن تأخذوا دینکم)) واته: به راستی نه م زانسته نایینه، که واته سه رنج بده ن و بزائن نایینه که تان له چ که سیکه وه وهرده گرن.

دووه م: فیږخوان نابی خو به گه وره گر بی له هه مبه ر وهرگر تنی زانستدا:

به لی بیگومان پیویسته - فیږخوان، فه قی نه و په پی مل که چی و نه رمی و بی فیزی بنوینی بو فیږکار (معلم) ه که ی و جله وی کاری ته و او بداته ده ست، هه روا مل که چ و گوئی رایه ل و نه رم و نیان بیت له به رامبه ریدا به شیوه ی نه خو شیکی نه زان و کوله وار بو دکتوریکی وشیار و ژیر و میهره بان، با هه رچه نده فیږکار و ماموستا که شی به ته مه ن له وی بچو کتر بیت و خو ی و به ماله که شی به قه د وی ناویانگ و شوره تیان نه بیت، چونکه بیگومان مروف به نواندنې مل که چی و نارامگرتن له سه ر بینینی زه لیلی بو ده ست خستنی زانباری، ده گات به زانست و پله ی زانایی، له م باره شه وه گوتراوه:

ومن لم یذق طعم المذلة ساعة قطع الزمان بأسره مذلولاً
هه روه ها ئین و عه باسیش خوا لی یان رازی بیت فرموویه تی: (ذللت طالباً فعزت مطلوباً).

سی یه م: ماموستا که ت چاکترین و له بارترین پی شه نگ (قدوه) یه که بو تو:

به لی خو یندکاری دلسوز: با شترین و چاکترین و له بارترین که سیک که تو بیکه ی به پی شه و او پی شه نگ بو خو ت، تا کو لی به هره مه ند بی و سوود و که لکی لیوه ببینی بیجگه له فیږبوون و زانباری لی وهرگر تن خه سله ت و

خوږه وشته بهرزو ره سښه کانی و به هره و توانا کانی لټیه وه فټریت ماموستا که ته، که به باوکی نایینی (الأبوة الدينية) یا خود وه که له قانونی ټیږله ندی به (الرضاع الأدبی) هاتووه و ناوړه د کړاو^(۱)، به لام وریا به خوښه ویستی ماموستا که ته وات لی نه کات له چوارچپوهی یاسایی خوئی دهریچیت و دووچاری کاری سلبی ناشیاو بییت، به بیانوی شوین پییه لگرتن و شوین که وتنی که له خوټه وه دیارنی یه و ه سستی پی ناکهیت، به لام خه لکی تر ه سستی پی ده که ن و ته واو لی ناگادارن- که واته ه ول مه ده له دهنک و نه غمه و ناوازو شیوهی هستان و دانیشتن و ه لاس و که وتی روژانه ی تاد چاوی لی بکهیت و ته قلیدی بکهیته وه، چونکه نه مانه به شیکی گرنګن له پیکهاته ی که سایه تی ماموستا به مانه له خه لکی تر جیا ده کړیته وه و تایبته تن به که سایه تی خوئی، حق و انیه تو له مانه چاوی لی بکهیت و که سایه تی خوشت بشیوینتی.

چوارهم: به ده ست هیڼانی به ته نگه وه بوون و به مشووری ماموستا له دهرسه کاند: .

هه لبه ته قوتابی چه نده به ریکی گوئی بگری بؤ دهرس و هزر و بیري و ه سست و نه سستی چه نده له گه ل ماموستادا بییت، هینده ش بگره له مه ش زیاتر ماموستا گرنګی پیدان و به په روښه وه بوونی له دهرس و وتنه وه که یدا ه سست پی ده کړی..

بویه پیویسته قوتابی فه قی- نه بیته نامرازیکی سلبی بؤ زانیاری ماموستا که ی، به نواندن شیوه ی ته مبه لی و سستی و که مته رخه می و گوئی نه دانه دهرس و وانه زانستیه کانی، چونکه نه م ته رزه خه سلّات و ه لاس و که وتانه سروشت و میزاجی ماموستا ټیک ده دهن و ده شیوینتن .

۱ - نه وه ی راستی بیت باوکی نایینی یا باوکی راستی گونجاوړه .

لەم بارە یەوێ خەتییی بەغدادی دەفەر مووی: ((حق الفائدة أن لاتساق إلا الى مبتغيها، ولا تعرض إلا الراغب فيها، فإذا رأى المحدث بعض الفتور من المستمع فليست، فإن بعض الأدباء قال: نشاط القائل على قدر فهم المستمع))^(۱) واتە: حەق وایە شتی بە شوود (الفائدة) بۆ کە سێکی ئارەزووی نەبێت نەگوتری و باس نەکری، هەركاتێك قسەبیژ هەستی بە سستی و کەمتەرخەمی گوێگر کرد پێویستە بێ دەنگی لێو بەکات و واز بێنی، هەر وەها هەندێ لە ئەدیب و رووناکبیران گووتویانە: گەرنکی پێدانی قسەبیژ بە گوێرە ی تیگە یشتنی گوێگرە.

پێنجەم: تۆمارکردن و نووسینەوێ هەندێ بابەت و شتی پێویست لە کاتی دەرس خویندن دا.

خویندکاری بە مشوور: نووسینەوێ هەندێ شتی زەرور و گەرنکی لە کاتی دەرس خویندن دا کاریکی تابلێی بەرەمدار و بەسوودە بۆ لە یاد نەکردن و پارێزگاری لێکردنیان، جا بزانە ئەم کارە لە خزمەت مامۆستایە کەوێ بۆ مامۆستایەکی تەرجیواوێ و فەرق دەکات، بۆیە ئەنجامدانی ئەم کارە ئەدەب و مەرجیکی گەرەکە: -

أ- رەوشتە کە: بریتی یە لە ئاگادارکەرەوێ مامۆستا کەت، لە ئەنجامدانی ئەم کارە، کە بە راشکاوێ پێی بلێی تو هەڵدەستی بە نووسینەوێ ئەم شتانە بۆ لە یاد نەکردن و لە یاد نەچوون.

ب- مەرجە کەش: بریتی یە لەمە، کە ئاماژە بە و راستی یە بەدە ی کە تو ئەم شتانە نووسیوە تەوێ کە لە دەرسە کانتا گوێ بیست بوویت لە مامۆستا.

بهشی پینجهم

چۆنیه‌تی هه‌ئس و که‌وتی قوتابی زانستیه‌شه‌رعیه‌کان له‌ نیو قوتابخانه‌دا

قوتابخانه‌که‌وا مائی دووهمی قوتابی‌یه، کۆمه‌له‌ په‌وشت و یاساو
پرسیایه‌کی تایبته‌تی هه‌یه و له‌خۆ گرتووه، زه‌رووره‌و په‌وشه‌که‌ و
ده‌خواری که‌وا نه‌و په‌وشت و یاسا و پرسیایانه‌ چاودیریان بکریت و پشتگۆی
نه‌خرین و له‌ لایه‌ن قوتابی‌یه‌وه به‌هه‌ند هه‌ل بگیرین..

ئینجا ده‌توانیت شیوه‌ و چۆنیه‌تی هه‌ستان و دانیشتنی قوتابی له
نیو مه‌درسه‌دا، له‌ چه‌ند خالێکدا به‌ کورتی پوون بکه‌ینه‌وه و بیخه‌ینه‌ پوو:

یه‌ک: گوێزایه‌لی براگه‌وره‌ (الامیر):

له‌ ئیسلام دا ده‌ستنیشان کردن و هه‌بوونی براگه‌وره‌ (الامیر) مه‌رجی
بنه‌په‌تی هه‌ر کاریکه‌، جا چ‌ جای له‌ ناوه‌ندیکی زانستیدا، که‌ ده‌توانین به‌
کارگه‌ی به‌ره‌مه‌تانی رابه‌رو چاوساغ و پیشه‌وا و براگه‌وره‌کانی گه‌ل و
کۆمه‌لی دابنن و ناوزه‌دی بکه‌ین..

بێگومان گوێزایه‌لی و فرمانبه‌ری (السمع والطاعة)ی براگه‌وره‌ش له‌ دید و
بۆچوونی ئیسلامی دا پتویسته‌ و فره‌زه‌.. بۆیه‌ قوتابی زانسته‌ شه‌رعیه‌کان
به‌روا و قه‌ناعه‌تی وایه‌ و به‌ ئه‌رکی سه‌رشانی و فره‌زیشی ده‌زانی، که‌
گوێزایه‌لی براگه‌وره‌که‌ی بکات و قسه‌ی نه‌شکینن و له‌ فرمان و به‌ریاره‌کانی
ده‌رنه‌چیت، قه‌ناعه‌تیشی وایه‌، بێ فرمانی کردن و قسه‌ شکاندنی تاوانێکه‌ و
ئه‌نجامی داوه‌، به‌مه‌ش خۆی مسته‌حه‌قی تووپی خا کردووه‌، چونکه‌
پێغه‌مبه‌ری ئازیزمان ﷺ ده‌فرموئ: ((من أطاعني فقد أطاع الله، ومن عصاني

فقد عصي الله، ومن يطع الأمير فقد أطاعني، ومن عصى الأمير فقد عصي))^(١) واته: هر كه سيك فرمانبرداري بركات نه و فرمانبرداري خوي كردوه، هر كه س سه رپيچي و بي فرمانيم بركات، بيگومان سه رپيچي خوي كردوه، هر كه سيك فرمانبرداري براگه و ده بركات و فرماني نه شكيني، نه و ده فرمانبرداري مني كردوه، هر كه س سه رپيچي براگه و ده بركات سه رپيچي مني كردوه.

نينجا راستي يه كيش ماوه نامارده ي پي بددين، كه گوپرايه لي و جي به جي كردني فرماني براگه و ده له هر دوو حالتی خوشي و ناخوشي يه وه پيويسته و گره كه، به لام ده بي وريا بيت كه نه و فرمانبرداري به نده به سنوري شهرعي خوي و چوارچيويه تاييه تي خوي هيه و په ها (مطلق) نيه، كه واته هر كات فرمان و پرياريك له هر ناستي كه وه بيت نه كه به ته نها له لايه ن برا گه و ده وه له سنور و چوارچيويه شهرعي خوي لايدا و تراز، نه و نه و كاته نه كه هر فرمانبرداري و به گويي كردن دروست نيه، به لكو خوي له خويدا نه نجامداني تاوانكي زليشه، وه كه سه و ده رمان ﷺ ده فهرميوت: ((لا طاعة لخلق في معصية الخالق))^(٢) له کوتايي نه م خاله دا ده ليم:

حقي خوييه تي نه گره هر مه دره سه يه كيش، تائيستا حسابي بو ده ست نيشان كردن و داناني براگه و ده (الامير) حوجه كه ي نه كردبي و به هه ندي هه نه گرتبي، پيويسته له مه و دوا نه م مه سه له يه چي تر فهراموش نه كړي يا خه مي لي بوخري.

هه و ده ها له كاتي هه لباردن و داناني براگه و ده، پيويسته په چاوي ناسته كاني زانستي و ژيري و په وشتي و پاريزگاري و پابه ندي و ته من و

١ - متفق عليه البخاري ٧١٣٧، مسلم: ١٨٣٥

٢ - متفق عليه.

هتدی هه لَبژێردراو و دهست نیشان کراو بکریّت.

پتویسته بابای هه لَبژێردراو (براگه وره) په چاوی ئه رکه کانی برا گه وریه تی بکات و به چاوی پێژ و سۆ زو ئینسافه وه، سهیری هاوه ل و ئه ندامانی خێزانی مه دره سه که ی بکات و غروری و لووت به رزی و خۆپه سه ندی نه یگرێ.

دوو: په چاوکردنی گه وره و بچووکیی:

قوتابی زانسته شه رعیه کان هه رچه نه ده، ئه و حه قیقه ته چاک ده رک ده کا و ده زانی، که مرۆفه کان به گشتی په کسانن، هه چ که س له به ندایه تی و په گه زه وه ئیمتیازی به سه ر که سیکی تره وه نه، به لکو هه موویان به شیوه ی ده نکه کانی شانه ی سه ر په کسانن، وه ک پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: ((الناس مستوون کأسنان المشط))^(۱)، به لام له گه ل ئه وه شدا بپواو قه ناعه تی وایه که له هه ندیک لایه نه وه جوړه به رزی و نزمی و گه وره و بچوکی به ک هیه له نیوان مرۆفه کان، بۆ نمونه:

۱- لایه نی زانیاری:

هه لبه ته مرۆفه کان به گشتی و توێژی قوتابیش به تایبه تی، مه رج نه ئاستی زانستیان په کسان بیّت و له ئاستیک دابیّت، به لکو جیاوازی به رچاو هه ستپێ ده کری، ئاست و قوناغی زانستی که سیك یانه قوتابییه ک بۆ په کیکی تر جیاوازه، وه ک په روه دیگاریش ده فه رمووی: ﴿وفوق كل ذي علم عليم﴾^(۲) بۆیه قوتابی په چاوی ئه م لایه نه وه ده کات، هه ر که سیك یا هه ر فیترخواز و قوتابی به ک، که ئاست و قوناغی زانیاری له خۆی به رزتر و له پیشتر بیّت، ئه و په پی پێژو حورمه تی ده بیّت له به رامبه ریدا.

۱ - أخرجه الديلمي

۲ - يوسف، ۷۶

۲- بارو لایه‌نی ته‌قوا و پاریزکاری:

بیگومان جیاوازی له نیوان به‌نده‌کان، له گۆڤه‌پانی به‌جیگه‌یاندنی به‌ندایه‌تی و پاریزکاری و ته‌قواداریش دا هه‌یه وه‌ك ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنْ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ اتَّقَاكُمْ﴾^(۱).

ئینجا مادام به‌پیزترینمان لای خوا پاریزکارترینمان بێت، پێویسته له لایه‌ن قوتابیانیش هه‌ر وا بێت و پیز و نه‌ده‌ب و حورمه‌تیکی تایبه‌تیش بۆ که‌سێکی له‌م شێوه‌یه‌ دا‌بندری.

۳- باری ژیری و هۆشمه‌ندی:

قوتابی به‌پیز: باری ژیری و هۆشمه‌ندیش یه‌کیکه له‌و لایه‌نانه‌ی که مرۆف پیزدارتر ده‌کات و زیاتر به‌رزى ده‌کاته‌وه‌و پیز و پله و حورمه‌تیشی مسۆگه‌ر ده‌کات، رابه‌ریشمان ﷺ ده‌فه‌رموو: ((لیلی منکم أولو الأحلام والنهی، ثم الذين یلوفهم، ثم الذين یلوفهم))^(۲) واته: با نه‌وان هۆشمه‌ند و ژیر و عه‌قل مه‌ندن له‌ ئێوه بالێمه‌وه نزیک بن، ئینجا نه‌وانه‌ی له‌ دواى نه‌وانه‌وه دین، پاشان نه‌وانه‌ی که‌وا له‌ دواى نه‌وانه‌وه دین.

۴- په‌وشت و ئاکار به‌رزى:

له‌ ئیسلامدا په‌وشت و ئاکار به‌رزیش هۆیه‌که بۆ زیاتر پیزدار کردنی بابای په‌وشت به‌رز و به‌رزو بلن‌دراگرتنی، وه‌کو پێغه‌مبه‌ری په‌وشت و ئاکار به‌رزیش ﷺ ده‌فه‌رموو: ((إِنْ مِنْ أَحْبَبَكُمْ إِلَيَّ وَأَقْرَبَكُمْ مِنِّي مَجْلَسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ، أَحَبَّكُمْ أَخْلَاقًا))^(۳) واته: به‌راستی خۆشه‌ویسته‌ترین تان به‌لای منه‌وه و نزیکترینتان له

۱ - الحجرات / ۱۳

۲ - رواه مسلم: ۳۴۲

۳ - رواه الترمذی حدیث صحیح: ۲۰۱۸

من له پله و پايه جيگه دا له پوڙي دوايي، نه وانه، که په وشت جوانترو به رزتره.

۵- ته مه ندریي:

لايه نيكي تر له و لايه نانه، که به رزي و نرمي و گوره و بچوکی له نيو پريزي مرقه کان به گشتي و چيني قوتابي به تاييه تي ده خولقيني و دروست ده کات ته من زوري و ته مه ندری يه، پيغه مبهري به رز و به پريزيمان ﷺ له م باره يوه ده فرموي: ((ليس منا من لم يرحم صغيرنا ويعرف شرف كبيرنا))^(۱) واته: له نيغه نيه که سيک بؤ بچوکان سوز نه نويني و به زه يي پيدا نه يه ته وه، هره ها پريزي گوره مان نه گري، نينجا چونکه قوتابي زانسته شرعيه کان په روره ده و گوشرکراي ثابينه پيروزه که يه تي و له سر بنه ماو پره نسپه کاني راهيندراوه، که به رنامه که ي فرماني پي ده کات، هر که سيک له و لايه ن و نيمتيازانه ي سره وه ي تي دا هه بن، پريز و نه دهب و حورمه تيکي تاييه تي و شايسته به که سايه تي نه و بؤ داده ني و پتر پريزي ده گري.

سئ: بايه خدان به پاک و خاويڼي:

خوپه وشتيکي تر له و خوپه وشته په سهند و زهق و به رچاوانه ي قوتابي زانسته شرعيه کان که و له ژياني فقيياتي و له نيو قوتابخانه گرنگي پي ددات بريتي يه له - پاک و خاويڼي چونکه به به شيک له نايين و به رنامه که ي ده زاني، پيغه مبهري په وشت به رزيش ﷺ ده فرموي: ((الطهور شطر الإيمان))^(۲)، واته: پاک و خاويڼي نيوه ي بروايه.

۱ - رواه أبو داود سند صحيح: ۴۹۴۳

۲ - رواه مسلم: ۲۲۳

بئگومان پاک و خاویڻیش ئه و خهسلته په سهندهیه، که په یوه نډیداره به
 زور لایه نه وه، جا پټویسته له هه مو لایه نیکه وه گرینگی پټی بدری و په چاو
 بکړی به تایبته قوتابی، حق وایه له هه لایه نیک له و لایه نانه ی خواره وه
 پږلی به رچاو بگړی و جی په نجه ی دیار بیت:-

۱- لایه نی دل ودهروونی:

به لئی ده بی له سهره تاوه ، قوتابی - زانسته شهریه کان- هه ولدا هه رچی
 زووه دل ودهروونی پاک بکاته وه ته واو ته واو گه سکی بدات و بژاری بکات له
 هه رچی خهسلته پیس و نه گریسی دهروونی، وه کو گومانی خراب (سوء
 الظن) و ئیره یی (الحسد) و چروکی و ره زیلی (البخل) و خۆبه
 گوره گرتن (الکبر) و خو په سندی حه ز له خۆده رخستن (حب الظهور) و... تاد
 وه که له م باره یه وه گوتراوه: ((يُطِيبُ الْقَلْبُ لِلْعِلْمِ، كَمَا تُطِيبُ الْأَرْضُ لِلزَّرْعَةِ))
 واته: دل پاک ده کړیته وه و بژار ده کړیت بۆ زانیاری، هه وه که چۆن زه وی پاک
 ده کړیته وه بۆ کشتوکال. چونکه زانیاری به نډایه تی و خوا په رستی دل و
 نویژی نه ینی و هویه کی گرنگیسه بۆ نزیك کردنه وه ی دهروون له خوا ی بالا
 ده ست، ئینجا هه روه که چۆن نویژ نه رکی نه نډامه دیارو به رچاوه کانی لاشه به
 و به وانه وه را نه په پښدری و جی به جی ده کړی، قبول و دروست نابیت،
 مه گه به پاک کردنه وه ی دهره وه (الظاهر) نه نډامه کان و لاشه نه بیت له
 هه پیسی و بی ده ست نویژی، به هه مان شیوه ش په رستن (عبادة) ی دهروون
 و ناوه دان کردنه وه ی دل به زانیاری پاست و دروست نابیت، مه گه به له پاش
 پاک کردنه وه ی دهروون و خاویڻ و بژار کردنی نه بیت له سیفته و په وشتی
 ناشیرین و نابووت و خراب و زیان به خش.

۲- پاک پاگرتنی زمانی:

هه‌لبه‌ته زمان نه و پارچه گۆشته‌یه که سه‌نتهر (مرکز) یکه چاکه و خراپه‌ی پئی ده‌کری و لێیه‌وه هه‌لده‌قوولئ، بۆیه زه‌روور وایه قوتابی وریای زمانی بی‌ت له‌کاری چاکه‌وه نه‌بی‌ت به‌کاری نه‌هینی، هه‌روه‌ها بی‌پاریزی له‌و جۆره‌ قسه‌و گوفتارانه‌ی که له‌پیزی تاوانه‌کان هه‌ژمار ده‌کری، له‌ زیان و توو‌په‌یی خوا خوا‌په‌نامان بدات به‌م لاوه‌ هیچی تریان لی‌ناکه‌و‌یت‌وه و چاوه‌پوان ناکری و هه‌کو‌غه‌یه‌ت و بوختان و توانج و پلار و جنیو‌ فروشی و دهم شپ‌ی، قسه‌چنی و هینان و بردنی، سویند خواردنی درۆ به‌خوا، سویند خواردن به‌ غه‌یری خواو تاد.

پیغه‌مبه‌ری نازیزیشمان ﷺ فه‌رموویه‌تی: ((من كان يؤمن بالله واليوم الآخر فليقل خيرا أو ليصمت))^(۱) واته: هه‌ر که‌سێ باوه‌پی به‌خوا و پۆژی دوا‌یی هه‌یه: با قسه‌ی چاک بکات، یا بی‌ده‌نگ بی‌ت. بۆیه گوتراوه: (نه‌گه‌ر قسه‌کردن زیو بی‌ت، نه‌کردنی زێره).

هه‌روه‌ها (عبدالله‌ی کو‌پی مه‌سعودیش خوالیی پازی‌بێ فه‌رموویه‌تی: ((والله الذي لا إله إلا هو ليس شيء أحوج الى طول سجن من لسان)) واته: سویند به‌و خوا‌یه‌ی که بی‌جگه‌ له‌ و په‌رستراویکی پاسته‌قینه‌ نی‌یه، هیچ شتی‌ک نه‌ه‌نده‌ی زمانم پی‌ویستی به‌ زیندانی‌کردنی زۆر نی‌ه.

۳- دهم:

دهم یه‌کی‌که له‌و نه‌ندامانه‌ی، که پی‌ویسته به‌ پاک و خاوینی پا‌بگیری و بی‌پاریزی له‌هه‌رچی شتی‌کی بۆن ناخۆشه و خه‌لکی نازار ده‌دات، وه‌کو: (سیر و پیاز و توور و جگه‌ره)، رابه‌ریشمان ﷺ ده‌فه‌رموویت: ((من أكل البصل

۱ - رواه مسلم هذا البط والخارى بعصه. مسلم ۴۸.

والثوم والكراث فلا يقربن مسجدنا)).^(۱) بیگومان بۆنی جگهرهش له خوار بۆنی ئهوانی تهرهوه نییه و بگره رهنگه ناخۆشتریش بیست، سه ره رای مه بوونی فه توای به لگه داری چه ندین زانای به تواناو پێزداریش له سه ره چه رامیه تی جگهره.

هه لبه ته ئیسلامی پیروژ، که به کارهینانی سیواکی به سونفه تیکی گه وره و گرینگ داناه، هه ره به مه بهستی پاک و خاوینی دهم بووه، وه ک له م باره یه وه خۆشه ویست ﷺ ده فه رمووی: ((السواك مطهرة للقم مرضاة للوب))^(۲) واته: سیواک پاک که ره وه یه بۆ دهم و رازی که ره بۆ په ره و ردیگار.

۴- جهسته (الجسد):

خاوین و پاک راگرتنی لاشهش، به م چه ند شتانه ی خواره وه ئه نجام ده دریت..

أ- شووشتنی: وه ک پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمووی: ((حق على كل مسلم أن يغتسل في كل سبعة أيام يوما))^(۳) واته: مافی که له سه ره موو موسلمانیک، که له هه موو جهوت رۆژیک، رۆژیک خۆی بشوات.

ب- خاوین راگرتنی به رگ پۆشاک: له م باره شه وه پێشه واما ن ﷺ ده فه رمووی: ((من اتخذ ثوباً فلينظفه))^(۴) واته: که جل و به رگیکی پۆشی و ده به ری کرد، با پاکی بکاته وه.

ج- بۆن به کارهینان و خۆ بۆن خۆشکردن: وه ک ده فه رموویت: ((غسل الجمعة واجب على كل محتلم والسواك و أن يمس من الطيب ما يقدر

۱ - رواه مسلم: ۵۶۴

۲ - رواه البخاري تعليقا بصيغة الجزم فقال: وقالت عائشة - رضي الله عنها - والنسائي (۱/۱۰).

۳ - رواه البخاري (۸۵) ومسلم (۸۴۹) عن أبي هريرة رضي الله عنه.

۴ - رواه الطحاوي.

عليه))^(۱) واتە: خۆشوردنى پۆڭى جومعه پىويسته له سەر هه موو بالغ بوڤك، ههروهه سىواك كردن و خۆبۆنخۆش كردنىش به پىي توانا^(۲).

۵- قوتابخانه:

قوتابخانه حوجره كه شويى نيشته جيىونى قوتابى فهقى-يه، پىويسته نۆر به چاكي پاك و خاوين را بگيرى و بپاريزى، چونكه پاك و خاوين راگرتنى شويى تيانيشته جيى بوون و ژينگه، هه مەرجى تەندروستى مرقفه، هه مېش هېما و نيشانهى هۆشيارى به تى، چاو ساغيشمان ﷺ له م بارهيه وه دهفه رموى: ((فلفظوا أفنيكم، ولاتشبهوا باليهود))^(۳) واتە: پيش ده رگاتان پاك رابگرن و لاسايى جوله كه كان مه كه نه وه واتە له پيسى و پۆخلى و بى سەر به ريدا.

چوار: دوانه كه وتن له كاتى ديارى كراوى نه نجام دانى نوژه كان و دهرس خويندن و سه عى كردن، نان خواردن ههروهه تيكراى نه ركه كانى سه رشانى:

سيفهت و رهوشتيكى ترى قوتابى زانسته شه رعيه كان له نيو قوتابخانه دا بريته له دوانه كه وتن له كات و ساته ديارى كراوه كانى: نوژه كان و دهرس خويندن و سه عى كردن و ههروهه به نه نجام گه ياندن و جيى به جيى كردنى سه رجه م نه و نيش و كارانهى نيو قوتابخانه، كه وا به گوپرهى خسته يه كى يه كسان و ريك و پيك، دابهش ده كريت به سه ر قوتابيان، وه كو چاى لىنان و چيشهت ئاماده كردن و گه سك ليدان و شووشتنى قاپ و پيال و تاد، چونكه مرقفى باوه ردار له سه رجه م نه و كارو نه ركانهى نه نجاميان

۱ - رواه البخاري ۸۷۹ و مسلم: (۱۳۰/۶)

۲ - مەهەستيش لەم و حوڤه داكۆكى و تەئكيد كردنى زۆر به خيزى (مستحب) هياتى كارە كەيه.

۳ - رواه الترمذي

دهدات، ره چاوی رېك و پېكې دهكات چونكه پېغه مېرې پېشه و ﷺ
 فهموويه تی: ((إِنْ اللَّهَ يَجِبُ إِذَا عَمِلَ أَحَدُكُمْ عَمَلًا أَنْ يَتَّقَهُ))^(۱) واته:
 بېگومان خواي مه زن حه ز دهكاو پېي خوښه، نه گه ريه كېك له نېوه كارو
 نېشېكې نه نجامدا به رېك و پېكې نه نجامي بدات..

هه لېه ته رېك و پېكېش له هر نېشېكدا به وه بهرهم دېت، كه له كاتي
 ديارى كراوى خويدا دوانه كه وي و نه نجام بدرېت.

بويه قوتابي زانسته شهرعيه كان به هيچ شيوه يه ك رېكه به خو نادات و
 له خوي ناوه شېنېته وه، كه سستي و ته مېلې و قالب گراني و
 دهسته وه ستاني، كه سايه تي له كه دار و ناشيرين بكن و دواي بخن له
 راپه پانندن و نه نجامداني نه كه كاني سهر شاني..

پېنچ: پاراستني كتيب و خراپ و بېسهر و بهر نه كردني:

په پرتووك نه و سهر چاوه زانستېه گرېنگ و به پېزه يه، كه وا مرف له
 هه لديره وه رزگار دهكات و راسته پېي دهكات و وشياري و زانايي و
 سهر فرازي به مروف نه به خشې، بويه نابي و نه گونجاوه، كه وا كه مته رخه مي
 له هه مېر بكري و خزمه تي نه كړي و پاك رانه گيري..
 بېگومان پاراستن و خزمه ت كردني په رتووكېش به م شيوه يه ي خواره وه
 ده كړيت:-

أ- شوييني ديارى كراوى هه پېت: واته پېويسته په پرتووكخانه يه ك يان هر
 شويينكي كه شياو و گونجاو بېت ديارى بكرېت، بؤ پاراستن و تېدا داناني
 په رتووك.

ب- هه روه ها نه گه ر پېويست بوو بهرگ بكري و له كاتي خويندن و

۱ - رواه أبو يعنى والعسكري.

خویندنه وه دا پارێزگاری له په په کانی و بهرگه که ی بکری، به شیوه یه ک
 په پپووت نه کری و به هیواشی و وریایی یه وه نه م دیو و نه دیویان پی بکری
 به تایبته په رتووی کۆن و ناسک - .

ج- بیجگه له ناوی خاوه نی و هه ندی شتی تری پئویست نه بی چیتری
 له سه نه نووسری و پيس نه کری، نه وه ی ده شنووسری پئویسته په چاوی
 خه ت خووشی تیدا بکری.

د- نه گه ر قوتاخانه حوچره په رتووکخانه ی تایبته ی بۆ موتالاو
 کۆکردنه وه ی زانیاری گشتی هه بوو، پئویسته یه کێک له قوتا بیان ده ست
 نیشان بکری بۆ سه په رشتی کردنی، بۆ نه وه ی که وا هه ر که سێک بیه وی
 په رتوویک وه ر بگریت بۆ خویندنه وه له سه په رشتیاری په رتووکخانه وه
 وه ری بگریت و به ناگاداری نه وه وه بیته، هه روه ها چاکتر وایه بابای
 سه په رشتیکار قۆم و تینووسیکی تایبته ی له بهر ده ست دابیت بۆ مه به ستی
 تۆمار کردنی ناوی کتیبه کان له گه ل وه رگه کانیا، هه روه ها میژوی بردن و
 هینانه وه یان و تاد .

شه ش: چۆنیه تی هه ئس و کهوت و رهفتار کردن له گه ل میواندا:

هه ئبه ته قوتاخانه یه یه کێکه له و شوینانه ی که وا خه لکی و میوان زۆر
 روی تی ده که ن و هاموشوی ده که ن، چونکه پینگه و ناوه ندیکی ئاینی و
 زانستی و کۆمه لایه تی و تاد یه . به شیکی گرینگیشه له پیکهاته ی
 کۆمه لگه که مان، جا بیگومان پاراستنی حوپمه تی میوان و به رزو به پیز
 راگرتنی مافیکی شه رعیه وه ک ده قه شه رعیه کانیش ئاماژه ی پی ده ده ن، بۆ
 وینه پیغه مبه ر ﷺ له فه رموده یه کیدا ده فه رمووی: ((من کان یؤمن بالله

والیوم الآخر فلیکرم ضیفه...) ^(۱) واته: که سئک باوه‌پی به‌خوا و دواپۆژ مه‌یه، با ریزی میوانه‌که‌ی بگری.

بۆیه پئویسته که‌وا قوتابیانی ئەم ناوه‌نده زانستی‌یه په‌چاوی ئەم ره‌وشتانه‌ی خواره‌وه بکه‌ن.

۱- پیشوازی کردن:

زه‌وشت و خوویکی تری قوتابی زانسته شه‌ریه‌کان بریتی‌یه له‌وه‌ی مه‌رکات هه‌ست بکات که‌وا که‌سئک، یان که‌سانئک به‌پۆهن و به‌ره‌و قوتابخانه‌وه دین ده‌ستبه‌جئ به‌پیرانه‌وه ده‌چئ و پیشوازیان ده‌کات و به‌پئی لیوه‌شاوه‌یی ریزیان ده‌گریت.

چونکه ئەمه به سوننه‌تئکی پیغه‌مبه‌ری پیشه‌وای خۆی ﷺ ده‌زانئ و به‌شپوه‌یه‌کی عه‌مه‌لی پراکتیزه (تطبیق)ی ده‌کات، بۆ نمونه: ((عن عائشة - رضي الله عنها - قالت: (قَدِمَ زَيْدُ بْنُ حَارِثَةَ الْمَدِينَةَ وَرَسُولُ اللَّهِ ﷺ - فِي بَيْتِي فَأَتَاهُ فَقَرَعَ الْبَابَ، فَقَامَ إِلَيْهِ النَّبِيُّ ﷺ يَجْرُ ثَوْبُهُ فَأَعْتَنَقَهُ وَقَبَّلَهُ)) ^(۱) واته: عائشه دایکی ئیمانداران خوای لی‌ی رازی بیت ده‌فه‌رمووی: - زه‌یدی کوپی حاریشه له سه‌فه‌ریک گه‌پایه‌وه مه‌دینه پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ له مائی من بو هاته خزمه‌تی و پیغه‌مبه‌ریش ﷺ هه‌ستا به‌پیره‌وه چوو، عه‌بایه‌که‌شی له‌دوای خۆی را ده‌کئشا، له باوه‌شی گرت و ماچی کرد.

۲- رووخۆشی و گوفتار شیرینی:

هه‌روه‌ها له ده‌می پیشوازی و به‌پیره‌وه‌چوونی میوانه‌وه - قوتابی وه‌ک سیمایه‌کی هه‌میشه‌یی خۆی تابلی مرقفئکی رووخۆش و گوفتار شیرینه

۱ - متفق عليه البخاری: ۶۱۳۸، مسلم: ۱۷۲۷

۲ - رواه الترمذي ۲۷۳۲ و قال حديث حسن. بروانه (رياض الصالحين) ص- ۲۹۴

له هه مبهري دا پيغه مبهري ﷺ ده فرمووي: ((لا تحقرن من المعروف شيئا ولو أن تلقى أخاك بوجه طليق))^(۱) واته: له کاري په سند و خيرو چا که هيچ شتيک بى نرخ سهير مه که، نه گهر هر نه ونده ش بيت که به روويه کی گهش و کراوه بگهی به برای موسلمانى خوت.

۳- ته و قه کردن:

پاش نه وهی که به روويه کی خوش و گهش و کراوه به گوشتار و زمانیکی شیرینه وه به پیرینه وه ده چیت و پیشوازی لیده که ی، کاتی به یه کگه یشتن ته و قه ی له گه ل بکه، چونکه پيغه مبهري ﷺ فرموويه تی: ((ما من مسلمان يلتقيان فيتصافحان إلا غفر لهما من قبل أن يفترقا))^(۲) واته: دوو موسلمان که به یه کتر ده گن و ته و قه بکه ن، بهر له وهی له یه ک جیا بینه وه لیان ده بووردی و خوش ده بی.

۴- له لای سهره وه دانیش تاندنی:

هه روه ها وا چا که میوان له لای سهره وه دانیش تیندری و بۆ ئه وئ فرمووی لی بکری، جوان و گونجاو نی یه خاوه ن مال له میوانه که ی وه پشت که وئ و له سهره وه دانیشی، چونکه وا باوه له نیو خه لکی و پتریش له گه ل ریژ و حورمه ت راگرتنی میوان یه ک ده گریتته وه.

۵- خواردن و خواردنه وه پیدانی:

میوان که دانیش ت پیویسته ئاو دوايش چایه، یان شتیکی تری پی بدری به پی توانای ماددی قوتابخانه و لیوه شاوه ی میوان، نه گهر میوانه که له دووره وه هاتبوو، یا خود کاتی ژهم نزيك بوو پیویسته بۆ نان خواردن

۱ - رواه مسلم (۲۶۲۶).

۲ - رواه أبو داود: (۱۴/۱۲۱) ۵۲۱۲

تەكلىفى لى بىكرى.

۶- بە تەنيا بە جى نەھىشتىنى:

ۋا چاڭكە مىۋان بە تەنيا بە جى نەھىلدىرى، با قوتابىيەك يان زىياتر لەلەي دانىشەن ۋە دەۋرى چۆل نەكرى، چۈنكى ئۇ شىۋە رەفتارە بى رىزى لى نەفامرىتەۋە لە گەل رەۋشتى مىۋاندارىش تىك ناكاتەۋە.

۷- دل نەپەنجاندن ۋە سەغلەت نەكردنى بە ھۆى قسە ۋە پىرسىياري نابەجى:

ھەروەھا نابى مىۋان سەغلەت (إحراج) بىكرى ۋە دللى بىرىندار بىكرى بە ھۆى پىرسىيار ۋە قسەى نابەجى ۋە نەگونجاۋ، ئىنجا بە مەبەستى تاقىكردنەۋەى بى، يا ھەر مەبەستىكى تر، نابى دەمەقائى ۋە شەپەقسەى لەگەل بىكرى ۋە دل ۋە ھەست ۋە نەستى بىرىندار بىكرى، چۈنكى شىتىكى تابلىى ناشىرىن ۋە نەگونجاۋ لە گەل رەۋشت ۋە شىۋەى ھەلس ۋە كەۋتى - قوتابى زانستە شەرىيەكان - تىك ناكاتەۋە ۋە جىاۋازە لە باباى قوتابى ئۇم ناۋەندەش ناۋەشىتەۋە.

۸- بەپىزەۋە بەپىكردنى:

دۋاى ئۇۋەى مىۋان مۆلەتى رۆيشتىنى خواست ۋە رۆيشت، ۋا چاڭكە لەدەمى رۆيشتىنى دا، قوتابىيەك يان زىياتر بە پىلى لىۋەشانەۋەى مىۋان لە گەلى بىرۋەن ۋە بە رىزەۋە بەپى بىكرى.

ئىستاش زۆر بە كورتى ۋە گوشراۋەى جۆرەكانى مىۋانى قوتابخانە ئەخەينە روو، كە بىرىتىن لە:

۱- زانايانى پاىە بەرز: كە بۆ سەردانى مامۇستا، يان قوتابىيان، ياخود بۆ ھەر مەبەستىكى تر سەردانى قوتابخانە - حوجرە - دەكەن.

۲- قوتابى فەقىيان -: بۆ سەردان ۋە بەسەركردنەۋە، يان جىگرتەن

دەين.

۳- کەس و کاری فیخووزان، بەمەبەستی سەردان و لیپرسین سەر دەدەن.

۴- خەلکی ناسراوی دەوروو بەری مەدرەسە، وەك ھاوپییهتی و دۆستایەتی و خوشەویستی دینە لای قوتابیان.

۵- خەلکی ریپوار و نەناسراو.

تیبینی: أ- زەرورە لە ھەر قوتابخانە یە کدا بۆ گفتوگۆ قسەکردن لە گەل میوان، قوتابیەکی چاپوک و وریا، یان چەند قوتابی یەك تەرخان و دەستنیشان بکریڻ، بیجگە لەوان کەسی تر بەم کارە ھەلنەستی و خۆی لە قسان ھەلنەقورتیڻی، چونکە وەك پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: ((من حسن إسلام المرء ترکہ مالا یعنیه))^(۱).

ب- وا چاکە و پەسندە، کە خۆیڻدکار ھەر یەکیك لەو جۆرە میوانانە ی باسماڻ کرد، بە ئەندازە ی ھەلگرتن و لیوہ شانە وە ی خۆی ریژی بگری و خزمەتی بکات، وەك پیشەوای مرقایەتی محمد ﷺ فەرموویەتی: ((أنزلوا الناس منازلهم))^(۲).

حەوت: چۆنیەتی رەفتار کردن لە گەل ھاوہل و برادەردا:

دیارە دۆست و برادەر دەوری کاریگەری ھە یە لە سەر ژیان و رەوشتی مرقف بە گشتی و بەتایبەت بابای خۆیڻدکار و قوتابی، چونکە سروشتی مرقف وایە زوو رەوشت یان سیفەت و خووە یەکیکەوہ بۆ یەکیکی تر نەقل دەبی و وەر دەگری و لە یەکەوہ نزیک دەبنەوہ، بۆ یە زەرورە فیخووزی زانستە شەریعەکان- دۆست و ھاوہلی و بۆ ژیانە دەستنیشان بکات کە

۱ - رواه الترمذي: ۲۳۱۸، ۲۳۱۷.

۲ - رواه أبو داود: ۴۸۴۲.

خاوهن ئامانچ بى، تاكو ھاريكاري بىت بۆگە يىشتن بە ئامانچە
 ھاوبەشەكەيان، خاوهنى بىروباوہر و رەوشت و خوويكى رەسەنیش بىت، تا
 كو لە پەرورديگاريەوہ نزىكى بكاتەوہ و ھاوكارى و ھاريكاري بىت بۆ
 مەبەست و ئاوات و خواستەكانى، چونكە ھەموويان وەك يەك نىن بەلگە ھەمە
 جۆر و ھەمە چەشن بۆ وىنە وەك ئەوہى ھەندى لە زانايان دابەشيان كردوہ
 بۆ ئەم سى بەشەى خوارەوہ:

۱- ھاوپى بۆ سود وەرگرتن.

۲- ھاوپى بۆ چىژ و خوشى وەرگرتن.

۳- ھاوپى چاكەويست.

يەكەم و دووہمىيان دۆستى كاتىن بە نەمانى مەبەست و خواست و سود
 وەرگرتنەكەيان، پەيوەندى دۆستايەتى ھەلدەوہشيئە، بەلام سىيەمىيان
 جىي گرنكى پىدانە و شايەنى دۆستايەتى كردنە، چونكە تەنھا ئەويان
 دۆستىكى راستگور راستەقىنە، لەم بارەيەوہ پىغەمبەر ﷺ فەرموويەتى:
 ((الرجل على دين خليله فلينظر أحدكم من يخالل))^(۱) واتە: مەرؤف لەسەر
 ئايىنى دۆست و خوشەويستەكەيەتى، جا با ھەر يەككە لە ئىوہ سەرنج بدا
 داخوا دۆستايەتى كى دەكا. ھەر وەھا ئىمامى عەلى كوپى ئەبى تاليببىش
 خوا لى رازى بى لەم بارەيەوہ فەرموويەتى: (أصدقاؤك ثلاثة، وأعداؤك
 ثلاثة، فأصدقاؤك صديقك، وصديق صديقك، وعدو عدوك، وأعداؤك، عدوك،
 وعدو صديقك، وصديق عدوك) واتە: دۆستەكانت سىن و دوژمنەكانىش سىن:
 دۆستەكانت برىتىن لە: دۆستى خۆت، دۆستى دۆستت، دوژمنى دوژمنت،

۱ - رواه أبو داود: ۴۸۳۳ والترمذي ۲۳۷۸ بإسناد صحيح.

دوژمنه كانیشت ئەمانەن: دوژمنی خۆت، دوژمنی دۆستت، دۆستی دوژمنت.^(۱)

پێویستە زۆر بە رێکی و جیددیەو هەق و مافی بڕایەتی ئێمانی لە گەڵ سەرچەم دۆست و هاوێڵەکانی جێبەجێ بکات، بەلام لەگەڵ هاوێڵی قوتابی فەقێ- یەکانی لە پێش هەموویانەو، بەشیوەیەك قازانج و زیان و خۆشی و ناخۆشی برا قوتابیەکانی پێ وەك هی خۆ بن و وەك هی خۆ حیسابیان بکات، وەك پێغەمبەری سەروریشمان ﷺ دەفەرمووی: ((لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ يَحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يَحِبُّ لِنَفْسِهِ))^(۲) واتە: ئێمانی هیچ کامێکتان تەواو نابێ، تاكو هەر چیهك بۆ خۆی پێی خۆشه بۆ براكهشی پێی خۆش بێ.

جا پێسترتین دەردو فایرۆسیك كه تەندروستی بڕایەتی رەسەن و راستەقینە ناساغ دەكات، میكرۆبی ئیرەیی(الحسد)ە، بۆیه هەقی خۆیەتی قوتابی بەرپێز زۆر ئاگادار و دریای خۆی بێ ئەبادا دووچاری نەخۆشی یەکی ئاوا کوشندە و زیانبەخش بێت، كه بێگومان دوايش چارهسەری ئەستەمە و کۆششی زۆری دەوی، جا توخوا ئەگەر زانستخوازن و زانایان لە نێو خۆدا براوتەبا نەبن و قازانج و زەرەری یەكتر بە هی خۆ نەزانن، ریز لە یەكتر نەگرن لە پاشملە بەرگری لە یەكتر نەكەن و زەم و غەیبەتی یەكتر بکەن و بوغزو و پق و كینه لە یەكتر بکێشن، دەبێ موسلمانان كه ئاوا پێشەوايهکیان هەبن، چیان بەسەر بێ و کێ دەردی مامۆستا و پێشەوايان چاره بکات و زام و برینیان تیمار بکات و ئامۆژگاری پێویستیان بکات، وەك شاعیریش دەلی:

(ياعلماء الإسلام يا ملح البلد ماذا يصلح الملح إذا الملح فسد)!!؟

۱ - من أقوال الصحابة والتابعين. / ص- ۱۳۱ و نهج البلاغه/ ج ۳- ص- ۲۰۷

۲ - متفق عليه: البخاری: ۱۳، مسلم: ۴۵

ههشت: چۆنیه‌تی ره‌وشتی خواردن و خواردنه‌وه و خه‌وتن و له‌خه‌وه‌هه‌ستان.

دیاره په‌یامی پیرۆزی ئیسلام په‌یامیکی هه‌مه‌لایه‌ن و گشتگیره، تیکرایی بوار و لایه‌نه‌کانی ژیا‌نی مرۆفی گرتۆته‌ خۆی، هه‌یج بوارێک له‌ بواره‌کانی فه‌رامۆش و پشت‌گۆی نه‌خستوه، ته‌نانه‌ت باری لایه‌نی ورد و بچووکیشی له‌ ژیا‌نی مرۆف رێک‌خستوه و سیسته‌می تایبه‌ت و گونجاوی بۆ دا‌رشتوه، جا لایه‌نی‌کیش له‌ لایه‌نانه‌ی، که‌ زۆر به‌تۆکمه‌ و به‌ رێکی‌یه‌وه‌ باسی لێ‌وه‌ کراوه‌ و روون کراوه‌ته‌وه‌، چۆنیه‌تی ره‌وشتی خواردن و خواردنه‌وه‌ و خه‌وتن و هه‌ستان له‌خه‌و و هتد که‌ راسته‌وخۆ په‌یوه‌ندی به‌ ژیا‌نی مرۆفه‌وه‌ هه‌یه‌، جا بۆ ئه‌وه‌ی فێرخوا‌زانی -زانسته‌ شه‌رعیه‌کان له‌م لایه‌نه‌شه‌وه‌ نمونه‌ی کرده‌یی ئه‌م چهند خا‌له‌ی دوا‌یی ئه‌خه‌ینه‌ روو:

یه‌ک: خواردن و خواردنه‌وه‌:

۱- ناوی خوا ﷻ هه‌ینان و (بسم الله) کردن:

به‌لێ واچاکه‌ و په‌سندو سوننه‌ته‌، که‌ له‌ سه‌ره‌تا و ده‌ستپێکی نان خواردنه‌که‌ (بسم الله) بکړی چونکه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمووی: ((بسم الله))^(۱) واته‌: ناوی خوا بێنه‌ و (بسم الله) بکه‌، وه‌ نه‌گه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ له‌ یاد کرا، پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌م باره‌یه‌وه‌ ده‌فه‌رمووی: ((إذا أكل أحدكم فليذكر أسم الله تعالى، فإن نسي أن يذكر أسم الله تعالى في أوله فليقل: (بسم الله أوله وآخره))^(۲) واته‌: نه‌گه‌ر یه‌کێک له‌ ئێ‌وه‌ خواردنێکی خوارد با (بسم الله) بلی، خو نه‌گه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ له‌ یادی چوو، هه‌ر کاتێ بیری که‌وته‌وه‌ بابلی (بسم الله أوله وآخره).

۱ - بحاری: ۵۳۷۶، مسنن: ۲۰۲۲

۲ - رواه أبو داود (۱۰، ۲۴۱، ۲۴۰) والترمذی

پاشان واته: دواى (بسم الله) كردن، ئه م دوعايه بخويندري: (اللهم بارك لنا فيه وأطعمنا خيرا منه).^(۱)

۲- به دهستی راست خواردن:

هروهك چۆن سوننه ته كاره چاك و به ريزه كان به دهستی راست نه نجام بدرين و دهستی راست له پيشه وه بيت، وهك ده ستنويز و غوسل و ته يه موم جل و بهرگ له به كردن و پيلاو له پي كردن و چوونه مزگه وت و سيواك كردن و نينوك كردن و ته و قه كردن و هاتنه دهر له ئاوده ست و به خشين و وهرگرتن تاد، به هه مان شيوهش خواردن و خواردنه وه وا سوننه ته، وهك ده فهرمووي: ((وكل بيمينك...))^(۲).

۳- له بهردهم خو خواردن و دهست دريژ نه كرن بو ئه م لاو نه ولاي قاپه كه:

هروه ها مروف پتيويسته له بهردهم خو و پيشه وهي خو بخوات و دهست بو ئه م لا و نه ولا و ناوه پاستي قاپه كه دريژ نه كات، وهك خو شه ويستان ده فهرمووي: ((وكل لما يليك))^(۳) چونكه كاريكه هه م پيچه وانهي سوننه ت و ره وشتي پيغه مبه ره هه ميش كاريكي قيزه ون و ناشيرينه. نه مهش له كاتيكا ئه م كاره نا په سه نده، گه ر چه ند كه سيك له سه ر يه ك قاپ بخون، به لام گه ر كه سيك هه ر قاپيكي تاييه تي بو دانرابو، بوي هه يه ده ست بگيرئ.

۴- عهيب و رهخنه نه گرتن له خواردن:

ره وشتيكي تري قوتابي نه وه يه هه رگيز عهيب و رهخنه له خواردن ناگري، به لكو نه گه ر ئاره زوي ليبي ده يخوات نه گينا بيده نگ ده بي، چونكه نه مه

۱ - أخرجه الترمذي.

۲ - متفق عليه: البحاري: ۵۳۷۶، مسلم: ۲۰۲۲.

۳ - متفق عليه: 'بحاري: ۵۳۷۶، مسلم: ۲۰۲۲.

ره‌وشتی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بووه، وه‌ك ئه‌بی هوره‌یره خوای لی‌رازی بی ده‌فه‌رموئی: ((ماعاب رسول الله ﷺ طعاماً قط، إن اشتهاه أكله، وإن كرهه تركه)).^(۱) واته: پیغه‌مبه‌ری خواﷺ هه‌رگیز ره‌خنه‌ی له خواردن نه‌گرتوه، گه‌ر ئاره‌زی لی‌با ده‌یخوارد، گه‌ر حه‌زی پی نه‌کردبا وازی لی‌هیناوه و نه‌یخواردوه.

۵- پالنه‌دانه‌وه له‌کاتی خواردن:

چونکه پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموئی: ((لا آكل متکنا))^(۲) واته: به پالنه‌وه نان ناخۆم.

۶- ده‌ست شوشتن پیش ده‌ستپیکرن دوا‌ی ته‌واو بوون و دوعای کوتایی خویندن:

هه‌روه‌ها په‌سند وایه به‌ر له‌وه‌ی ده‌ست بکری به خواردن و دوا‌ی له خواردن بوونه‌وه و ته‌واو بوونیش ده‌ست و ده‌م بشوشتری، چونکه هه‌م نیشانه‌ی پاک و خاوینی‌یه، هه‌میش کاریکی به‌سووده بۆ ته‌ندروستی مرقوف، سوننه‌تیشه دوا‌ی ته‌واو بوون ئه‌م دوعایه بخویندری ((الحمد لله الذي أطعمني هذا ورزقني من غير حول مني ولا قوة)).^(۳)

۷- ئه‌ده‌ب و ره‌وشتی ئاو‌خواردنه‌وه:

له‌م خالی حه‌وته‌مه‌دا هه‌ول ئه‌ده‌ین به‌کورتی چۆنیه‌تی و ئه‌ده‌ب و ره‌وشتی ئاو‌خواردنه‌وه بخه‌ینه روو:-

أ- سوننه‌ت وایه ئاو به‌سێ قوم بخوړیته‌وه: چونکه ئه‌نه‌س خوالی‌ی رازی بی ده‌گیریته‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ((كان يتنفس في الشراب

۱ - متفق عليه، البخاري: ۵۴۰۹، مسلم: ۲۰۶۴

۲ - رواه البخاري: ۵۳۹۸، ۵۳۹۹

۳ - رواه أبو داود: ۴۰۲۳، والترمذي: ۳۴۵۸

ثلاثاً))^(۱) واته: له خواردنه وه دا سئ جار مه ناسه ی ددها، واته: له دهره وه ی جامه که .

ب- له لای راسته وه ده سته پئ کردن: نه گهر یه کیک ئاو، یان هر خواردنه وه یه کی تر بگپئ و بدا به ئاماده بوانی مه جلیس و کۆپ و کۆمه لیک، وا سوننه ته له لای راسته وه ده ست پئ بکات، چونکه نه نه س خوای لی پازیبی ده گپئ ته وه و ده لئ: پیغه مبه ری خوا ﷺ هندی شیر ی تیکه ل به ئاویان بۆ هینا، له لای راست نه عرابی یه ک دانیشتبوو لای چه پیشی نه بوبه کر خوای لی رازی بئ خۆی خواردیه وه ئینجا دای به نه عرابیه که و فهرمووی: ((الایمن فالایمن))^(۲) واته: لای راسته پاشانیش تا کۆتایی

ج- نه خواردنه وه به زاری دۆلکه یان هر ئامرازیکی تری ئاو هینان و ئاو تیدا هه لگرتن:

به راستی خو و خه سه له تیکی قیزه ون و ناشیرینه که یه کیک دهم به دۆلکه و ئامرازه کانی تری ئاو و خواردنه وه و ده نه ئ، به بئ به کاره یانانی په رداخ یانه جامی ئاو پئ خواردنه وه، چونکه ده بیته مایه ی ته بیعه ت و سروشت تیکدانی نه وانی تر، پیغه مبه ری پیشه واش ﷺ نه می کردوه له م کاره، وه ک نه بو هوره یه - ره زای خوای لی بئ ده لئ: ((هی رسول الله ﷺ أن یشرب من فی السقاء والقربة))^(۳).

د- فوو تیدا نه کردنی: کاریکی چاک و پاک و په سند نیه، فوو له هر خواردن و خواردنه وه یه ک بکری، پیغه مبه ری خواش ﷺ نه می قه ده غه کردوه، وه ک ئیبنو عه بباس خوا لییان رازی بئ ده لئ: ((إن النبی ﷺ

۱ - متفق علیه، البخاری: ۵۶۳۱، مسلم: ۲۰۲۸ واللفظ له.

۲ - متفق علیه، البخاری: ۲۳۵۲، مسلم: ۲۰۲۹.

۳ - متفق علیه، البخاری: ۵۶۲۳.

هُيَ أَنْ يَتَنَفَسَ فِي الْإِنَاءِ أَوْ يَنْفَخَ فِيهِ»^(١).

هـ- به پیوه نه خواردنه وه: وا باشه و سوننه ته تاو تا بکړی به دانیشتنه وه بخوریته وه چونکه نه نه س خوالیی پازۍ بی ده گټړنه وه که پیغه مبهړ ﷺ: ((هُيَ أَنْ يَشْرَبَ الرَّجُلُ قَائِمًا))^(٢) به لام دروستیشه به پیوه بخوریته وه، چونکه چهند فەرمووده یه که له م باره یه وه هاتوون، بۆ نمونه: ثببنو عباس خوالییان رازی بی ده لی: ((سَقِيتَ النَّبِيَّ ﷺ مِنْ زَمْزَمٍ فَشَرِبَ وَهُوَ قَائِمٌ))^(٣).
و- بابای تاو گټړ له پاش هه موویانه وه بخواته وه: دیسان سوننه ت وایه ئه و که سسه ی خواردنه وه که ده گټړی دواى هه موان بخواته وه، وه که پیغه مبهړ ﷺ ده فەرموی: ((سَاقَى الْقَوْمِ آخِرَهُمْ)) یعنۍ شرباً^(٤).

دوو: خه وتن و له خه و هه ستان:

أ- حوزیفه خوالیی رازی بی ده لی: پیغه مبهړ ﷺ که بۆ خه وتن ده هاته سه ر جی، ده ستی ده خسته ژیر کولمۍ نه یفه رموو: ((بِاسْمِكَ اللَّهُمَّ أَمُوتْ وَأَحْيَا))، کاتیکیش له خه و هه لده ستا نه یفه رموو: ((الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ))^(٥).

ب- له سه ر زگ خه وتن چاک و په سند نیه، چونکه خوا توپه ده کات، پیغه مبهړ ﷺ ده ربارۍ فەرموویه تی: ((إِنْ هَذِهِ ضَجْعَةٌ يَبْغُضُهَا اللَّهُ))^(٦).

١ - رواه الترمذي وقال حديث حسن صحيح، الترمذي: ١٨٨٨

٢ - رواه مسلم: ٢٠٢٤

٣ - متفق عليه، البخاري ٥٦١٧، مسلم: ٢٠٢٧

٤ - رواه الترمذي ١٨٩٤

٥ - رواه البخاري ٦٣١٢، ٦٣١٤ عن حديثه.

٦ - رواه أبو داود بسناد صحيح: ٥٠٤٠ واللفظ له.

سى: رهوشتى ئىيزن وەرگرتن (الاستئذان):

رهوشت و خوويكى ترى قوتابى زانسته شهرعیه كان بریتیه له وهى،
كه به بئ ئىيزن و مؤلّهت وەرگرتن وەرژور هیچ شوئینك ناکه ویت، مه گەر
شوئینكى وا بیئت ئىيزن وەرگرتنى گەرک نه بئ، وهك شوئینه گشتی یه كان،
چونكه خواى مه زن ده فهرموئ: ﴿يا أيها الذين آمنوا لا تدخلوا بيوتا غير
بيوتكم حتى تستأمنوا وتسلموا على أهلها﴾^(۱).

ئهمهش چهند خالئك به كورتى له باره ی رهوشت و چۆنیه تی ئىيزن
وهرگرتن:

أ- سئ جار له دهرگه دان: وهك پئغه مبه ر ﷺ ده فهرموئ: ((الاستئذان
ثلاث، فإن أذن لك، وإلا فارجع))^(۲) واته: ئىيزن وەرگرتن سئ جار، ئه گەر
ئىيزن یان دای، ئه گینا بگه پئوه.

ب- له دهرز و کون و که له به ره كان ته ماشانه کردنى ژورده وه: دروست نیه
و کاریکی ناپه سنده که له کون و که له به ر و دهرزی دهرگاوه ته ماشای
ژورده وه بکری، به لکو پئویسته له لای راستی دهرگاوه یانه لای چه پیه وه
راوه ستن، چونكه پئغه مبه ر ﷺ ده فهرموئ: ((إنما جعل الاستئذان من أجل
البصر))^(۳) واته: که ئىيزن وەرگرتن داندراوه ته نها بۆ خاتری چاوه.

ج- سه لام کردن: رهبعی ده لئ: پیاویک له هۆزی (به نی عامر) بۆی
گتیرینه وه جارئک له مالى پئغه مبه رى خوا ﷺ داواى ئىيزنى کردبوو، ته نها
به وه نده ی گووتبووی، بئمه ژورده وه؟ پئغه مبه رى خواش ﷺ به

۱ - البور ۲۷

۲ - متفق عليه، البحاري: ۶۲۴۵، مسلم: ۲۱۵۳ واللفظ له.

۳ - متفق عليه، البحاري: ۶۲۴۱ واللفظ له، مسلم: ۲۱۶۵

خزمه تکاره که ی فرموو: بږو نه مه فیږی ره وشتی نیزن وه رگرتن بکه، پیئی
 بلئی با بلئی: السلام علیکم، بیټمه ژوړی؟ پیاوه که ش گوئی لی بوو گوتی
 (السلام علیکم) بیټمه ژوړی، پیټغه مبه ریش ﷺ نیزنی داو هاته ژوړه وه.^(۱)
 د- له کاتی له ده رگه دان گهر پییان گوت، کئی یه؟ ناوی خوی بلئی، نه لئی
 منم، چونکه جابیر خوا لی رازی بیټ. ده لئی: چوومه خزمت پیټغه مبه ری
 خوا ﷺ له ده رگا که د، فرمووی: کئی یه؟ گوتم: منم، فرمووی انا، انا
 واته (منم، منم) وه ک بلئی پیئی ناخوښ بوو.^(۲)

چوار: نه دهب و ره وشتی پږمین و باویشک:

ا- پیټغه مبه ری نازیز ﷺ ده فرمووی نه گهر یه کیکتان پږمی، با بلئی
 (الحمد لله) با برا که شی یا هاوه له که ی پیئی بلئی: (یرحمک الله) کاتیکیش
 وای پیئی گوترا له وه لاما بابلئی: (یهدیکم الله ویصلح بالکم)^(۳).
 ب- به لام نه گهر (الحمد لله) ی نه گوت سوننه نی یه پیئی بگوتی:
 (یرحمک الله)، چونکه پیټغه مبه ریش ﷺ فرمووی ته ((فإن لم یحمد فلا
 تُسْمِتُوهُ))^(۴).

ج- کاتی پږمین ده سنت بخه سر دهمت: نه بو هوره یره خوی بی رازی
 بی ده لئی: ((پیټغه مبه ری خوا ﷺ که ده پږمی دهستی یان جلی نه خسته
 سر زاری و دهنگی نرم ده کرده وه))^(۵).

۱ - رواه أبو داود بإسناد صحيح: ۵۱۷۷

۲ - متفق علیه، البخاري: ۶۲۵۰

۳ - رواه البخاري: ۶۲۲۴

۴ - رواه مسلم ۲۹۹۲

۵ - أبو داود: ۵۰۲۹، الترمذي: ۲۷۴۵

د-دهرباره‌ی باویشکیش پیغهمبر ﷺ ده‌فرمووئ: ((إذا تائب أحدكم فليمسك يده على فيه، فإن الشيطان يدخل))^(۱). واته: کاتیک یه‌کیکتان باویشکی‌هات، با ده‌ستی به ده‌می‌یه‌وه بگریئت، چونکه شه‌یتان ده‌چیته ژووره‌وه وا چاکه تا بکری بگری‌دریته‌وه، چونکه ده‌فرمووئ: ((إذا تائب أحدكم فليرده ما استطاع))^(۲).

پینج: ره‌وشتی قسه‌کردن:

فی‌رخوازی زانسته شه‌ریه‌کان له‌ئان و ساتی قسه‌کردنیش له‌خه‌لکی تر جیا به و شیوه و شیوازی تاییه‌تی خو‌ی هه‌یه وه‌ک:

أ- قسه‌خۆش و رووگه‌شه و قسه‌کانی به‌جئ و له‌جئ و به‌سوودن:

چونکه خو‌ای مه‌زن ده‌فرمووئ: ﴿وقولوا للناس حسنا﴾^(۳) واته

قسه‌ی چاک و جوان له‌گه‌ل خه‌لکی بکه‌ن.

بۆیه قوتابی به‌پیز کاتی که له‌گه‌ل خه‌لکی ده‌دوئ، کامه قسه‌و وشه‌ی چاکه و کامه ته‌عبیر جوانه و گونجاوه ده‌لئ و به‌کار ده‌هینئ، خو‌ی دوور ده‌گری له‌هه‌روشه‌و قسه‌یه‌کی دل بریندارکه‌ر و دل شکین، که ده‌بیته هۆی تیکدانی په‌یوه‌ندی و براه‌تی نیوان دوو موسلمان، پیشینانمان ئاوا بوون بۆیه خه‌لکی تامه‌زرو‌ی بینینیان بوون و ده‌وریان ده‌دان و لیانه‌وه به‌هره‌مند ده‌بوون بۆ وینه:

له‌باس و وه‌سفی (عمر بن الحارث المصری) دا ده‌لئین: (كان يخرج من داره فيرى الناس صفوفا يسألونه عن القرآن والحديث والفقه والشعر والعربية

۱ - رواه مسلم: ۲۹۹۵

۲ - رواه البخاري: ۶۲۲۶

۳ - البقرة/ ۸۳

والحساب) واته: که له ماله وه ده چوو ده ری ده یبینی خه لک به چه ند ریزیک وه ستاون، ده باره ی قورئان و سوننه ت و شەرع و شیعر و زمانی عه ره بی و بیرکاری پرسیاریان لی ده کرد.

ب- هیمن و له سه رخۆ و نه رم و نیانه، تالۆکه و په له په ل ناکات: وه ک پیغه مبه ری پیشه واه که عاده تی وابوو: ((کان إذا تكلّم بكلمة أعادها ثلاثاً حتى تفهم عنه))^(۱) واته: پیغه مبه ر که قسه یه کی ده کرد سی جارن دووباره ی ده کرده وه تا وه کو تی بگن و لی حالی بن.

هه روه ها عایشه ی دایکی نیماندارانیش خوالی رازی بی ده لی: ((كان كلام رسول الله ﷺ كلما فصلاً يفهمه كل من يسمعه))^(۲) واته: پیغه مبه ر قسه کانی روون و یه که یه که بوون و هه ر که سیك بیستبای تی ده گه یش.

ج- وشه و ته عبیری روون و ئاسان بۆ تیگه یاندنی به رامبه ری به کار ده هیئی و هه ولی ده رخستنی زانیاری و شاره زایی خۆی نادات:

خه سه لته و ره وشتیکی تری فیرخوازی ره سه ن نه وه یه، که به پیی بۆ گونجان و بۆ ره خسان هه ول ده دا و ده خه فتی له تیگه یاندنی به رامبه ره که ی به شیواز وشه و ته عبیری روون و ئاسان، چونکه نه مه پیشه ی پیشینانی صالح (السلف الصالح) بووه، وه (الأحجمي)، ده لی: (كنت إذا سمعت أبا عمرو بن علاء يتكلم ظننته لا يعرف شيئاً، كان يتكلم كلاماً سهلاً) واته کاتی که گویم له (أبو عمرو بن علاء) ده بوو قسه ی ده کرد پیم وابوو هیچ نازانی، زۆر به روونی و ساده و ئاسانی قسه ی ده کرد. بیگومان (ابو عمرو بن علاء) یش مامۆستای قورئان خوینه کان و زمانی عه ره بیش بوو.

۱ - رواه البخاري: ۹۵

۲ - رواه أبو داود: ۴۸۳۹

د- له دهمی موناقه شه و وتووېژدا تاكه ئامانج و پالنهری ره زامه ندی
خودا و دهرخستنی هق و راستی به، هرگیز له هیچ کاتیکیشدا تفهنگ
ناگریته تاریکی، به بئ به لگه و شاره زایی ته او خوی له قهره ی هیچ بابه تیک
نادات و هق و راستی له کام لاره به دهر بکه وئ وهری ده گری و دهیسه لمینئ
وره تی ناکاته وه.

ه- توتی ئاسا هرچیه ک که ده بییستی دووباره ی ناکاته وه و به رهنکاری
پروپاگنده و ئیسرا ئیلیاته تازه کان ده بیته وه:

ره وشتیکی تری په سندو پیویستی خویندکاری زانسته شه رعیه کان
بریتیه له وهی، که زور وشیار و بیداره له به رامبه ر قسه و قسه لوك و پرو
پاگنده و قاله و قیلی هه مه جور، شوین هیچیک له فاک و فیک و بانگه شه یه ک
ناکه وئ چونکه پیغمبر ﷺ فرموویه تی: ((کفی بالمرء کذباً ان یحدث بکلی
مسمع))^(۱) واته: مروف نه وه ندی درؤ کردن به سه، که هرچی یه کی بیست
باسی بکات و بیگریته وه.

به تایبته نه گهر په یوه ندی به زانا و پیشه وا و زانست په روه رانه وه
هه بیته، نه و کات پیویستره، چونکه مادام نه وان پله و پایه یان به رزتری له
خه لکی تر، ده بئ زیاتریش حورمه ت و پزیزان را بگری، له م باره شه وه
گوتراوه: (ان لحوم العلماء مسمومة) واته: گوشتی زانایان ژه هراویه.^(۲)

۱ - رواه مسلم ۵

۲ - نه ه شی پیغمبر به ده ستکاری به که وه له کتابی (ریاض الصالحین) وهر گیراوه.

به‌شی شه‌شهم

نایا زانست له‌گه‌ل پارە و پوول و سامان به‌راورد ده‌کړی؟

دیاره زانست بریتیه له و به‌خششه پیروژ و گران به‌هایه‌ی، که خوای به به‌زه‌یی نه‌یبه‌خشن به مرقه‌گه‌لیک له نیو سه‌رتاپای مرقه‌هایه‌تی، هوکاریکی به‌کجار گرینگ و کاریکه‌ریشه بو راسته‌پئ بوون و کامه‌ران بوونی هه‌لگرانی و وەر چه‌رخاندنی کومه‌ل و کومه‌لگا به‌ره‌و ژيانیکی ئاسوده و باشتر..

ئینجا هه‌لبه‌ته وه‌ک گوتراوه (چه‌م بئ چه‌قه‌ل نابیت) له نیو زانستخواز و زانست په‌روه‌رانیش، که‌سانیک هه‌ن که له ماهیه‌ت و چی‌یه‌تی زانیاری و زانستخوازی حالئ نه‌بوون، یانه نه‌گه‌ر حالیش بن ویشفامن، چونکه‌ خواوه‌ن نه‌فسیکی نزم‌ن و زانا و زانستخوازی ره‌سه‌ن (أصیل) نین، بازرگانی به‌ زانیاری‌یه‌وه ده‌که‌ن، بازاپی په‌شی پئ گه‌رم ده‌که‌ن، به‌ ئومیدی ده‌ستکه‌وتنی چه‌ند پارهی‌کی قه‌لپ و ئافه‌رینیکی نادروست و نابه‌جئ، بئ ئاگا له‌مه، که زانسته‌که‌ی خوی گران به‌هاترین و به‌قیمه‌تترین سامان و سه‌رمایه و ده‌ستکه‌وتیکه ، هه‌رگیز له‌گه‌ل مال و سامان و ده‌ستکه‌وتی تر به‌راورد ناکړئ و ناخړیته تای ته‌را زوویه‌که‌وه

بۆیه ده‌بینین زانا په‌سه‌نه‌کان ئاماده‌یی‌یان نه‌بووه زانیاریه‌که‌یان به‌ هیچ شتیک بگۆرپه‌وه و سه‌ودا و مامه‌له‌ی پتوه بکه‌ن، به‌لکو نه‌مه بیرو بۆچوونیان بووه .. (یه‌حیای کوپی یه‌مان) گوتوویه‌تی: گویم له سوفیانی شه‌وری بوو ره‌حه‌تی خویان لی بیت ده‌یفه‌رموو: (العالم طبیب الدین والدرهم داء الدین، فإذا أجزت الطبیب الداء إلیه متی یداو ی غیره !!) واته: زانای ئیسلام دکتور و

پزیشکی ثابینه و پاره و پوولیش دهر دیت، جا نه گهر دکتور خوی دهر دی
 بولای خوی په لکیشکرد، که ی و چون چاره سهری خه لکی تر ده کات^(۱)؟! .
 ئینجا بو زیاتر به رچاو روونی و روون کردنه وهی مه به سته که مان نه م چند
 خال و دیره ی خواره وه ده خهینه روو: -

زانای پایه بهرز (ابن القيم) له کیتابه به پیژ و به هیزه که ی (مفتاح دار
 السعادة) دا (۴۰) چل خال و لایه نی خستوته روو، دهر باره ی که وره یی و فه زلی
 عیلم به سهر مال و سامانه وه، ئیمه ش هه ندیکیان به گوشراوی نه خهینه
 رووی ئیوه ی ئازیز، به ئومیدی که لك لی وهر گرتن و لی به هره مه ند بوون..

یهك: عیلم و زانست بؤماوه (میراث) ی پیغه مبه رانه علیهم الصلاة
 والسلام ، به لام هه رچی پاره و پوول و سامانه میراتی پادشا و
 ده وله مه ند که نه، وه که نه م فه رموده یه ئاماژه به م راستی یه ده دات، که
 ده فه رمووئ: ((إن العلماء ورثة الأنبياء، وإن الأنبياء لم يورثوا دينارا ولا درهما
 إنما ورثوا العلم، فمن أخذه أخذ بحظ وافر))^(۲) واته: بیگومان زانایان
 میراتگری پیغه مبه رانن، دیاره پیغه مبه رانیش زپړ و زیویان به میرات به جئ
 نه هیشتووه، به لکو زانستیان کردوته میرات، جا هه ر که سیك نه و میراتی
 زانسته وهر بگری نه وه بیگومان پشك و به شیکي چاکی پی پراوه .

دوو: زانیاری پاسه وانی زانا و هه لگرانی ده کات و ده یانپاریژئ، به لام
 هه ندئ خاوه ن مال ده بی چاوی له مال و سامانه که ی بیت و بیپاریژئ و
 ناگاداری بیت، که نه مه شیان خوی له خویدا گرفت و خه م و خه فه تیکه، وه که
 گوتراوه: (العلم يحرسك وأنت تحرس المال).

۱ - مه هست نه و پره و پوولیه که له ریگای نامه شروع و له سهر حیسانی دین په پیداهه کریت.

۲ - رواه أحمد وأبو داود والترمذي وابن ماجه.

سئ: مال و سامان به به خشین و خه رچ کردن که م ده بیته وه و به ره و نه مان ده چیت، که چی زانست و زانیاری، تا زیاتر ببه خشی گه شه ده کا و زیده تر ده بیته، زانا تا له زانسته که ی ببه خشی هیژ و توانای زانستی به رجه سته تر و زیده تر ده بیته، به هوی راگه یاندن و گوتنه وه ی و خه لک فیرکردنی، بیگومان زه کاتی زانیاریش دوو ریگای هه یه: یه کیان فیرکردن، دووه میان: کار پی کردنی..

وهك هه ندی له زانایانی پیشین (السلف) گوتوو یانه: (کنا نستعین علی حفظ العلم بالعمل به) واته: ئیمه زانست به کار پی کردنی ده پاریزین، هه ندیکیش گوتوو یانه: (یهتف العلم بالعمل فإن أجابه حل وإلا أرتحل)^(۱) واته: زانیاری بانگی کرده وه ده کات، جا نه گه روه لایمی دایه وه ده مینیتنه وه، نه گینا بار ده کات.

چوار: خاوه ن مال کاتی که ده مرئی مال و سامانه که ی له گه ل ناچی و لی جیا ده بیته وه هاوپیته تیه که ی ده پچرئی، به لام زانست و زانیاری دوی مردنیش له گه ل زانا به رده وام ده بیته، له گورپشدا هاوپیته تی ده کات و که لکی بۆ ده بیته و له گه لیا ده چیته گور، بۆیه پیشینانمان ده ستیان هه لئه ده گرت له داواکردنی زانیاری و به لکو هه ولی به رده وامیان بۆ ده دا تا ئاستیک جاریک پرسیار له (عبدالله بن مبارك المروزی) کرا که ئایا نه گه ر دوی مردن زیندوو کرابایه وه چیت ده کرد؟ گوتی: (أطلب العلم حتى يأتيني ملك الموت مرة ثانية) واته: دوی زانیاری ده که وتم تا بۆ جاری دووه فریشته ی گیان کیشان ده هاته وه لام!.

پینج: زانیاری دادوهر (حاکم) ه به سه ر سه روه ت و سامان و دادوهری ده کات به سه ریه وه، به لام هه رچی مال و سامانه دادوهری ناکات به سه ر

۱ - نه م هه رمو و ده به هی ئیمامی عه نیه - خوا نای رازی بن -

زانسته وه.

شهش: عيلم و زانست پادشا و کاربه دهست و خه لکی تریش پئویستیان پئی هیه، به لام هرچه ندی پاره و پول و مال و سامانه به تنها خه لکی هه ژارو نه بوو و کهم دهرامه ت پئویستیان پئی هیه، بویه ده بینین زانا ره سه نه کان به دریزایی میژوو له گه ل نه وه ی که پئویست و کهم دهرامه تیش بوون، که چی ریگای نه فس به رزی و قه ناعه تیان هه لبراردوه و ته نازولیان بو هیچ کاربه دهست و دهست رویشتووێک نه کردوه، به لکو دانیان به خویاندا گرتووه و که سایه تی خویان و ریزو حورمه تی زانستیشیان پارس تووه، بۆنموونه: ئیمامی شافعی خوالی رازی بی له کۆپله شیعرێکدا ده لئ:

رایت القناعه رأس الغنی	فصرت بأذیالها متمسک
فلا ذا یرانی علی بابہ	ولا ذا یران به منهمک
فصرت غنیا بلا درهم	أمرُ علی الناس شبه الملك

واته: بینیم که وا قه ناعه ت سه ری ده وله مه ندی یه، بویه توند ده ستو دامینی بووم و دهستم پئوه ی گرت، نه نه و ده مبینی له بهر ده رگای بوه ستم و نه نه ویش ده مبینی به ده وریدا بی و بجم، به هوی قه ناعه ته وه به بی زیو زیو و پاره ده وله مه ند بووم و پاشا ئاسا به لای خه لکی دا تیده پهرم و نه پۆم!

حهوت: مال و سامان به هه ریه کێک له مروفی باوه پدار و بی باوه پ کافر ، هه روه ها چاکه کار و خراپه کاره وه به ده ست ده هیندری و چنگ ده که وی، به لام زانیاری به سود به مروفیکی باوه پدار و خواناس نه بی به ده ست ناهیندری.

ههشت: ده روون پاک ده بیته وه به کۆکردنه وه ی زانیاری، ریزدار و شه ره فمه ند ده بیت به ده ستخستنی، به لام هه رچی مال و سامانه ده روون

پاك ناكاته وه و ته واو (كامل)ى ناكات به لكو مَرَوَف، تا زياتر له گه لى دا
 خهريك بى و تى بكوشى بوى و كوى بكاته وه، زياتر دهروونى گيرؤدهى
 ناته واوى و چروكى و ره زىلى و ته واوى نه خوشى به دهروونيه كان ده بيت،
 ههروه ها سوربوون و خهريك بوونى دهروون له سهر وه دهستهينانى زانيارى
 هيمائى ريك و پيكي ته واوى دهروونه، به لام نه مه يان بؤ وه دهستهينانى
 سهروهت و سامان ريك نيشانهى ناته واويه تى.

نو: ههروه ها پاره و پول و سهروهت و سامان خاوه نه كهى بانگ دهكات
 بؤ سهركهشى و لاسارى و خو به گه وره گرتن و فهخرو شانازى و فيز كردن
 به سهر خه لكى دا، به لام زانيارى باباى زانا بانگ دهكات بؤ به سؤز و
 ميهره بانى و ملكه چى و ههستان به راپه پاندنى ههق و مافى به ندايه تى..
 قوتابى به پيژ:

نه گهر سه رنجيكي هه لسو كه وتى زانا يان بدهيت زؤر به روونى مه به ستي
 سهروه وه مان ناشكرا ده بى بؤ نمونه:...

ده گيرنه وه جاريكيان پياويك له گه ل (الأحنف بن قيس) دا ده بيته مشت و
 مري و به (الأحنف) ده لى: نه گهر قسه يه كم پى بلى ده قسان ده بيستى!
 (الأحنف) يش ده لى: به لام نه گهر تو ده قسه شم پى بلى قسه يه كم لى
 نابيستى.!

ده: خو شه ويستى زانيارى و داوا كردنى بنچينه (أصل)ى هه مووى
 گوپرايه لى و فه رمانبه ريه كه، به لام خو شه ويستى مال و سامان و
 به دوا دا گه پانى سه رچاوه و بنچينه ي تيك پراى تاوان و خراپه و
 سه رپيچى يه كانه، بويه مَرَوَف نه گهر ژيان نامه و ميژووى زانا يان و قوتابيانى
 زانسته شه رعيه كان ده خو ينيته وه، رووداوى سه رسوپه يته ر و بى ويته: له
 بابهت هه ول و ماندوبوون و تامه زرويان بؤ به دهستهينانى زانست و زانيارى،

ههروه ها خۆپاراستن و وهرع و پابه ند بوونیان و ... هتد، بۆ وینه:

أ- (جابر بن عبدالله) خوا لی رازی بئ سه فهری کردوو بۆ ولاتی شام، له سه فهره کهیدا یه ک مانگ ری بریوه ته نهها بۆ بیستنی فهرموده یه ک له (عبدالله بن انس) که ئهم فهرموده ی خواره وه بوو که ئه فهرمووی: ((یکشمر الناس يوم القيامة حفاة عراة غرلا))^(۱).

ب- ههروه ها ئیمامی بوخاری بۆ زۆر له ولاتان گهشت و سه فهری کردوو و به داوی زانیاری دا گهراوه، زیاتر له ههزار ماموستا شتی بیستوو، عاده تی وابوو زۆر جارن له خه وه لده ستایه وه و چراکه ی پیده کرد و شتیکی به سود یانه مه سه له یه کی پیویست، که به هزر و بیریا ده هات ده ینووسییه وه پاشان ده خه وته وه، چه ندجار ئه مه دووباره ده بوویه وه، به لکو شهوی وابوو بیست که پهت ئه مه ی کردوو!

ج- ده گیرنه وه جارێکیان پیاویک ده چیته لای شیخ ئه مه جد زه هاوی له فهرمانگه که ی خۆی، داوی لی ده کات نامه یه ک بۆ که سێک بۆ بنووسی، تا کو کاره که ی به ئاسانی به روات! شیخیش کاغه زی له لا نابی، بۆیه فلسیکی ده داتی و پیی ده لی: برۆ په ره کاغه زیک بکړه، کابراش ده لی: شیخ ئه دی ئه وه کاغه زی سپی نیه له بهر ده مت؟ ئه ویش ده لی: زۆله گیان ئه وه مالی ده ولته وه هی من نیه! جا کابرا ده چی کاغه زیک ده کړی و بۆی ده هیئنی، ئه و جا نامه که ی بۆ ده نووسی و به پیر کاره که ی ده پوات.

یازده: به زانیاری نه بی که س گوێپرایه لی و فهرمانبه ری خوا ی نه کردوو، که چی تی کرای ئه وانه ی سه ریچی و بی فهرمانی خوا ده که ن به مال و سه روهت و سامانه.

۱ صحیح البخاری ۶۵۲۷، مسلم ۲۸۵۹

بهائی قوتابی نازیز:

بۆیه هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ پیشینانی ئه م ئوممه ته زۆر جه ختیان له سه ر
هه ولدان بۆ کۆکردنه وه و به ده سه تهینانی زانست و زانیاری کردوه، خه م
ساردی و که مه تر خه می ده رباره ی ده سه خستنی زانستیان به کاریکی
مه تر سیدار له قه له م داوه بۆ وینه:

(أبو بكر الغفاري) خوالی رازی بی فهرموویه تی: (يا جاهل العلم، تعلم
العلم فإن قلبا ليس فيه شوق العلم كالبيت الخراب الذي لا عامر له) ^(۱) واته:
ئه ی نه خوینده وار و بی زانیاری هه ولی فیروونی زانیاری بده، چونکه هه ر
دلێك ئاره زووی زانیاری تیدا نه بی وه ك مالی خرابگه و كه لاهه شپه ی بی
خاوه نی مشوور خۆر وایه !

دوازه: خاوه ن مال کاتیك به باشی باسی ده کری و مه دخی ده کری، که
خه رچی بکات چرووکی پی نه کات و نه به یلێته وه، به لام تاک (فردی) زانا به
خۆپی پازاندنه وه و کاریکردنی و په نگ دانه وه ی له هه لس و که وتی
پۆژانه یدا.

سیزه: ئه وه ی پاره و پول و مال و سامانی هه یه و ده وله مه ندو ده ست
پۆیشته وه، رۆژگاریك دی ده وله مه ندیه که ی نامینی و له کیسی ده چی،
به مه ش نازارو خه فته ده یگری و دلته نگ و نا په حته ده بیته، به لام هه رچی
ده ست پۆیشن و ده وله مه ندی به زانست و زانیاریه، بیگومان ئه مه ی
له ده ست ناچی و دوو چاری خه فته و دلته نگی دل پاوکی و نا په حته تیش
نابیت، هه روه ها تام و چیژ (لذة) و خۆشی ده وله مه ندی مال و سامان
حاله تیکی کاتیه و به سه ر ده چی و ده برپه وه خه فته و دلته نگیشی لی
ئه که ویتته وه، که چی تام و چیژ و خۆشی ده ست پۆیشن له بواری زانست.

شتیکى له بن نه هاتوو بهرده وامه و هيچ جوړه نازار و خهفت و دلته نگی و ناخوشیکی لی ناکه ویتته وه.

قوتابی نازیز:

زانباری شه وندده به به هاو جی گرنکی و بایه خ پیدانی زانایان و پېوارانی ری خوا ناسین بووه، بویه ده بینین به جوړه ها شیوه ی قه شنگ وه سفیان کردووه ولی دواون، بۆ نمونه:

(عبدالله بن داود) خوا لی رازی بی ده لی گویم له (سوفیانی شه وری) بوو ده یفه رموو: (إن هذا الحديث عز فمن أراد به الدنيا وجدها، ومن أراد به الآخرة وجدها) ^(۱) واته: به راستی شه فهدودوده یه شکو و سه ربه رزی به که، گهر که سیك داوای دونیای پی بکا به ده سستی ده هیئت، هه روه ها شه وهی دواپوژ (الآخرة) یش پی داوا بکا به ده سستی ده هیئت.

(سفیان بن عیینة) یش خوا لی رازی بی ده فهدرموو: (أرفع الناس منزلة عند الله من كان بين الله وبين عباده وهم الأنبياء والعلماء) ^(۲) واته: پله به رزترینی خه لگی له لایه ن خواوه، که سیکه له نیوان خواو به نده کانی بیت، نه وانیش پیغه مبه ران _ عليهم الصلاة والسلام و زانایانن. شاعیریش راستی گوتووه که ده لی:

ما الفخرُ إلا لأهل العلم إنهم	على الهدى لمن إستهدى أدلاءُ
وقدر كل امرئ ما كان يحسنه	والجاهلون لأهل العلم أعداءُ
ففر بعلم تعيش حياً به أبداً	الناس مَوْتى وأهل العلم أحياءُ

۱ - البحر الرائق في الزهد والرفائق / ص - ۳۸

۲ - هه مان سه چاوه ی پېشوو.

بهائی قوتابی دلسوز:

نهمه یه فەزل و قەدر و ریزی زانست و زیاد لە مەش بە پێی دید و هزرو
بۆچوونی ئیسلامخوێزان و زانست دۆستان ، خۆشویستنی زانیاری و کۆشش
کردن بۆ مەبەستی بە دەست هێنانی زانیاری، بە خواپەرستی و دینداری لە
قەڵەم دراوه و ئەژمار کراوه وەک:

أ- پیشەوا (علی بن أبي طالب) خوا لی رازی بێ- دەفەرمووی: (ومحبۃ العلم - أو العالم - دین یدان بها)^(۱).

ب - هەروەها دەربارەی فەزل و گەورەیی زانا گوتراوه: (العالم بعد وفاته
میت وهو حی بین الناس) واتە: بابای زانا لە دواى مردنی دا، کە مردووه لە
نیو خەلکی هەر زیندووه، بەلام نەزان، لە ژيانیدا کە ماوه و زیندووه کەچی لە
نیو خەلکی دا مردووه و کەس باسی ناکات و بیری لی ناکاتەوه. بە راستی
جوان و بە جێیە چونکە سەرنجیکی زانایانی فەرمووده ناسی (علماء الحديث)
یان شەرع زانان (علماء الفقه) بدەین، دەبینین سאלەهای سאלە لە ژياندا نەماون
و ژیر گل کراون، کەچی مەدح و ستایش و باس و خواسیان دونیای پەر
کردوو، لە نیو خەلکی چۆن هەر زیندوو لە ژياندا بن ئاوان، بە تەنها لاشەو
شیوەیان لە نێوماندا نەماوه، لە نیو دلاندا زیندوون وەک دەلێن: (أعيانهم
مفقودة وأمثالهم في القلوب موجودة).

ج- پیشەوا (علی بن أبي طالب) یش - خوالی رازی بێ - لە
لیکۆلێنەوه و توێژینەوه یەکى دەربارەی بەراوردییەک لە نێوان مال و سامان و
زانیاری دا دەفەرمووی: (وصناعة المال نزول بزواله)^(۲) واتە: هەر
دەستەکەوت و پلە و پایە و شتیێک کەوا بە هۆی سامان و لە پێی ئەوەوە بە

۱ - البحر الرائق في الزهد والرقائق / ص- ۳۶

۲ - البحر الرائق في الزهد والرقائق / ص- ۳۷

دەست بەپەندری وەکو (خۆشەویستی پێژ و تەقدیر... هتد)، بێگومان لەبەر خاتری چاوی کالی سامان دارنیه، بەلکو هی مال و سامان و دەست رۆیشتنەکیهتی، راستەوخۆ دوا بەدوای نەمان و لەدەستدانی سامانەکه ئه‌و ریز و خۆشەویستی و دۆستایه‌تی و چیه‌و چیه‌ش نامی‌نی و لەدەست دەدری.

خوێنەری سەنگین :

ئەوێ راستی بێ نەك تەنھا ئەوێ سەرەوێ سەرەنجامی دەوڵەمەندی و ساماندارییه تەنانهت جاری وا ههیه ئەوێ تا دوتینی خزمەتکار بوو، بەلێ و قوربان وەلام گوشتار بوو، نزیکە و لەوانه‌یه ئیمڕۆ، که گۆرپانکاریه‌ك روویداوه له گۆزه‌رانی کاکێ ساماندار سلۆویشی لی نەکا و حسابیشی بۆ نەکات، وەك هەندێ له عەرهبان لەم باره‌یه‌وه گووتوویناوه :

وكان بَنُو عَمِّي يَقُولُونَ مَرْحَباً فَلَمَّا رَأَوْنِي مُعْسِراً مَاتَ مَرْحَبُ

واته: تا دوتینی ئامۆزایه‌كانم سلۆویان ده‌کردوو ده‌یان گووت مەرچه‌با، به‌لام کاتی باری ژیان و گۆزه‌رانم گۆرپانی به‌سەرداهاات و به‌هه‌ژارییان بینیم ئەو جار سلۆو مەرچه‌بایه‌که‌ش نه‌ماو سەری نایه‌وه.

کوردانی‌ش جوانیان گووتوه، که ده‌لێن: (تاكو گندۆر گندۆر بوون دۆست و كه‌س گه‌لێك زۆر بوون، كه گندۆر ها‌تنه‌ قه‌ران دۆست و كه‌سیش نه‌مان و به‌ران).

به شی حه و ته م

هه ندی ئاگاداری و وریا کردنه وهی پئویست.

ریخوشکردن:

دیاره بئگومان ریگای به دهسته پئانی زانیاری جور هه کۆسپ و ته گهره و له مپهر و گرفتێ هه مه جورێ له بهردهمه و راسته شه قامێکی بئ گرفت و گرئ و گۆل نیه، بۆیه به پئویستمان زانی له م به شهی حه و ته مه دا هه ندی ئاگاداری و وریا کردنه وهی پئویست و زه روور بخهینه روو، هه رچه نده ئه و شتانه ی که مه تر سیدار و زیانه خشن بۆ سه ر پرۆسه ی زانسته خواری و لی سله مینه وه و خۆلی پاراستنیان گهره که، هه رچه نده زۆن و له م ده رفه ته که مه دا ناتواندرئ هه ژمار بکرئ و باس له هه موویان بکرئ و گشتیان بخهینه روو، به لام هه ر چۆنیک بئت هه ولده ده ی گرنگترین بخهینه رووی ئیوه ی به رپز و سه نگین به ئومیدی لیوه ئاگادار بوون و تینه که وتن و پئوه گرفتار نه بوونیان.

یه ک: قسه کردن به بئ زانیاری و شاره زایی:

به راستی کارێکی یه کجار دزیوو مه تر سیدار و نابه جئ یه که وا ئه هلی زانسته چ وه ک قوتابی و فیرخواز، یان مامۆستا و فیرکار، خۆی له قهره ی باس و بابته و مه سه له یه ک بدات، که نایزانی و شاره زایه کی ئه و تووی له باره یه وه نیه و بانگیشه ی زانیایی بکات و دان نه نئت به نه زانین و ناشاره زایی خۆیدا وه ک ئه وه ی پرسیاری له بابته هه ر مه سه له یه که وه لی بکرئ بئ دوو دلی و سله مینه وه وه لام بداته وه و فه توای قه به قه به ده ر بکات! بئ گویدانه مه رجی هه بوونی زانیاری شاره زایی له باره یه وه و پرسیار کردنیش له که سانی له خۆی زانتر و شاره زاتر، یان هاوئاسته کانی به که می و ناته واوی

بۆخۇى لىك بداته وه، بهم هۆيه وه له وانیش نه پرسى و (شه لم كوړم ناپاريزم)
 دروشمى بى! چونكه ئه م خه سلته و خوه به دوو ناقولاو قيزه ونه، هم
 ده ورو كارىگه ريه كى نه گه تيف (سلبى) ده بيت له سه ر پرۆسه ي خويندن و نيو
 كومه ل هميش له لاي په روه رديگار، ئه م كاره دزيوه به گوناح و تاوانىكى زل
 و زه به لاح هه ژمار ده كړى خوا په نامان بدات
 خوينه رى ئازيز :

جا بۆ ئه وهى ورياتر و به رچاو روون تربيت، و ته وه لويستى به شيك له
 زانا يانمان له م باره يه بۆ هه ليزاردى:

(عبدالله بن مسعود وابن عباس) خوا لى يان رازى بى فرمويانه: (من
 أفتى الناس في كل ما يسألونه عنه فهو مجنون)^(١) واته: هه ركه سيك فه توا
 بدات بۆ هه موو ئه و شتانه ي خه لكى پرسىارى لى ده كهن له باره يانه وه ئه وه
 شيته و به شيت له قه له م ئه درى .

(أبو حصين الأسدي) يش ره حمه تى خوالى بيت ده لى: (أن أحدهم
 ليفتي في المسألة، ولو وردت على عمر لجمع لها أهل بدر)^(٢) واته: هى وا
 هه يه فه توا له باره ي مه سه له يه ك ده دات، گه ر هينرا بوايه به رده م پيشه وا
 عومه ر ره زاي خواى لى بى هه موو ئه هلى به درى بۆ كۆ ئه كرده وه ئينجا
 فه تواو پرياره كى ده دا.

هه ندى له زانا يانيش گووتويانه: (لا أدري نصف العلم) واته: نازانم
 نيوه ي زانست و زانيارى.

هه روه ها زاناي پايه به رز (أيوب) - ره حمه تى خواى لى بيت - ئه گه ر
 يه كيك پرسىارىكى لى ده كرد ده يگوت: (أعد، فإن أعاد السؤال كما سألته عنه

١ - توحيدات ضرورية لطالب العلم/ ص - ٥٩

٢ - هه مان سه رچاوه ي پيشوو.

أولاً أجابة، وإلا لم يجبه (واته: دووباره‌ی بکه‌وه، ئینجا نه‌گه‌ر به شیوه‌ی جاری یه‌که‌م دووباره‌ی بکردبایه‌وه وه‌لامی ده‌دایه‌وه، نه‌گینا بیده‌نگ ده‌بوو وه‌لامی نه‌ده‌دایه‌وه! .

بیگومان نه‌م کاره‌ی نیشانه‌ی تیگه‌یشتوویی و زیره‌کی و وریایی بووه، چونکه چه‌نده‌ها که‌ک و سوودی ناوازه و نایابی پیوه‌یه بۆ وینه: پیشه‌وا (ابن القيم) ره‌حه‌ته‌ی خوای لی بئی له‌ کیتابه‌ به‌هینو پیژه‌که‌ی (اعلام الموقعین) ۱۶۶/۲، هه‌ندی که‌ک و سوودی نه‌م کاره‌ی خستونه‌ته روو، له‌مانه:

أ- مه‌سه‌له‌که به‌م دووباره کردنه‌وه‌یه زیاتر روون و ناشکراتر ده‌بیئت، به هۆی چاک لی‌حالی بوون له‌ ناوه‌پۆکی پرسیاره‌که.

ب- ده‌گونجی پرسیار بیژ (سائل) ه‌که جوژه که‌م ته‌رخه‌می و خه‌م و ساردیه‌کی له پرسیار کردنه‌که‌دا کردبی، شتیکی وای پشت گوئی خستبی و باس نه‌کردبی که بپیاره‌که‌ی ته‌واو پی بگوپی، جا نه‌گه‌ر دووباره‌ی کرده‌وه روون ده‌بیته‌وه و ناشکرا ده‌بیئت.

ج- جاری وایه وا پێک ده‌که‌وی بابای پرسیار لی‌کراو له‌ سه‌ره‌تاداو له‌ ده‌می پرسیار کردنه‌که‌دا بیری لای خوئی نیه‌و له پرسیاره‌که بئی ناگایه و حالی نه‌بووه، به‌لام دواي دووباره کردنه‌وه‌که چاکتر گوئی ده‌گری و وشیار ده‌بیته‌وه.

د- له‌وانه‌یه به‌مه‌ ناشکرا بیی، پرسیار بیژ چه‌واشه‌ی کردبی و مه‌سه‌له‌که‌ی گۆپی زیادو که‌می تیدا کردوه، یان ته‌نیا سیناریۆیه‌که دای رشتوو بۆ مه‌رامیک و له واقیعدا نه‌سله‌ن بوونیشی نیه، که نه‌وکات پیویست به وه‌لام دانه‌وه‌ش ناکات^(۱).

۱ - هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ص/ ۵۹-۶۰

دوو: ههولندان بۆ خۆ به زاناو شارمزا ناساندن و نیشاناندان:

قوتابی خوشه و یست:

دوور بکهوه و وریا به گیرۆدهی دهر دوو نه خوشی و قایرۆسی نه داران و دهست نه پۆیشستووانی بواری زانیاری نه بیت و ریپاز و ریگای نهوان نه گزیته بهر بۆ مه رami - خۆ به زانا و شارهزا ناساندن و نیشاناندان - به شیوه یه که هه ندی بابته و مه سه له ی دیاریکراوی زانستی ساز و ئاماده و نه زیه ر (حفظ) بکه ی هه ر که گه یشتی به کۆر و مه جلیسیک و سی چوار که ست به دهوری خۆته وه بیینی، ده سته بجی هه ولی ووروژاندنیان بده ی به مه به ست و مه رami سه ره وه، چونکه ئه م کاره تابلۆی کاریکی ناشیرین و نه نگ و نارێک و زیانه خشه، به تایبته ئه گه ر خه لکی حه قیقه ت و ماهیه تته بزانی!

فیرخوانی به پێژ و ره وشت بهرز:

به درێژایی میژوو به پێی هه لسه نگاندن و به دوا داچوون و تا قی کردنه وه ده رکه وتوو و ئاشکرا بووه ئه گه ر دامان نا خه لکانیک بۆ ماوه یه کیش بتوانن به هۆی فریودان و چه واشه کردنی جه ماوه ر بژین و مه دار بکه ن، حه تمه ن رۆژیک دی ئه م فریودان و چه واشه یه ش نامینی و کۆتایی پێ دیت و ده مامکی ساخته کاری و درۆینی لا ده چیت و رووی حه قیقه ت و ساغی و راستی بۆ هه موو لایه که ده رده که وی و ئاشکرا ده بی جا ئه گه ر بابای فریوده ر له حه قیقه ته وه که سیکی نه زان و که م ده رامه ت و نه دار بوو له هه مبه ر زانیاریدا، ئه و بۆ هه موو لایه که روون ده بیته وه و ده ناسرێ و ده رده که وی! له کۆنیشه وه پێشینان گوتوو یانه: (تستطیع أن تخدع بعض الناس بعض الوقت، ولكن لاتستطیع أن تخدع کل الناس کل الوقت). واته: ده توانیت

ماوه يه كه هه ندى خه لكى فريو بدهى و فيلليان لى بكهى، به لام ناتوانيت هه موو
كات فيل له تيكرپاي خه لكى بكهى و چه واشه يان بكهى !.

سى: ترس و دله راوكى له هه مبه ره نكاوانان.

يه كيكي ترش له و خوو خه سه له تانهى، كه وهك كو سپيكي ريگر له
به ردهم پيشفه چوونى بوارى زانيارى يه شه رعيه كان ته ماشا ده كرئ و
پيويسته قوتابى خوى لى بويرئ و دووركه ويته وه، برىتيه له (ترسان و بپوا
به خو نه بوون له هه نكاوانان) كه سه ره نجام زيانىكي يه كجار گه وره
ده گه يه نه به زانسته خوازان و ريپوارانى ريپازى زانيارى. ترسان له هه نكاوانان
و ره نچ كيشان بو وه رگرتن و به ده سه ته ينانى زانيارى يان زانستىك له
زانسته كان يان ترسان و نه ويژان له راگه ياندى وشه ي ره وا.

چونكه خويندكارى ره سه نه ده بئ بوير و چاونه ترس بئ له هه مبه ره
ناسته نگ و كو سپه كانى رئ و فره رديكى ئارامگر و خوڤاگر و ريپوارىكي
پشوو دريژ بئ.

هه لبه ته كه سيكيش ژيان و به سه ره هاتى پيشينانى نه خويند بئته وه، كه
چهند به ئارام و خوڤاگر و به سه ليقه بوون له پيناو وه ده سه ته ينانى زانست و
زانيارى له به رامبه ره دوژمنانى سوننهت و سته مكار و زورداران و نه زان و
نه قامان ليتمان حالى نيه و چاك له نياز و مه به ستمان تيناگات !.

ئيمه ده توانين ترس و نه ويژانى قوتابى دابهش بكهين به سه ره سئ قوناغى
جيا جيا دا:

١- قوناغى سه ره تايى:

بيگومان نه وهى له م قوناغه دا قوتابى ده ترسيئ و لى بؤته تارمايى و
مؤته كه و ده ترسى سه رچاوه و په پتوو كه گه وره و دريژه كانن له تيكرپاي بابيه تا
و زانسته جيا جيا كان ..

ئەم ترسەش دەتواندەن بىر و ريشە كيش بىرئ لە رىگای خویندنى
سەرچاوه و كىتابه كورته كان.
بۆ نموونه:

لە سەرەتادا قوتابى لە خویندنى كىتابىكى وەكو (تفسير القرآن العظيم
إبن كثير) لە زانستى تەفسىر و (صحيح البخارى، صحيح مسلم) لە فەرمووده
(جمع الجوامع) لە أصول الفقه (ملا جامى، البهجة المرضية) لە نحو
(ومغني المحتاج، تحفة) لە فيقه و... تاد. دەترسى، بەلام دەتواندەن ئەمە
چارە بکړئ و رىگە چارەى بۆ دابندى بەم شىوہیەى خوارەوہ:
لە پيشدا كىتاب و سەرچاوه كورته كان لە تىكپراى زانسته كان بخویندنى
وہكو: (زبدة التفسير من فتح القدير، جلالين به بى حاشیہ-) لە زانستى
تەفسىر (رياض الصالحين، بلوغ المرام) لە فەرمووده (الوجيز في أصول الفقه)
و هتد.

۲- قوناغى ناوہندى:

دیاره قوتابى زۆر جار دواى ئەوہى قوناغىكى بپى و ئاستىكى زانستى
بە دەست هینا و لە میانەى ئەم کارەى دا دوو چارى گرفتىكى تر دەبێتەوہ کہ
برىتىیە لە ترسى لە بىرچوون. هەلبەتە ئەم جۆرە ترسەش بە شوین کەوتن و
بە کردارى کردنى زانیارى بنەبەر و چارە دەکړئ و قوتابى لى رزگار دەبى،
وہك هەندى زانايان لەم بارەىوہ فەرموویانہ: (من أراد أن لا ينسى الحديث
فليعمل به) واتە: کە سىك بپوئى فەرموودەى لە بىر نەچیتەوہ با کارى پى
بکات!.

۳- قوناغى کوٹایى:

لە کوٹایى رىگا و کات و زەمەنى کەوتنە سەرشانى ئەركى پاگە ياندنیش دا
فیرخواز دیسان گیرۆدەى ترس دەبێتەوہ، ئەویش ترسانە لە ستم و زۆرى

نۆرداران و چاوسورکردنه وه کانیان، یان له پلان و داوو ته له که کانی خراپه کار و ئیبله سه کانی جنۆکه و و ئاده می ، به وه پیشنان و پیشاندانی ته ماعی دونیایی هه و لدان به مه ره می گۆرینی و لادانی..
فیخرخوازی دامه زراو:

ده رمانی ئهم ترسه ش ته نیا پشت به ستنه به خوای مه زن و دلۆشان
(التوکل علی الله) و دامه زراوی به وه ک ده فره مووی: ﴿فَأُصْدِعْ بَا تَوَمَّر
وَأَعْرَضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ، إِنَّا كَفِينَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ﴾^(۱).
له کۆتاییدا ده لێم:

حه قی خۆیه تی له لایه ن لایه نی په یوه ی ندار چاویک به میتۆد (المنهج) و
پرۆگرامی ناوه ندە کانی زانسته شه رعیه کان دابخش—ئیندریته وه و
ده ستکاریه کی گونجاو و له باری له گه لدا بکری به شیوه یه ک سه ره له نوێ به
شیوازیکی تازه و ریک و تۆکه دا برژیندریته وه و چاکسازیه کی ته واوی تیدا
بکری، تاله مه ل و مه رج و ئان و سات و سه رده مه ی ئیستادا قوتابییانی ئهم
ناوه ندە زانسته شه رعیه ش شان به شانی سه رجه م ناوه ند و مه لبه ندە زانستی
و نه کادیمیه کانی تر هه نگاو بنین و دوانه که وی به میتۆد (المنهج) یکی گشتگیر
و هه مه لایه ن و له بار و گونجاو پی بنینه گۆره پانی کار و چالاکی و گۆرپانکاری
به رچاو بخولقینن و پله و نمره ی چاک به ده ست به یینن له پیشفه بردنی
ئاستی زانیاری و پیشکه شکردنی خزمه تیکی فره و هه مه جوۆ به گه ل و
نیشتمانیان، که پیویسته له م به رنامه و پرۆگرامه نوێیه دا ئهم چه ند خاله ی
خواره وه ی تیدا ره چاو بکری:

أ- سه رجه م زانسته شه رعیه کان وه کو: (ته فسیر و فره مووده و
زانسته کانی قورئان و فره مووده ناسی و عه قیده و فقه و هتد.) و زانسته

ئالیه کان وه کو: (نه خو و صرف و به لاغه و منطق و هند.) وه زانسته
 هاوچه رخه کان وهك: (میژو و ماتماتیک و گهر دوون ناسی و سروشت ناسی و
 هند.) له خوگرتبی و گرینگیان پی درایی.

ب- سه رچاوه زانستیه کان به پیی قوناغه کانی سه ره تایی و ناوهندی و
 دوا ناوهندی و تاد دابهش بکری، واته: قوناغه ندیان تیدا بکری چی تر به
 سیسته می هه پره مه کی کار نه کری!

ج- پیویسته گشت سه رچاوه کانی تیگرای قوناغه کان له لایه ن
 دهسته یه کی پسپور (المتخصص) هه لژیژدرین و دهستنیشان بکری و
 هاوکات له گه ل ره چا وکردنی هه لژیژاردنی سه رچاوه ی پاک و ساغ و راست و
 به لگه دار ئاسان و شیاو .

د- هه روه ها پیویسته چی تر به ناره وا له نیوان زانیاری به ئامرازه ییه کان
 و شه رعیه کان هه دهف و وه سیله تیگه ل به یه ک بکری و به جیا پیناسه بکری
 و خه لکی تیدا سه رگه ردان بکری و زانیاریه شه رعیه کان به په راویژ بکری!

چوار: زیده پویی له شهرم و شهرمنی.

قوتابی وا هه یه نه وه نده شهرمنه ته تانته ناتوانی و شهرم دهکات پرسیار
 له ماموستاکه ی بکات، یان نه رکی سه رشانی چی به چی بکات و زانیاریه که ی
 به ده وره به را بگه ییتن!

بۆیه له ده ورته نجامی نه مه دا خوی بی بهش دهکات له زور بابته و زانستی
 هه مه جوړ و بهر بلاو و زیانیکی فرهش له خوی ده دات..

پیغه مبه ری ره وشت به رزیش ﷺ له م باره یه وه نمونه به ئافره تانی
 نه نصار ده هیئتیه وه، که شهرم و حه یاو حه شمعت نه بۆته ریگر له به رده م
 هه و لدانیان بۆ شاره زایی په یدا کردن له ئاینیان! وهك ده فهرمووی: ((رحم الله

نساء الأنصار لم يمنعهن الحياء أن يتفقهن في دينهن^(۱).

هروه‌ها (مجاهد) یش ــ ره‌حمه‌تی خوای لی بیّت ــ ده‌لی: (لایتعلم العلم مستح ولا مستکبر)^(۲) واته: نه شهرمن ونه خو به گه‌وره‌گر زانیاری فیتر ده‌بی.

خوینه‌ری به‌ریز:

وریا به به‌هله له مه‌سه‌له‌که حالی نه‌بی نیّمه، که باس له شهرم و حه‌یا ده‌که‌ین شه‌ه ناگه‌یه‌نی که شهرم و حه‌یا به شیوه‌یه‌کی گشتی کاریکی سه‌لبی‌یه و نه‌بی خوی لی دووره په‌ریز بگری، نا، نه‌خیر نیّمه شه‌مان گه‌ره‌ک نیه، به‌لکو نیّمه مه‌به‌ستمان شه‌و جوړه شهرم و شه‌رمنی‌یه، که له سنورو چوارچی‌وه‌ی شه‌رعی و سروشتی خوی ته‌جاوز ده‌کات و ده‌ترازی و ده‌رنه‌تجامیکی خراب و نه‌خواستاروی لی شه‌که‌ویت‌ه‌وه و زیان به فیترخواز ده‌گه‌یی‌نی!

(ابن القيم) ره‌حمه‌تی خوای لی بیّت گوتوویه‌تی: (وللعلم ست مراتب: أولها حسن السؤال، الثانية: حسن الأنصاف والأستماع، الثالث: حسن الفهم، الرابعة: الحفظ، الخامسة: التعليم، السادسة: وهي ثمرته، العمل به ومراعاة حدوده)^(۳) واته: زانیاری شه‌ش پله‌ی مه‌یه: یه‌که‌م جوان پرسیارکردن، دووه‌م: به‌ریکی گوئی لی گرتن و خو بی ده‌نگ کردن، سی‌یه‌م: چاک تیگه‌یشتن، چواره‌م: له‌به‌رکردن، پینجه‌م فیترکردن، شه‌شه‌م، شه‌مان بریتی‌یه له به‌ره‌مه‌که‌ی که کارپی کردن و چاوه‌دیزی و پاراستنی سنوره‌کانیه‌تی بیگومان پله‌ی یه‌که‌م و دووه‌م به‌راشکاو ی ته‌واو ناماژه به پابه‌ندبوون به شه‌ده‌ب و شهرم و حه‌یاوه ده‌که‌ن.

۱ - رواه البحاري.

۲ - الجامع في طلب علمه الشريف/ص - ۱۸۸

۳ - توجيهات ضرورية لطالب العلم، من (مفتاح دار السعادة/ص - ۱۸۴).

پینج: په له کردن له فتوادان و کیتاب دانان.

پنویسته قوتابی په له نه کات له فتوادان و نووسین و کیتاب دانان، به لگو زه روره بهر له وهی بهم کاره هستی هه ول و ته قه لا بدات و رهنج بکیشیت بؤ خو پینگه یانندن و ساز و ئاماده کردن به مه به ست و مرامی هه ستان بهم کاره قورس و پر مه سنولیه ته و به ده سته پنان و نیشاندانی توانست و لی هاتووی و شایسته یی خوی!

چونکه نه نجامدانی ئه م کاره هم له باربردنی هزر و بیر و توانست و توانایه، که پیش هاتنه بهر هم و پینگه یشتنی، که هه ندی له زانایان به (الأجهاض الفکري) ناو زه دی ده که ن، هه میش خو کونا هبار کردن و تاوانبار کردن، چونکه پیغه مبه ﷺ ده فهرمووی: ((من أفتي بغير علم، كان إثمه على من أفتاه))^(۱) واته: که سیك فه توای به هه له و بی زانیاری بؤ بدری تاوانه که ی له سر نه و که سه یه که فه تواکه ی بؤ داوه.

ئیمامی (مالك) یش - ره حمه تی خوی لی بیت - گو توو یه تی: (من سئل عن مسألة فينبغي له قبل أن يجيب فيها أن يعرض نفسه على الجنة والنار، وكيف يكون خلاصه في الآخرة ثم يجيب فيها)^(۲) واته: گهر که سیك له باره ی مه سه له یه که وه پرس یاری لی کرا، پنویسته بهر له وهی وه لام بداته وه به هه شت و دوزه خ و چونی ته تی خه لاس بوون له دواړوژ به پنیته بهر چاوی، ئینجا پاش ئه مه وه لام بداته وه!؟.

۱ - رواه أبو داود عن أبي هريرة بإسناد حسن.

۲ - الجامع في طباع عدم الشريف/ص- ۲۲۲، (اعلام الموقعين/ح ۴ ص- ۲۱۸)

شەش: ھەلە و کەم و کورتى زانايان کردنه بيانوو پاساو:

پيويسته باباي فيرخواز کاتى کەم و کورپى و ناتەواوى، يان بۆچوونىكى ھەلە و سەھو ساتمەکردنى زانا و پيشەوايانى ئىسلامى بەرچاو دەکەوى، بەمە دلخۆش و خۆشحال نەبىت و نەيكات بە بيانوو پاساو بۆ خۆى و دلى خۆى بەمە نەداتەوه!

چونکە بەلگە ھىنانەوه بە ھەلخلىسکان و ساتمەکردنى زانايان تا بللى کارىكى ھەلە و نادروست و نابەجىيە، چونکە زانا و چاوساغ و پيشەوايانى ئىسلاميش ھەك ھەر تاکىكى تری کۆمەلگا مروفن، دەگونجى ھەلە و کەم و کورتى و ناتەواويان ھەبى و دوچارى ھەلەى زانستى و کردارى (العلمي والعلمي) بىن، ھەك پيغەمبەرى پيشەوا ﷺ دەفەرمووى: ((كل بني آدم خطيء وخير الخطائين التوابون))^(۱) واتە: تىکراى ئادەمیزادەکان ھەلەکارن و چاکترین ھەلەکارانىش تۆبەکارانن کەواتە نابى و ناگونجى کەس بەبى ھەلە تىبگەين و چاوەپوانى بى ھەلەبى و ناتەواوى لەھىچ مروفىك بکەين و کەس بە (معصوم) بزانين.

(ذوالنون المصري) دەربارەى ئەوانەى بەلگە بە ھەلە و پەلەکانى زانايان دەھىننەوه و لە راستەشەقام لادەدەن گوتووويوتى: (جعلوا قليل زلات السلف حجة أنفسهم، ودفنوا كثير مناقبهم)^۲ واتە: کەمىک لە ھەلە و ساتمەکردنەکانى زانايانيان کردووەتە بەلگەى خويان، کەچى نۆزىک لە چاکە و پياوھتى و جوامىريان شاردۆتەوه و باسيشيان ناکەن!.

۱ - أخرجه الترمذي وابن ماجه.

۲ - توجيهاً ضرورية لطالب العلم/ص - ۶۲

خویندکاری به پړز:

زه وروره تۆ وه کو قوتاییه کی - زانسته شهرعیه کان له بهرام بهر هه له و
ناته وایه کانی زانایان هه لسو کهوت بکه ی و هه لویست دهریپی و ویزدان
بکه یته سهنگی مه حه ک و به کاری بیتی، تا کو هه رزه کارانه و ناره زومه ندانه
بریار دهر نه که ی و به هه له دا نه چی ! .

جا ئیمه وه کو هاریکار کردنیك و یارمه تی دانیک چه ند رینمایه کت له م
باره یه وه پیشکه ش ده که یین، تا کو به رچاو رونانه تر و ژیرانه تر له هه مبه ر ئه م
مه سه له یه دا هه لئس و کهوت بکه ی و هه لویستی راست و دروست و به چی
هه لبرژی:

۱- تا که مه به ست و پالنه رت بۆ وروژاندنی هه له و هه لخلیسه کانه که
راستکردنه وه ی مه سه له که بیټ و به س، مه رام و مه به ستی تری له پشته وه
نه بی و حه شار نه درایی.

۲- پتویسته هه له و گوپین و لادان (إنحراف) تیکه ل به یه کتر نه کرپن و له
یه کتر جیا بکرپنه وه و نه خرپنه تای ته رازوویه که وه، چونکه هه ندی هه له و
ساتمه کردن جی ئی ئومیدی و لیخوشبوون و لیبووردنن به و پتیه ی، که
نه نجامده ره که ی ته و او راستی و ره وایی مه سه له که ی له لا روون و ئاشکرا نیه
و که مترخه می و ساخته یی تیدا نه کردوه، به لام هه رچه ندی لادان و خۆ
گوپینه به تاوان و جهریمه یه کی زل له قه له م نه درئ و قابیلی چاوپۆشی
لیکردن و لیبووردن نیه، چونکه بابای لاپی (منحرف) لایه نی راستی یه که دهرک
ده کاو ده یناسی، که چی لی لاده داو په نا ده با ته بهر به لگه و پاساوی لاواز و
پتچه وانه دژ له گه ل به لگه ی به هیژ و راست و به چی بۆ مه رامی تاییه تی
خۆی و بی په روا موماره سه ی ده کات !

۳- هر کاتیک شتیکت بۆ ساغ بووهوه، که ئه مه هه لخلیسکانه، یان بۆچوونیکی هه له یه، یان لاوازه یان فهتویهکی بۆ به لگه یه له لایه ن زاناو پیشه وایانه وه، پتویسته ده سه به جۆ و بۆ دوو دلۆ و راوه ستان پشتی تیبکه ی و کاری پتۆ نه که ی، چونکه هه ر ئه م هه لویست و ره فتاره ده سه به ری نه وه یه دوو چاری فایرۆسی لادان و هه لخلیسکان و ساتمه کردن نه بیت.

له کۆتاییدا ده لێم:

فیرخوازی ژیر و لیزان و بیدار و به ویزدان ئه و فیرخوازه یه، که هیه چ کات هه له و که م و کورتی زانا و پیشه وایانی پسپۆپی بواریک له بواره کان ناکاته پاساو و ئاسته نگ نه بۆ لادان و هه له کارییه کانی خۆی، نه بۆ که لک و به هره وه رنه گرتن له به ره م و که له پوور و چاکه و خیری زاناو پیشه وایان، به لکو ریک به پتۆی ئه م بنه ماو پرهنسیپه ته عامول ده کا که ده لێ: ((خذ ماصفا ، دع ما کدر)) واته: ئه وه ی ساف و ساغ و دیار و روونه بیگره و ده سه ته به ری بکه، واز بینه له وه ی که شلۆی و لێله !.

هه روه ها به هۆی هه له و که م و کورتیه کانه وه کاریان به که م نه زانی و تۆمه ت و پرۆ پاگهنده ی جۆراوجۆریان ناخاته پال و بۆ هه لئابه ستی و په له ناکات له حوکم دان به سه ریانه وه، به لکو تا بۆی بکری و بلۆی ری ی تی بجۆ عوزر و پاساویشیان بۆ ده هیئتیه وه، قه ناعه تیشی به م حقیقه ته هه یه که ده لیت: ((من فضائل الرجال أن تُعدَّ معائبهم)) واته: له چاکه و جوامیری پیاوان نه وه یه که عه یب و هه له کانیان بژمی درێن.

جهوت: به وه رگرتنی که مه شاره زایی و زانیاری به ک قه ناعه تکردن.

یه کیکی تریش له وانیه که پئویسته زانستخوازن خوی لی دور بگرن و له خوی نه وه شیننه وه و نزیکه نه که ون، قه ناعه تکردنه به به وه رگرتنی که مه شاره زایی و زانیاریه ک، نابئ قوتابی هر که بره زانیاریه کی به ده ست هینا، یان بپوانامه یه کی زانستی وه رگرت، ئیدی دوی نه مه پالی لی بداته وه و چی تر نه که پئی و داوی زانیاری پتر نه کات، به بیانوی نه وه ی گوايه به و بره زانیاریه به پی خوی له ئاوی دهر دینئی و نه وه نده ی به سه و پئویستی به چی تر نیه، ئیتر هه و لدان و به رده وام بوونی زیاتری بۆ چی یه !

به لام نه وه ی راستی بی هر فهر دیک به م شیوه یه بیر بکاته وه تابلیی هه له یه و له بیر کر نه وه که یدا ساتمه ی کردوه، چونکه هه مومان ده زانین که پیغه مبه ر ﴿سه ره پای هه بوونی پله ی به رزی پیغه مبه رایه تی له بواری زانیاریش له چله پۆپه و لووتکه ی هه ره به رز دا بووه، که چی هیش تاش خوی په روه ردیگار پیی نه فه رمووئ: ﴿وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾^(۱) واته: بلی: په روه ردیگارم زانیاریم بۆ زیاد بکه.

دیاره وه ک ده لئین: زانست ده ریایه کی بی بنه و سه ره تایی هیه، به لام کۆتایی نیه و بی کۆتایه ! پیغه مبه ری سه ره ریش ﴿سه رموویه تی: ((منهومان لا يشبعان: طالبُ علمٍ وَطَالِبُ دُنْيَا))﴾^(۲). واته: دوو ئاره زوومه ند تیژ نابن: داواکاری زانست و داواکاری دنیا.

(ابن عبد البر) گوتوویه تی: (قتادة) فه رموویه تی: (لو كان أحدٌ يكتفي من العلم بشئٍ لاكتفى موسى - عليه السلام - ولكنه قال: ﴿هل أتبعك على أن

۱ - طه/ ۱۱۴

۲ - رواه البزار وصححه الألباني في (صحيح الجامع) ج ۵/ص- ۳۷۴.

تعلمني مما عَلَّمْتُ رُشْدًا^(۱).

خوینەری ئازیز:

ئىنجا ئەگەر سەرنجى قىسە و گوڤتار و حال و چۆنەتەى ھەئس و كەوتەى ھەندى لە زانایان بەدەى لە بارەى ئارەزوومەندى و بەردەوامبوون و ھەولدانایان بۆ وەدەست ھێنان و دەست خستنى زانیارى، سەرسام دەبیت و واقت و پدەمىنى! بۆ نموونە:

أ- (تەلب) كە زانایەكى پىسپۆرى زمانى عەربىيە لە بارەى (إبراهيم الحربي) دەئى: ((ما فُقدتُ إبراهيم الحربي من مجلسٍ نحوٍ أو لغةٍ خمسين سنة))^(۲) واتە: ماوەى پەنجا سال دەبى ھىچ كۆپىكى ریزمان یان زمانى عەربى نەبوو و نەم بینىووە كە (إبراهيم الحربي) تێدا بەشدار و ئامادە نەبى.

ب- جارێك پرسیاریان لە (عبدالله بن المبارك المروزي) كرد: ئەگەر دواى مردن زیندوو كرابایەو ھىچ دەكرد؟ لە وەلامدا گوتى: (أطلبُ العلم حتى يأتيَنِي ملك الموت ثانية)^(۳) واتە: دواى زانیارى دەكەوتم تا بۆ جارى دووھم فریشتەى گیان (روح) كێشان دەھاتەووە لام.

ج- (أبو زرعة) گوتوویەتى: (كان أحمد بن حنبل يحفظ ألف ألف حديثاً)^(۴) واتە: ئەحمەدى كۆپی ھەنبەل- رەحمەتى خواى لى بى- ھەزار ھەزار فەرموودەى لەبەر بوو- واتە ملیونێك -!

۱ - الجامع في طلب علم الشريف/ص- ۱۸۲، من جامع بيان العلم/ج ۱-ص ۹۵- ۱۰۰

۲ - معالم في طريق طلب العلم/ص- ۲۸۱

۳ - ھەمەد سەرچاوەى پێشوو/ص- ۲۸۰

۴ - توجیھات ضرورية لطالب العلم/ص- ۱۴، من صفة الصفوة ۲/۳۳۷

د- (سليمان بن شعبة) یش گوتوو یه تی: (کتبوا عن أبي داود أربعين ألف حديث، وليس معه كتاب^(١)) واته: نه بوداود بی نه وهی کیتابی پی بی چل هه زار فه رمووده یان لئی هوه نووسی یه وه !.

ه- هه روه ها گوتراویشه: ((العلم ثلاثة أشبار، من دخل في الشبر الأول تكبر ، ومن دخل في الشبر الثاني تواضع، ومن دخل في الشبر الثالث علم أنه ما يعلم))^(٢) واته: زانیاری سی بستی، نه و که سهی چووه نیو بستی یه که م خوی به که وره گرت، نه وهی چووه نیو بستی دووه م بی فیز بوو، نه وهی چووه نیو بستی سییه م زانی که وا هیچ نازانی !.

وآخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين
وصل اللهم على محمد النبي الأمي، وعلى آله وصحبه وسلم

٢٠ / جمادي الثانية / ١٤٢٣ ك
٢٩ / ثاب / ٢٠٠٢ ز

١ - هه مان سه رچاوهی پینشوو / ص - ١٥

٢ - حلیه طالب العلم / ص - ٥٧

ناومرۇك

- پېشكەش بى ۵
پېشەكى ۷
بى خۆشكردن ۱۱

بەشى يەكەم

- چەند خەسلەت و رەھبەتلىكى پەيۋەندى دار بە خۇدى خۇندكار ۱۵
۱- زانست بە خواپە رستى دانان: ۱۵
أ- بەس خودا مەبەست بوون (الاخلاص) : ۱۶
ب - پېكان و بەپىئى شەرىع بوون (الصواب) : ۱۶
۲- ترسان لە خوا ﷻ : ۱۷
أ- كورته ترس - الخوف القاصر - ۱۸
ب - زىدە پۇيى لە ترس - الإفراط في الخوف - : ۱۸
ج - ترسانى مام ناۋەندى: ۱۹
۳- ھەست كردن بە چاۋدىرى خوا ﷻ : ۱۹
۴- دونيا بەكەم سەير كردن - الزهد - : ۲۰
۵- خۇ بەكەم گرتن و بى فېزى : ۲۲
۶- بە نارامى و خۇپاگرى: ۲۴
۷- نەرم و نىيانى (الرفق) : ۲۶
۸- چاۋپۇشى و لىيۋوردەيى : ۲۷
۹- زوۋ توۋپە نەبوون و بە ھەسەلەيى: ۲۹
۱۰- بۇ نىسلام بە پەرۋش و خەمخۇرو دىلئۆزبۈن: ۳۰
۱۱- پابەند بوون بە كىتاب و سۈننەتەۋە : ۳۱

بەشى دوۋەم

- چەند رەھبەت و خەسلەتلىكى پەيۋەندى دار بە ژيانى زانستى قوتابى ۳۲
۱- ھىمەت بە رزى ۳۳
۲- ئەمانەتى زانستى ۳۵
۳- راستگۈيى (الصدق) ۳۷

- ۴- په نا بردن بڼ لای خوا له زانست خوازیږدا..... ۴۱
- ۵- که شتی زانستی:..... ۴۲
- ۶- پاراستن و پاریزگاری کردنی زانیاری:..... ۴۴
- ۷- زانیاری پاراستن به نووسینه وه:..... ۴۷
- ۸- پیداجوونه وه و به سه رکړدنه وه ی ده رخکراو (المحفوظات) ه کان:..... ۴۹
- ۹- به فیږونه دانی کات و پاریزگاری کردنی ساته کانی ته مه ن..... ۵۰

به شی سئ یدم

- به کار هینان و به کرداری کردنی زانست..... ۵۵
- ۱- ده رک کردنی نیشانه کانی زانستی به سود..... ۵۵
- ۲- زه کاتی زانسته که ت بده..... ۵۶
- ۳- عزیزه ت و سه ربه رزی زانایان..... ۵۸
- ۴- له هه ولې پارستنی زانستدا بوون نه ک پاریز له پله و پایه..... ۶۷
- ۵- په پرتوکخانه که ت..... ۶۸
- یه ک: بیرو باوه پ..... ۷۱
- دوو: بواری خواپه رستی و به ندایه تی خوا..... ۷۱
- سئ: بواری خووپه وشت..... ۷۲
- چوار: لایه نی شیوه و دیمه ن رواله ت..... ۷۴

به شی چواره م

- چاودیری کردن و راگرتنی ریږو حورمه تی ماموستا..... ۷۷
- هه لس و که وتی پیشینانمان له ناقار ماموستایان دا:..... ۸۱
- چند رینمایه کی پیویست..... ۸۱
- یه که م: هه لېژاردنی که سیکي شیاو بڼ خوی به سیفه تی ماموستایه تی..... ۸۱
- دووه م: فیرخواز نابڼ خۆبه که وره گر بڼ..... ۸۲
- سئ یم: ماموستا که ت چاکترین و له بارترین پیشه نگیکه بۆتق..... ۸۲
- چواره م: به ده ست هینانی به ته نگه وه بوون و به مشووری ماموستا..... ۸۳
- پینجه م: تومار کردن و نووسینه وه ی هه ندڼ بابته و شتی پیویست..... ۸۴

به‌شی پینجه‌م

- هه‌ئس و کهوتی قوتابی زانستییه شه‌رعیه‌کان له نیو قوتا بخانه‌دا ۸۵
- یه‌ک: گوێزایه‌لی براگه‌وره (الأمیر) ۸۵
- دوو: په‌چاوکردنی گه‌وره و بچووکیی ۸۷
- ۱- لایه‌نی زانیاری ۸۷
- ۲- یارو لایه‌نی ته‌قوا و پاریزکاری ۸۸
- ۳- باری ژیری و هۆشمه‌ندی ۸۸
- ۴- په‌وشت و ئاکار به‌رزی ۸۸
- ۵- ته‌مه‌نداریی ۸۹
- سێ: بایه‌خدا ن به‌ پاک و خاویینی ۸۹
- ۱- لایه‌نی دڵ و ده‌روونی ۹۰
- ۲- پاک پاگرتنی زمانی ۹۱
- ۳- ده‌م ۹۱
- ۴- جه‌سته (الجسد) ۹۲
- ۵- قوتا بخانه ۹۳
- چوار: دوانه‌که‌وتن له‌کاتی نوێژه‌کان و ده‌رس خوێندن و ۹۳
- پینج: پاراستنی کتیب و خراپ و بیسه‌ر و به‌ر نه‌کردنی: ۹۴
- شه‌ش: هه‌ئس و کهوت و ره‌فتارکردن له‌گه‌ڵ میواندا ۹۵
- ۱- پیشوازی کردن: ۹۶
- ۲- رووخۆشی و گوفتار شیرینی: ۹۶
- ۳- ته‌وقه‌ کردن: ۹۷
- ۴- له‌ لای سه‌ره‌وه دانیشتانندی: ۹۷
- ۵- خواردن و خواردنه‌وه پێدانی: ۹۷
- ۶- به‌ ته‌نیا به‌ جێ نه‌هێشتنی: ۹۸
- ۷- گۆل نه‌په‌نجانندن و سه‌غله‌ت نه‌کردنی به‌ هۆی قسه‌ و پرسپاری نابه‌جی: ۹۸
- ۸- به‌پێژه‌وه به‌پێکردنی: ۹۸
- حه‌وت: ره‌فتارکردن له‌ گه‌ڵ هاوه‌ڵ و براده‌ردا: ۹۹

- ههشت: رهوشتی خواردن و خواردنهوه و خهوتن و لهخهوههستان. ۱۰۲.....
- یهك: خواردن و خواردنهوه. ۱۰۲.....
- ۲- بهدهستی راست خواردن. ۱۰۳.....
- ۳- له بهردهم خۆ خواردن و دهست درێژ نهكړن بۆ ئهه لاونهولای. ۱۰۳.....
- ۴- عهیب و رهخنه نهگرتن له خواردن. ۱۰۳.....
- ۵- پالنه دانهوه له کاتی خواردن. ۱۰۴.....
- ۶- دهست شوشتن و... دوعای کۆتایی خویندن. ۱۰۴.....
- ۷- نهدهب و رهوشتی ئاو خواردنهوه. ۱۰۴.....
- دوو: خهوتن و لهخهوههستان. ۱۰۶.....
- سێ: رهوشتی ئیزن وهرگرتن (الاستفذان). ۱۰۷.....
- چوار: نهدهب و رهوشتی پزمین و باویشك. ۱۰۸.....
- پینج: رهوشتی قسه كردن. ۱۰۹.....

بهشی شهشهم

- نایا زانست له گهه پاره و پوول و سامان بهراورد دهکړی؟ ۱۱۳.....

بهشی ههوتهم

- ههندی ناگاداری و وریا کردنهوهی پیویست. ۱۲۳.....

- یهك: قسه كردن به بێ زانیاری و شارهزایی: ۱۲۳.....

- دوو: ههولدان بۆ خۆ به زاناو شارهزا ناساندن و نیشاندان: ۱۲۶.....

- سێ: ترس و دلهپاوکی له هه بهر ههنگاونان. ۱۲۷.....

- ۱- قۆناغی سه رهتایی. ۱۲۷.....

- ۲- قۆناغی ناوهندی. ۱۲۸.....

- ۳- قۆناغی کۆتایی. ۱۲۸.....

- چوار: زیده پۆیی له شهرم و شهرمنی. ۱۳۰.....

- پینج: په له كردن له فتوادان و کیتاب دانان. ۱۳۲.....

- شهش: هه له و کهم و کورتی زانایان کردنه بیانوو پاساو: ۱۳۳.....

- ههوت: به وهرگرتنی که مه شارهزایی و زانیاری یهك قه ناعه تکریدن. ۱۳۶.....

- ناوه پۆك. ۱۳۹.....